

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପାଇଁ କାହାରେ
କାହାରେ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପାଇଁ

ସାଧ୍ୟା ହିନ୍ଦୁ ସମ୍ମାଦିପତ୍ରି କା ।

四〇八

四九

ପ୍ରକାଶନ

ମୋଟବଳରେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଦ୍ଵାରା
ଥାଏବା ପ୍ରତିକୁ କରିବା ହୃଦୟରେ କଟକ-
ପ୍ରତିକନ୍ଧାନ ମହେସୁ ଦୟାତତ୍ତ୍ଵରେ ଶିଖାବଳ-
ରେ ଯତନର୍ଥରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିସ୍ତର୍ଜୁ ଥିବା ସମୟ
ତେବେଇ ଗେରାଇ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବ୍ରାହ୍ମା ଓ
ସାହାନ୍ୟବୁଦ୍ଧ ଦିବାଲୟୁର ପିଷ୍ଠଳ ଓ ଶୁଦ୍ଧମା
ନର ନଥରୁ ସେ କେହି ଚଳିଛମାସ ଅରମ୍ଭ-
ତାରୁ ଜୀବକ ଦେବାଙ୍ଗ ଲଜ୍ଜା କରିବେ ଯାହାକୁ
ବାର୍ତ୍ତିକ ଟ ୨୯ ବା ଦରରେ ଫଳିଲପାପିବା
ଯୋଗାଇବେ । ସୁଅକୁ ଜୀବମାସର ଲାଗିବ
ଜାହ ମାତ୍ର ଅଗ୍ରିମ ମଲଦ ନ ଦେବେ ଏହିସ୍ଥ-
ମାନୁଷରେ କେହି ଶାନ୍ତି ଦୋଷ ପାଇବେ
ନାହ । ଯାହାକୁଠାରେ ଦର୍ଶଯା ଶାକା ଏହି
ଦେମାକେ ଯାହା ମହିମାଧ ନ ଦେଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏ ନିୟମର ପଳ ଆଜ ପାଇବେ ନାହ ।

ଶକ୍ତି } ଗୀତାଶବ୍ଦର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେତେଟିବା

ଶ୍ରୀପଣ୍ଡିତ ଅନୁଧାବନ କରି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ କରି ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀପଣ୍ଡିତ ଏଥରେ ଜେ ୫ ଶାସନର ଟେ ଜେ ୨୦୦ ଶାସନରେ ମେ ପଢ଼ି ଅଭିଭାବ କରୁଥିଲା ତୁ ଏ । ଲଙ୍ଘନମାନଙ୍କର ବରାହତର ସଂଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏଥରେ ବିନାଶିଷ୍ଟ ଶ୍ଵାଶ୍ରାଦ୍ଧ ଏବଂ ମଞ୍ଚୀଂପୋଷ୍ଟ ଲାପକ ଦୂରଗୋଟି ବିଜ୍ଞାତ ଦେବିକ ସମ୍ମାନପତ୍ର ସମାଦରାତା ମୟ ଦତ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।—ସେନାପତି ଶ୍ରୀକାର୍ତ୍ତ ଶାହେବ ଅପାରାଜ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିବାର ହିନ୍ଦୁତ ଦୁଆର ।

ଆତ୍ମମିଳପ୍ରେଟର କେନେଇ ବ୍ରାହ୍ମିକ ସାହୁ
ହେବ ଦେବାନ୍ତ ଅଚାଲତର ଛବିକ ସାଧନ
ଯଷ୍ପୁରେ ଦୃଢ଼ବନ୍ଦ ହୋଇ ଦୀର୍ଘ ଅନୋକନ
ଲଗାଇ ହେଲେ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞା । ଦେବାନ୍ତ ଅହାଲିର
ମାଳକୁ ସେପରବାର ଆୟୁ ହୁଅର କର୍ତ୍ତରେ
ବବନ୍ଦିମେଖ ବାର୍ଷିକ କେବେ ପ୍ରତି ଏ ଟଙ୍କା ଲାଭ
କରିଲା ମାତ୍ର ତାହା ମାମଲକାରିକ ଉପବାର-
ରେ ଅସର କାହିଁ । ଦେବାନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଜାମାଳକୁ
କାର୍ଯ୍ୟ ବିପୁର ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ବୈଶଳ ଜ୍ଞାନ
ଏହି ଦେବୁରୁ ମାମଲଗବାବ୍ୟାକେ ଯଥା
ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଭ କାହାନ୍ତି ଏହି ମଳକରା
ଦରି ଅଛେବ ରହିଥିଲେ ପରିଶୂନ୍ନି । ଅମ-
ଲକ ହେବନ୍ତ ପ୍ରକିଳ ହେବନ୍ତ କାମଲଗବା-
ରୁ ଯୁଧାର ହେବ କାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ପଢ଼ିବୁ
କୁଣ୍ଡାଯାଏ ହେବାକି ଅମଲକ ହେବନ୍ତ ନିଷୟ-

ରେ ଗୋଟିଏ କମିଟୀ ବର୍ଷିଅଛି ଓ ସେହି କମିଟୀ
ସୁବିଧା କରିବାକୁ ସମର୍ତ୍ତ ହେବେ ବୋଲି ସେ
ଅବାଳବକତେଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଦୂତ କଥା କେ-
ଖାଲୁଣି ।

ଏଠା ଦାଳକା ବିବ୍ରାନ୍ତମୁର ଦାର ଦାରୀକ
ସମ୍ପର୍କରେ ଥମେମାକେ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରେରଣତର
ଧାରାରୁ । ପଢ଼ ପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଓ
ଦାରୀଗାନେ ସମୟର ବ୍ୟାପକ ଘଟନାକୁ ଯାହା
ଜ୍ଞାନ ଓ ବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଅଧେ ବାଟରେ
ଶତଦେଶ କୁଳ ଯାହା । କେବେ ସମ୍ମାନର
ଏହି ବାରଫାରୀଙ୍କ ଅଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯନ୍ତ୍ର
କରିବାରୁ ବନ୍ଦନକ ପ୍ରକଟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବଳାପାତ
ଓ ଚକ୍ରାବ୍ଦ ପିଲାମାନଙ୍କ କଞ୍ଚି ହୃଦୟ । ଏଥର
ସେଇ ଦୂରଜ୍ଞ ଦାରୀ ଅଛନ୍ତି ରାଜ୍ଯକ ନଥରୁ
ଜଣକର ଚରିତ ମନ ବୋଲି କରଇବାରୀ
ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ସେଥର ଦ୍ୱାରା ଦାରୀ
ରେ ଦୃଢ଼ବକାଳ କର ଦେବା କରନୁହେଁ ।
ଥମେମାକେ ଏହାନ୍ତି ଆଗାମକୁ ଓ ଦିନ୍ତି
ବିବ୍ରାନ୍ତମୁର ସମ୍ମାନକ ଦାରଫାରୀର ଚିତ୍ରେ
ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜାନ୍ମ ଦୂରୀ ବଖିବେ ଓ
ଦୂରର ଲିଖିତ ମୁଦ୍ରାମାନ ଅଛି ଓ କେବା
ପରରେ ଶୀଘ୍ର ଉଚିତ କମାନ କରିବେ । କାହିଁ
କାହିଁ ବିବ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରକଟ ଅବଧି ଏ ଦେଖିଯାଇର
ବିଶେଷ ଅବଦର ହୋଲ ନାହିଁ ତାହିଁ ଏ

ପ୍ରବାର ସିଂହ ହେଲେ ଲୋକଙ୍କର ମନ ଦୁଃଖ—
ଲୟ ଦଗ୍ଧ ଅଭ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧ ସୁଦାମଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ନରତ୍ଵହୃଦୟ
ମାନେଜର ହେବାର ଯେଉଁ ଜଳରୁକ ଶୁଣା
ମାନ୍ୟମାନ ବାହା ନିଃୟ ନେଇଲା । ଅମେରିକାରେ
ଶୁଣୁଥିବୁଁ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନୁହନ ମାନେଜର
ନିୟମ୍ଭୁବେଳାକାରୀ ସମୟରେ
ବାବୁ ଜଗମୋହନ ଦାସଙ୍କୁ ଅଧିକା ହେବାକ
ନିୟମ୍ଭୁବେଳାକାରୀ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନେଜର
ସୁରୂପ ବିଦ୍ୟାର ସମସ୍ତ କର୍ମ ବିଭାଗ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି
ଏବଂ ଗାହାକହାଏ ଭାଲୁ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସମର୍ମଣେ
ଗାହାକ ହୋଇ ପାରିଲେ ଆଜି ପରିବର୍ତ୍ତନର
ସ୍ରେୟୋଜନ କାହିଁ ବୋଲି ଗାହାକୁ ପଞ୍ଚମୀ
ସୁରୂପ ରଖା ଯିବାର ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଥାଇଁ । ବାହୁ
ଜଗମୋହନ ଦାସ ଜଣେ ଯୋଗନ ବର୍ମିହାରିବ
ସେ ଅର୍ପିତ ଛନ୍ଦା ବେଳୁଣ୍ଡରେ ରହି
ଗଢ଼ିତ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶେଷ ବନ୍ଧନ
ଲାଇ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି, ଏବଂ ଲାଇ ଦମ୍ଭରୁ ଅର୍ଥିଲ
ଦିନୁ ଥେଠା ପ୍ରକାଶାନ ଗାହାକୁ ଶାସନରେ
ସହିନ୍ତି ଅଛିଲା । ଏଥର ଅବସ୍ଥାରେ ଗାହାକ
ଅଧିକା ସୁରୂପ ରଖିବାର ପ୍ରୟାବିଷ ଅବଶ୍ୟକ
ସୁବିଜୁଲର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛିଲା । କେବଳ ଅସରିବ
ନଥରେ ତେ ଲାଙ୍ଘନ ପଡ଼ି ଜାହାନ୍ତି ତାଙ୍କ
ଅଭିଜାତ ଶାସନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଲାଙ୍ଘନି ଲେଖାପଣ
ନିଶାନ୍ତି ପ୍ରେୟୋଜନୀୟ ବୋଲିଥାର ଜୟତେ

ଗତ ଉଦ୍‌ବିଧାର ଅପ୍ରକଳ୍ପନାକରେ ଏକଶର
ଆସୀ ବେବେବକୁ ମୁଣ୍ଡିମୁଣ୍ଡଲମାନ କଟକ
ପ୍ରଦିଷ୍ଟିବୋଜ୍ଞାନିକ ହୋମବଳରେ ଏହାଠିବିଦିବିଦିବି
ଗୋଟିଏ ଥର ହତକର କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଦିଇଥିଲାମ୍ବି । ସାରେ ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ମୁଣ୍ଡରମନ ଉପରେ ଥାଲେ ଏକ ସମୟକୁ ସମ୍ମାନ
କରେ ମୁଣ୍ଡ ମହିନରେ ମହିନରେ ଘରପାଲଙ୍କ
ଆସନ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ ପୂର୍ବମାନ
ନାଲ ଅବସ୍ଥା ଭାବରେ କରିବା ଏଥାର କୁଟେବେଳେ
ଅଟଳ । ମୁଣ୍ଡି ଏକମଧ୍ୟକୁ ଓ ମୁଣ୍ଡି ମହିନରେ
ଅତିରିକ୍ତ ଉଚ୍ଚମ୍ଭାଗରେ ବିଶ୍ଵାମାନରୁ ଏବଂ
ପୂର୍ବମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଓ ଉଚ୍ଚ
ଭାବରେ ଅବଶ୍ୟକ ଅବଶ୍ୟକତା ମନ୍ଦରମ୍ଭରେ
ଦୂର୍ଭାବ ଦେଇଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ କବଳ
ଆଗେଥିଏଥି ନାମକେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ମାନିତ
ହେବା ଓ ଛାତ୍ରର ଅଭ୍ୟକ୍ତ ସମ୍ମାନର ପାଇଁ

ଆର୍ଥିକ ଦେଲି ଉତ୍ସାହ ସମ୍ପଦଜ ଦେଲି । ସବୁମାନ
କେ ଯେପରି ଉତ୍ସାହବିଷୟ ଏସମ୍ଭାବ ସମ୍ପଦକ
କଲେ ତହିଁରେ ବିଳକ୍ଷଣ ଅନୁଭବ ଦେଲି ଯେ
ଶୁକ୍ଳାଗ୍ରୂହ ଉତ୍ସାହ ନିର୍ମିତ ଏମାନେ ଏକାଳ
ଦ୍ୱୟାକ ଦୋଷାନ୍ତରୁ ଏବଂ ଏହିପରିକାର ଉତ୍ସାହ
ବିଷୟ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ସମ୍ଭାବ ଚିରମୂଳୀ ଦେବ
ଏବଂ ଉତ୍ସାହ ଏଠା ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନେକ
ମନ୍ଦିରାଧିକାରୀ ଦେବ ସତ୍ତେବୁ ଜୀବ ।

ସମ୍ବଲପୁର ଅନୁର୍ବତ ବାନ୍ଦ୍ରାବନ୍ଧା ଅପଣା
ଗଡ଼ିଲୁ ଗୋଟିଏ ମୁଗ୍ଧାୟିତ ଥାଳାକାର କଥା
ଏଥୁପରେ ଲେଖିଥିଲୁ । ସମ୍ମରି ଦକ୍ଷ ସହବି
କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ଲେ ବୋଲିଥାଏ ଏହି ଛୁଟିଷ୍ଠବତ୍ତବଳ
ଗର କମ୍ପିଶୁର ପରଦୂମଗ ଦୂରେଦୂରେ କେବଳ
ମାସ ଭାର୍ତ୍ତରେ ସେଠାରୁ ଶୁଭବନ୍ଧନ କରି
ଥିବାରୁ ଏହି ସହାଳୀଯ ପ୍ରଥମକାରୀ ସ୍ଵର୍ଗ
ଜ୍ଞାନୀ ଅଭିଜନନପତ୍ର ମୁଦ୍ରିତହେଉର ରାଜାଙ୍କ
ଅପେକ୍ଷା ଦୋଷାତ୍ମକ । ଅମ୍ବେଳାଳ ଦକ୍ଷ ଅଭି
ନନ୍ଦପତ୍ରର ଏହାପରେ ପଢିଲାପି ପଦାନ୍ତର ଓ
ଯଦ୍ବତ୍ତି ଜହାନ ମୁଦ୍ରାକଳାର୍ଯ୍ୟ ପରିପାଟିରୁଥେ
ଦୋଷ ଲାହ ଏବଂ ନନ୍ଦନ ବାପ୍ରଦାତାଙ୍କ
ସେପରି ଆଶାକହାବା ମଧ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ ଉଚ୍ଚତା
ଭାବର ଅଭିନ୍ୟାନ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପଦେବତବ ମୁଦ୍ରାଦୟ
ଦୂର୍ଦ୍ଵେଶ ଗଢ଼ାତିନାଥରେ ଅଧିକାର ପ୍ରାପନ
କରିଥିଲୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ସୁଖ ଓ ସନ୍ନିଧି ବିବର
ନୃତ୍ୟ । ଛୁଟିଷ୍ଠବତ୍ତବଳଗ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପ୍ତିର
ଓସମଳ୍ପୁର ବିକ୍ରାମାନ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରନ୍ଦିତ ପ୍ରାପ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଗଢ଼ାନାରେ ଡେବ୍‌ରାଣ୍ବା ପ୍ରତିବାନ
ଏବଂ ସମ୍ବଲପୁର ଶିଶୁବିଷ୍ଣୁଗର ପ୍ରଯୋଜନକାର
ଅଭେଳ ମୁଦ୍ରାକ ବଢ଼କ ଓ ବଳବତ୍ତବାରୁ ଶ୍ରୀ
ଫେର ଯାଇଥାଏ । ଅଭିବବ ଉତ୍ସ ହୃଥ୍ରାତା
ଯେ ଏହି ସହାଳୀଯ ଉପଯୁକ୍ତରୁଥେ ଗଲା
ଦେଇଲେ ଶିଶୁବିଷ୍ଣୁଗର ପ୍ରଯୋଜନ ଓ ବଳବତ୍ତବା

ବଢ଼କ ଓ ସୁର କିମ୍ବା ଅନୁଗ୍ରହ ଭୟଦ୍ଵାରା
ନିକଟରେ ସୁଖ ପ୍ରାଣିନା ତଙ୍କୁ ସାମାଜି
ଅଭିନମୟ ପ୍ରାଣରେ ଅନୁଭେଦ୍ୟ ଓ କଲେଖଳ
ମହାବ୍ରଦ୍ଧିକ ମନ୍ତ୍ରର ଶର୍ପିଣୀକ ହୋଇଥାଏ

କାଳରୁ ବିଖ୍ୟାତ ଥିଲା । ପ୍ରାଚୀ ମହାନ୍ତିରେ
ଏହି ସ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରାରଣ ନାମେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା
ଏଠାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଗବର ଶରଦିକାର ଦୟାଧିକାରୀ
ଯେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ଦେଶୁ ଏହି
ଶାନ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଜାମାରୁ ଆୟାର ଚନ୍ଦ୍ରଅଛି ।
ପ୍ରତିବର୍ଷ ମାଘମାସ କୃତ୍ସନ୍ଧ ଉତ୍ସବା ଉତ୍ସବରୂପ
ହିନ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ଏହି ସ୍ଥାନର ପ୍ରାଚୀନତାରେ
ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିରୁ ଓ ତହିଁ ସରଦିନ କିବେଳି ଅମି-
ବାସ୍ତାରେ ସିବେଳା ନାମକ ଏକ ପ୍ରତିଦିନ ଯାତ୍ରା
ହୁଅଇ ।

ଏ ବର୍ଷ ଦୁଇ ମାହରେ ପ୍ରାୟ ଦିନକାଳ
ଶର୍ଣ୍ଣନ୍ତି ଯାମୀ ଦୋହରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟମାତ୍ରା ଦୋ-
ହାନି ହୁଡ଼ା କଟାଇ ଦୋହାନ ଅନେକ
ଯାଇଥିଲେ । ଯାହାପ୍ରାଣକିଂତି ନାନାପ୍ରକାର କୌ-
ବରଙ୍ଗନ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାଣମାତ୍ରା ଓ ଆଖି ପରି-
ର୍ଥରେ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଦୋହରିଥିଲେ । ଯାହାପରିର୍ଦ୍ଦମ ପରିବାର
ପରିଦିନ ଜାଗରେ ଅନେକାନ୍ତର ନବାଚା ପଢିପାଇ
ଅନ୍ତରରେ ଜାଗିବ ଯାହାକିମାରେ ଅନେକ
ଦେଖିବ, ସର୍ବର୍ତ୍ତମା, ବିଦ୍ୱାନ୍ମାଙ୍କ ଓ ଅପର ସା-
ଧାରଣାକୁ ଉତ୍ସମ ମୋହନ ଦେଖିଥିଲେ ।
ନାନାପ୍ରକାର ନାଚ ପାମାସା ମଧ୍ୟ ଦୋହରିଥିଲେ ।
ପିପିଳିଫାଲାର ମଧ୍ୟ ଭଜଣୋକର ସବଳ ସହିତ
ଛପିତ ଥାଇ ଗାନ୍ଧିରଣ୍ଜ ହରୁଥିଲେ । କୋ-
ରସି ଅନନ୍ତ ଘଟାଇ ହୋଇ ନାହିଁ ଦେବକ
ଗୋଟିଏ ଶିଶୁ ଘରେ ମାରାତାପ୍ରା ଅନୁର
ବୋଇ ପାରିଥିଲା, ପରିଷର ବିଷେଷ ଯହୁଦିକ
ଆପଣା ମାତାପାତାର ।

କେବାମାଳରୁ ସମ୍ମାନ ଅଧିକାରୀ ହ ଶାସକୁ
ଗଭିତ୍ତାରୁ ସ୍ଵପ୍ନାବ୍ୟ ମେଟିକର ଦାତୋଦର ଗତ
ମାସ ଡା ୨୫ ରଖିଥାରୁ ଡା ୨୭ ରଥ ସର୍ବଜ୍ଞ
ବିନଦିନ ସୋବେ ହୃଦୟ କରିଥିଲେ ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହାତମଙ୍କ ପର କାଳିଷ୍ଠତ ଆସିବା
ଡେବତାଙ୍କ ପଳବ ନ ଛନ୍ଦିଯାବେବି ପ୍ରପଞ୍ଚରେ
ମୁହଁ କରେଣାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ମନ୍ଦିରମାର ବାରକାରୀ ଶୀଘ୍ରପରିବରେ ମହୋ-
ଯୋଗ ପୃଥିକ ପଦାରକ୍ଷ କରିଥିଲେ । ୧୨୮
ବିଶେଷ ଏକ ସମ୍ମୋହଜନକ ହେବାର
କଣ୍ଠାୟାସ । ସୋ ଅନ୍ତରୁ କେବଳ ଅଭିଭାବ
ଦର୍ଶା ଅର୍ଥରୁ ଟ୍ୟୁଟୋର୍ସ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଦୁ
ଦ୍ୱାରା ଦାତାକୁ ଟ ୧୫୫୨୦ ଟଙ୍କା ପରିମାଣ ଦେବ
କରିବା ବିଷୟରେ ସମ୍ମାନାଂଶ ଉଚ୍ଚମୀ କାରବି
ମାନ୍ୟକାଳୀନ ପର ଥିଲେ କିମ୍ବା ଅଜଳି

ସାହେବଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଟି ବଢ଼ି ପ୍ରଶଂସନୀୟ
ଅଟିଲା । ଉପରୁ ବେତନ କି ଥିଲାକେ ଅମ୍ବଳ-
ମାଳେ ଛପର କରିବ ଦୟା ଲେଖିବେ ଓ
ଛହିଁରେ ବଜା ଓ ପ୍ରକା ଉଦୟ ଧରି ଆଜି
କର ଲାଗୁ ନାହିଁ । ସାହେବ ଭର୍ତ୍ତରୁ ମହିତୋତ୍ତମ
ବସୁ ଏଥର ଘର ମାଟେଇର ବାଟ ବନମାଳୀ
ଦ୍ୱାରା କିପରି ଲୟୁ କରିଏଛନ୍ତି କାରଣ
ତାହାଙ୍କ ବଳ କରି ମହିତ୍ତାତ ସାମନ୍ ଧରିବେ
ତ୍ରେଯାହି ଆହ କଣେ ନାହିଁ । ସାହେବ
ମୁଦ୍ରାଦୟ ଯେମନ୍ତ କର୍ଯ୍ୟରେ ତେମନ୍ତ ଲେ
କେ ଏହାକି ମଧ୍ୟର ସମ୍ମାପନରେ ତେବାକାଳ
କାର୍ଯ୍ୟର ମଳ ମୋହନ ଦିନିଥିବାର ପରି
ତ୍ରେବକଟ ଲେଖାଗୁ କରାଯାଏ ଏବ ଅମ୍ବ-
ମାଳେ ଆଗା ବର୍ଷା କି ଅନ୍ୟକ୍ୟ କରିଲାଗିରେ
ମଧ୍ୟ ସାହେବଙ୍କର ଏହିପରି ପ୍ରଶଂସା ଦେବ ।

ସ୍ଵପନରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାଦେବ ତେଜାମାଳରେ
ଥିବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଖୁଣି ମୋହକମା
ସେହିଠାରେ ଲିଖିଛି କର ଅସାମୀଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନତା
ବିଧାନ କରିଅଛୁନ୍ତି । ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଯାବନ୍ତମାତରକ-
ଦ୍ୱାରିରେ ସବଦା ଥିବା । ଏକଦିନ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ
କରିଶରେ ପ୍ରଥମେ ଜଣେ ପ୍ରତିବାଦକୁ ବଧ
କଲାଣ୍ଡ ତହୁଁ ଯାଇଁ ଗାହାର ଥା ବର୍ଷାନୀ
କରନ୍ତେ ଗାହାର ହାତୀ ପର ପୋଡ଼ି ଦେଲ
ଏବଂ ଗ୍ରାମବାଷିଙ୍କୁ ଅନ୍ତମଗୁ କରିବାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ।
ଶେଷରେ ଜଣେ ଗ୍ରାମବାସୀ ବିଷେଷ ସାହସ ଓ
ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକ ତାହାକୁ ଧରିବାକୁ ଏ କାଣ୍ଡ
ଦେଖିବେ । ଧରିବା ବ୍ୟକ୍ତି କି କିଛି ପୁରସ୍କାର
ଦେଖାଇ ଦୁଇବ ।

କଲାଭକ୍ତ ଅଳସବାକ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ।

କେବଳ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କିମ୍ବା ସେହି ଦିନେରୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଅମେର ସାହେବମାନେ କଲାପତ୍ରାଙ୍ଗ
ଆସିଥିଲେ ତେବେକେ ତ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବଳେ
ଏବଂ କିମ୍ବା କେବଳ କଲାପତ୍ରାଙ୍ଗ ବାହୁଡ଼ ଗା-
ଲେ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗମାତ୍ର ଅନେକ କେବଳ ଧର୍ମରୁ
ଅନୁଶୀଳନ ଆମେରାନେ ଦ୍ୟାଖର ସହି ବହୁଅର୍ଥ
ଯେ ଏଥର ଜର୍ବର ଦେଖାଇଁ ଆମେରାନେ
ସମ୍ମାନ ଅନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିବରଣ
ମୁସ୍ତକାହାରରେ ବାହାରଗୀ ଧୂମରୁ କିମ୍ବା ଜାଗି-
ନାର ଦୃଥୀରୁ ନାହିଁ । ସାହେବମାନେ ପ୍ରେବେ
ପ୍ରକାଶରୁଗେ ସତର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତେ ତେ-
ବେ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ହେତେ ପରତୟେ
ମିଠାନା ତା ଯେବେ ଭବରେ ସେମାନେ

କର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ହଣେ— ଏହି ଦଲିବଜା ସାନ୍ଧାମା
ହୁଏ ଏବେ ବାଟ ଅବିବାର ବି ପ୍ରୟୋଜନ ସିଲ
ଥିମେମାଟିନ କୃତ୍ତିମାନ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ସେମାନେ ପ୍ର-
ବୃତ୍ତରେ ମେଧ୍ୟବଳର ଅବସ୍ଥା ବିଶ୍ଵାସାନ୍ତ୍ର ନାହାନ୍ତ୍ର
ଓ ସଦ୍ୟଟି ବି ଦୂର ଦୂରସ୍ଥାନ ବ୍ରାହ୍ମା କରିବାକୁ
ସାନ୍ଧାମୁନେ କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚାନ ଶୁଦ୍ଧାର ବିହୁ ନ ଶୁଣି
ସାହା ନାଳ ଏଲ୍ଲାଙ୍କା କରିଗୁମାନେ ବୁଝାଇ
ଦେବେ ଶାହାର୍ଷି ଦୂର ମୂଳ ଅଭେଦଶ୍ଵର । ଉ-
ଛଳିବର୍ଷର ଦରଖାସ୍ତର ମୂଳ ବର ଅନୁଷ୍ଠାନ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନେ ପଦିତ ଦୋଷମୁନେ କିନ୍ତୁ
କର୍ତ୍ତ୍ଵର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏପରି ଦେଲୁ ଯେ ସେହି
ଦରଖାସ୍ତର ଭିତ୍ତିକୁ କରି କେତେ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରଶ୍ନ
ହୁଏକୁ ପରୁକରିଲେ ଏବଂ ସମ୍ଭାବ ହିରିବ ପାଦା
ଭିତ୍ତିର ଦେଲେ ସେଥି ଲିଖିଛି ବିଷୟମାନଙ୍କର
ସତ୍ୟତା ଜାଣିବା ପୀଠ ନାଲବର୍ଜନ୍ମର ସପ୍ରତ୍ୟେ
ଏବଂ ବାରକମାସ୍ତ୍ରସା ଥାହେବକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲୋ-
ତିଲେ । ଏଥିକୁ ଉଛଳିବର୍ଷର ଶୁଦ୍ଧାର ଏହି
ମାନଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟ ବରୁଦ୍ଧରେ ଅଟକ । ସତ୍ୟବ୍ୟ
ପାଦାକୁ ବରୁଦ୍ଧରେ ଶୁଦ୍ଧାର ଦେଲୁ ଶାହାଙ୍କ
ଭିତ୍ତିର ପରି ନିର୍ଭର କରିବା ଦେମନ୍ତ ସ୍ମୃତି
ଜୀବ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟକ ଶାହା ଧାରିବମାନେ
ଦିବେତିଜା କରନ୍ତୁ । ସେବେ ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ
ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବାର ଲକ୍ଷ ସମ୍ଭାବ ଦେବେ
କଲିବରାରେ ବସି ଶାହା ସହଜରେ ଓ ଅନ୍ତରେ
ବିଷୟରେ ହୋଇପାରନ୍ତା । ସେଥି ପୀଠ ଉତ୍ତର
ଶାକୁ ଅସିବାର କେବେ ମାତ୍ର ପ୍ରୟୋଜନ ସିଲ
ନାହିଁ । ମୋପଥଳକୁ ଯାଇ ପଢାଇ ଅବସ୍ଥା ଏହି
ଦୂର ନାଳର ବାର୍ଷିକାରୀ ଉତ୍ସବ ହିତିକର
ସହାଯେ ଉଛଳିବର୍ଷ ସୂନ୍ଦର ପୁନଃ ସେମାନଙ୍କ
ଲିଖିଛି ଅନୁରୋଧ ଦରଖାସ୍ତରେ କିନ୍ତୁ ତାହାରେ
କିନ୍ତୁମତ ଫଳ ଦେଲୁ ନାହିଁ । ପରିମାନେ କୃତ୍ତି
ବିଦେଶୀ ଯେ ସଦର ଯାହେବମାନେ ମୋଧାନ୍ତି-
ଲକ୍ଷ ଅସିଲେ ସେମାନେ ଆପଣା ମୁହାର ଜୁଣୀର
ଶାକୁ ନା ଲାଗୁ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ନା-
ନର ଆଶା ମନରେ ବହିଗଲା । ସାହେବମନଙ୍କ
ଦେବେ ପାଲକେ ନାହିଁ । ଅନେକ ପ୍ରକାଶ ପଛକୁ
ଏଲଗର ପରିଦ୍ରାଷ୍ଟ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ଅସି ତୁଳ ଶୁଭବିନ୍ଦ
ପତି ରହି ଦେଇଗଲେ । ସାହେବମନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ଦେବେ ଦେଲୁ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ପରାମାତ୍ମାର
ବଜ୍ର ହୁଅ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସମ୍ଭାବ ହୁଏକାର
କେ ନାହିଁ କେବଳ ଦେବେ ସହାୟ । ଏଥିରେ
ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ମେହିଁ ଅନ୍ତରେ ମେହିଁ

କର ମନ ମାନିଲୁ ଜାହ ବହିରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର
ବନ୍ଦୁଶ୍ଵର ହେଠବ ବ ଜାହି । ସେଉଁ ସବରେ
ସାହେବମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଠିକ ସେହି
ଜୀବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର
ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିବେ ଛେବେ ତା-
ହିରେ ସନ୍ତଶ୍ଵର ହୋଇ ମରି ଜାହ ବନ୍ଦୁ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ସେ ଏପର ଆଦେଶ ଦେଇଥିବେ
ଅନୁମାନକର ବିଷ୍ଣୁ ହେଉ ନାହିଁ କାରଣ ସେ-
ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅବେଳୀ ସ୍ମଲ୍ଲିବେଳ
ନୁହିଲ । ମାତ୍ର ଏ କଥା ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥିତାର କର-
ବାକୁ ହେବ ସେ ନାଲ କରିଗର କାର୍ଯ୍ୟ ସେ-
ହିନ୍ଦେବୁ ଏହି ବନ୍ଦୁଶ୍ଵରେ ନିୟମକୁ କରି ପ୍ରଥମତ୍ତୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ତୁତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ହେଉଥୁ
ଏବେ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଅର୍ଥତ୍ୟୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଥିଲା ।
ଯାହା ହେଉ ଏହି ଅନୁମାନକର ପ୍ରଥାନ ଦୋ-
ଷମାନ ଭାବେଶ କରି ଉଚିତସାଧ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରଙ୍କ
ଅର୍ଥ ଖଣ୍ଡିବ ଆବେଦନପଥ ପଠାଇବାର ପ୍ରତିବି
କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଦା ଶାଶ୍ଵତ ସେଠାକୁ ପ୍ରେରଣ
ହେବ । ଏପର ଆବେଦନ ପଠାଇବାର ଭା-
ବେଶେ ଏହି କି ଅନୁମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ତାହାକୁ
ଦେଖି ବନ୍ଦୁଶ୍ଵରମାନଙ୍କ ରିପୋର୍ଟର ସାଥୀର୍ଥ ମଳ୍ଲ
ନିରୂପଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ । ଜଳକର
ଅନୁମାନରେ ଲୋକଙ୍କ କୃଷ୍ଣ କ ହେବା ବିଶ-
ସୃତେ ଦୂରସ୍ଥ ତାରିଷ୍ୟମାତ୍ର କରିବାର
ଇଂରାଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ଅଛି ଏବଂ ଗଢ଼େ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣା-
ଯାଏ ସେ ପରାମରଶକୁ ଏହି ଅନୁମାନ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାରିଷ୍ୟମାତ୍ର କରିବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ତ୍ରଙ୍କୁ କରାଇ ଦିଆ ପାଇଥିଲା ।

ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତର କବିତାରଳ

१८५४।

ଏହି କମେଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ କେବାରିତା ଆମେ-
ମାନେ ଏଥିରୁ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଠିବୁ ସମସ୍ତ ସଂକଳନଙ୍କ
ନାମ ତେବେବେଳେ ଅମେରିକାରେ ଜାଗି ଆଧି
ନଥିଲୁଣ୍ଠିବୁ ଦର୍ଶନାଳ ଦରିଲୁ ଯେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟରେ
ଇନ୍ଦ୍ରିଯୋଗର, କଲିଜନ୍‌ର ତେଥେଟି ଇନ୍ଦ୍ରିଯୋଗ
ସମାନେ, ଏଠା କର୍ମଲବୁଲର ସପ୍ରକାଶ ବାବୁ
ଦାରିଦ୍ରାଗାଥ ତତ୍ତ୍ଵରୀ ଏଥର ପାଇଗର ଶିଳ୍ପା-
କର୍ମଗୀର୍ଥ ଦର୍ଶନରେ ଏହି ବାବୁ ଜନବିଷେକ
ଦାସ, ବାବୁ ସାମିଷେନ ବାହର, ଓ କାହାର
ତତ୍ତ୍ଵରୀ ପାଇକାଦ୍ୱାରା ଏଥର ଛନ୍ଦଗର ଛନ୍ଦ
ଦରିଯର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବାବୁ ସମ୍ପଦା ଅଂକର

ଏହି କମେଟର ସବ୍ୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସବ୍ୟ
ସେବାବ୍ୟତ ଉଚିତର ମଧ୍ୟରୁ ଜାହି ଚଢ଼ୁରୁକ
ପ୍ରକାଶିତ ଲଗାଯି ଅସମିଆୟ ବିଷ୍ଣୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ବୋଲି ବୋଲିଯାଉ ପାରେ ଓ ପାଠ୍ୟପ୍ରତିବ
ଅନୋଇଳି ସମର୍ପଣରେ ଉଚ୍ଚର ବିଦ୍ୟାରେ
ପ୍ରଦିତ ହୋଇଥାଏ । ଅଛିଏବ ବୋଲିଯିବ
ଯେ ଏହିକମେଟ ବେଳକି ସିଂହାବିରାଗୀୟ କର୍ମ-
ଶରୀର କମିତି ଅଟେ ତାରିଖ କ୍ରାତ୍ର ସବ୍ୟମଧ୍ୟ-
ରେ ଦୃକ୍ଷଳି ଅସମିଆୟ ବିଷ୍ଣୁ କର ମନ
କେବେବେଳେ ପ୍ରକଳ ହୋଇ ଲଗାଇର ମୁହଁରୀ
ବେଶମାଳର ଦିନିଙ୍କରେ ଅପା ଲାହୁବା ସମାଜକଥା
ଏଥର କମିତିହାର ଯେପଣ ଫଳର ଅଶ୍ଵକ
ଅମ୍ବେମାଳେ ପ୍ରବାହୁ କହି ଥିଲୁ କାମିଂରେ
ଆକାହୁ ଘଟିଥିଲି ଏବି ଘାହା ଦେଖି ଅମ୍ବେମାଳକ
ମଳରେ ଦେଖିଥିଲି ସେମନ୍ତର ଏହିପରି ଫଳ
କଲାଇବା ଦୂରେଦୂରେ ସିଂହାବିରାଗୀୟ ପ୍ରଧାନ
କର୍ମରୂପ ଉପରିଲିଖିତ ପ୍ରକାରରେ କମିତିର
ସବ୍ୟ ନୟରୁ କବିତ ଅଛନ୍ତି ।

ଯୁଦ୍ଧକାଳରେ ଏହି ବନ୍ଦିତର ପ୍ରଥମ ଅନ୍ତରେ
ବନ୍ଦିହୋଲିଥିଲା ଆମ ମା ବର୍ଷକୁ ଜରିପାରିଲେ
ଓ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ଉଦ୍‌ବାଚୀଯୁ ଛିନ୍ନିତ ପେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଫୁଲକ ଧର୍ମକାଳେ ତଥିର ବର୍ତ୍ତର ବର୍ତ୍ତର ଏବଳି
ବାର୍ଷିକାଳ । ବାର୍ଷିକାଳୟ ଦୁଆରେ ଦେଖାଗଲା
ଯେ ସହ୍ୟମାଳକୁ କିମ୍ପୋଗପ୍ରତିରେ ଦେବା
ଦ୍ୱାରାଲାଭ ଓ ମାତ୍ରମରାଜିତ ପରିବାର
ଧର୍ମକୀୟ ଶାଂତିକୁ ବାହୁଦାର ଧରି
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିର ଦେବାର ଲୋକାଥାତ୍ତି
ଦିଲ୍ଲି ନିର୍ମେଲାନାମାଳ କବିତା ଲଜ୍ଜାଦେବର
ଯତ୍ତମର୍ମମରେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡପଠାଇଥିବାର ପ୍ରକାଶ
ଏଣେ ସେହି କବିତା ମହାମୟ ସମସ୍ତପ୍ରକାଶ
ବିଷୟରେ ବନ୍ଦିତ ମତ ପ୍ରାର୍ଥନାକଲେ
ଏଥରୁ ଅନୁମାନ ଦୁଆର ଯେ ବନ୍ଦିତ ଗଢ଼ିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଇବା ସମୟରେ ଆଦାକମଳ କାଳ
ପ୍ରକାଶ ମନ୍ଦ ଏଣିକି ପ୍ରଗତି ଦୋଷାତ୍ମକ ଥିଲା
ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଇବେଳେ ଦୁଃଖରେ ଅପରାଧ ସମ୍ମାନ
ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶକର ଯାହା କି ଥିଲେ । ଆଦା
ଦେବ ସହ୍ୟମାଳକେ ଅପରାଧ ନିର୍ମୟଗପ୍ରତିରେ
ଅହିବରୁ ବାର୍ଷିକରିଗାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ମଣିଲେ
ସୁତ୍ରର ଦେବର ଦ୍ୱାରାଲାଭ ପ୍ରତିରେ ମହାଶେ
ଦେହ ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ଧାର୍ମିକ ଦେବ ହେବ ହେଉ ହିନ୍ଦୁ
ଦେଲ । ଏମରାରେ ଏକାକିନୀ ତେଥେଟିକିମ୍ବା
ଦେବିରିଜୀରୀ କିମରିବାକୀ ସମସ୍ତପଥରେ କୁଣ୍ଡରେ
ଥିଲେ । ଯେବେମୟ ଆଶ୍ରମକ କବିତା

କଣ୍ଠେବ୍ରତ ଉଥସ୍ଥିତ କଲେ । ଏହି ବାହୀ
ଯେ ଜଗନ୍ମହାପ୍ରଭାବରେ ଅଧ୍ୟାୟୁଷକ ନିର୍ମାଣ
ସହଜରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା ଓ ସଦମାନେ
ଫୁଲରୁ ସେ ବିଷ୍ଵମାଳ ପିଲାବର କଥିବା
ଏବଂ ଆଗମାର୍ଥ ଜମିତ ସମୟ ଅନୁମତାରୁ
ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ବିଲ୍ଲର ବଜାରର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା
କାହିଁ । କେବଳ ପାଇଁହିତ୍ୟାଗୋଲ ଦେଇ ତିଲ
ଅଥବା ତର୍ହି ତର୍ହି ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ନିଜ
ବିଶେଷ ଦାସ ଗାନ୍ଧୀ ହାତବାଲାର କନ୍ଦର୍ଣ୍ଣ
ଓ ବାବୁ ବାସନ୍ତର ଘରର ଗୋପନୀୟ ବାଚକ
ସପ୍ତକ ସପ୍ତକରେ ଏବଂ ବାବୁ ବାଧାନାଥ ସମୟ
ଓ ବାବୁ ବର୍ତ୍ତକ ପଞ୍ଚାୟତ ଦୂରାବରେ
ବାହୁବ୍ଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସପ୍ତକରେ ମହିଦେଲେ ଏବଂ
ପିନିଜିହାର କଣ୍ଠେବ୍ରତମାନେ ଏଥୁପଦ୍ଧରୁ
ପେଶିଲାଖିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସପ୍ତକରେ ମହିଦେଲେ
ବାବୁ ଅଧିକାରୀଙ୍ଗମ ଏଥୁର ସପ୍ତକରେ ହେଲା
ପ୍ରଥମ ତାନା ଅର୍ଥକେଇ । ଏଠାରେ ହୁଏ
କେବାଗଲ୍ଲ ଯେ ସାଧୀନସକଳ ମର ଏକବୁଦ୍ଧ
ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ୍ୟ ସବ୍ଦରୁ ମର ଅନୁକୂଳ ଏବଂ
ଦେସୁଲେ କମିଟିରେ ବିଭାଗୀୟତବ୍ୟକ ମରଣ
ଆଏ ତିନିପୁଣୀ ଅଧିକ ସେ ପ୍ରତିନ ବିଭାଗୀୟ
ମର ପ୍ରବଳହେବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କି ଅଛି ?
ଏଥୁପୁଣେ ଜୟମ ଫଳଗୁର ଅପଣା ଅଧିକାରୀ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ମହିଦେଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅର୍ଥକୁ
ବୁଲେ ଏତେବେଳେ ସୁନ୍ଦା ବାସରେ ରାହାହି
ବେଳ ଓ ଦେବ ପୁରୁଷ ଏକମିଶ୍ର କତମରୀ
ମର ଅଛି କ ବୋଲାଇବ । ଜୟମ ଦଳଗୁ-
ରୁ ସେବେ ସାଧୀନମରର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇ
ଦେଇ, ତେବେ କହାର ଏପରାବରେ
ମେଇ ଗଠିବା ବାରଣ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍ ପରମର୍ଦ୍ଦ
ଦର କ ଥାଏ । ରାହାହି ପରମର୍ଦ୍ଦରେ
ମହିରବୁଧ ଏପରି ହୋଇ ଥିବାରୁ ଅମୃମାନ-
ଅବଧି ହୋଇଗଲା ହେଉଥାରୁ ଯେ ବେ
ବେଳ ସାଧୀବଣକ ଅର୍ଥରେ ଧରିଦେଇ
ଯାଇ ରାହାହିରୁପ ଭାର୍ଯ୍ୟାମର ମିତି ଏପରି
ମହିର ମୁଣ୍ଡ ଦର ଥିଲା । ସାଧୀବଣପରମାନ୍ତ୍ରେ
ଏ ବ୍ୟକ୍ତରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କହନ୍ତି ବର୍ତ୍ତିତ ପରିଚୟ
ମରରେ ପାଇଁ ଆଶ୍ରମ ବାରଣ ଦେଇଛି
ପ୍ରତିଦେବାରୁ ସଜା ଜଳବାର ଅମ୍ବେମାନେ
ମହିର । ଅନ୍ତର ମୋଟିଏ ବବଦ୍ୟ କଷ୍ଟ୍ୟ
କି ଏହ ଅଧିବେଶନରେ ବବଦ୍ୟ ଏହା
ବାଧୁପରୁ ଦୂର ଏବଂ ଅନ୍ତର ଜଳବା
ବାରଣ ଅମ୍ବେମାନରେ ପରାବଦନରେ । ତା-

ଦାନ ପ୍ରତିବ କୁଳୁକିଲାଇ ଲାହ ଅମେରାଜେ
ବହ ଲ ପାତ୍ର ମାତ୍ର ସେଇ କ୍ଷେତ୍ର ଅଧିକା
ସ୍ତ୍ରୀର ଉତ୍ସବରେ ଭାବର ବରେବୁସ୍ତ ଯେ-
କୁଟୀ ଏପରି କରିଛିର ସହ୍ୟ ଦେଖାଇ ତେମନ୍ତ
ଯୋଗ୍ୟ ଏହା ଦିନରର ଶୋଗନ ଅଛନ୍ତି ।
ଅମେରାଜେ ଜୀବନ ନିର୍ମଳକୁ ପୁରୁଷଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଥିଲୁ କି ଏହିରେଣନ କରିପୁରୁଷ
ମହାନୁଧୀରୀ ପାଠ୍ୟସ୍ମୃତି ଜୀବାଚଳ ଚର୍ଚିତ
ସୂର୍ଯ୍ୟବରତାକୁ ଯହିବରକୁ ଲୋହନେ ସବ୍ୟା-
ଥାରେ ଭାବାକୁ ବାସନରେ ସମ୍ମାନ ଦେବେ
ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂଗାଧ

ମାନ୍ୟର ଯେ, ଏହା କେବଳିଲେଖ ପାଠକ ଓ ଦେଖିବା
କଷତିତାବ ଆମର ବିଜ୍ଞାପ ବିଜ୍ଞାପନ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଚାରିମାରେ ମହିନେ ବିଜ୍ଞାପ କରିଛା ।

କାହିଁ ଅନୁମତି ଦସ୍ତଖତ କାହିଁ ନାହିଁଏ ଏଥି କାହାର
ନାମରେ ଦସ୍ତଖତ କରିଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପେର ଉପରେ ସଜ୍ଜିତାପାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷେତ୍ରମହାଦେଵ ଦୋଷ ପାରିବାର ଉତ୍ସବ ଉନ୍ନତି
ମେଲାମେଲେ ଗାନ୍ଧାରୀ ପଞ୍ଚପତି ଦୋଷହତ୍ତୁ !

ମେଲାକାଳର ସାହିତ୍ୟ ହେଉ ଅନୁଭୂତି । ଏହିଏ ବାହୁ
ଦେଶର ପଦକାଳ ଜୀବନ ଥିଲା ।
ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ରପାତ୍ର ଦାତ୍ତାନ୍ତ ବାହୁକାଳୀମ୍ବାସି

କେବଳ ପାଦରୂପ !
ଅମୁଲ ଦେହର ସାହେବ ବାହୁଦ୍ଵାରା ଚୁଗିଥିଲେବାକୁ
କେବଳ ପାଦରୂପ !

ସନ୍ଦର୍ଭ ମାତ୍ର କୁଳପତ୍ରରେ ଏହି ବିଚାରଣା
ମଧ୍ୟରେ କୁଳ ଉତ୍ସବରେ ଯୁଗର ମହିନେ
ବିଚାରଣା କରି ମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନୀୟ ଉପରେକ୍ଷା ହେଉଥିଲା
ଏ ଏହି କାହିଁ ସ୍ଵର୍ଗ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଏହି କାହିଁ
ଯରେ ବିଜ୍ଞାନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗ ଏହି କାହିଁ ଏହି କାହିଁ
କାହିଁ ।

ପାଇଁଦ୍ବୟ କାହାର ଅବଳମ୍ବନ ହେଲୁ' ଯେ କଥା
କି ଅଭିନ୍ନ ମନ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧ କର ଯେ ମନ୍ଦ ଅଭିନ୍ନ
ଏହି ଏହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କାହାରେ କାହାରେ ଦିନରେ କାହାରେ ପଥମ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ବ୍ୟକ୍ତିର ପଦକୁ ଲାଗେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉ
ଯାଏ ।

ବସନ୍ତ ଦର୍ଶକୀ ପ୍ରକାଶ ସେ ଗତ ବିଜ୍ଞାନ
ତ ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞାନରେ ଏହି
ମେସତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଆବେ ଦ୍ୱାରା
ମୁଣ୍ଡିଲା ।

କୁଳ ମାତ୍ରଙ୍କ କିମ୍ ହେବ ଦୋଇ ହଜନ୍ତେ ଠଠ ବଗାର
ପର ଉମ୍ବୁଳ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣାଶବଳୀ ଜଣାଇଁ ଲେଖାଇଲୁ ବି
ଜ୍ଞାନ କରୁ ମାନ୍ଦିଲ ଉତ୍ତା ଦୟବାର ବନ୍ଦୁଗା ସବୁର୍ମେଳା
କରିବା କଥ ହାହାର ।

ପ୍ରମାଣ ଏହିପରି ସେ ତାକ ଦିନବାର ଶୁଭ୍ରତ ମମଦାତା
ଏହି ପରିବହି କଥା ଅବସାର କରିବାର ଏବଧିରେ କି କି କି
କିମ୍ବା କଥାରେ ମହିତ ମାନବବିଷୟର କଥାକୁ ପାପୀ ହୋଇ
ଦୁଇମାତ୍ର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପଦ ମାତ୍ର ଦିନକୁ କଥା ଗରିବ କରି
ଦେଖିବ କଥା ହଜାରେ ଠା ବର୍ଣ୍ଣାମାତ୍ର ଅଧିକ କରିବାର
କାହାରେ ଦିଲାଇଥିବା । ଯେବେଳେ ତେଣୁ ସୁଧା ସହିତ ପୂର୍ବ
କାହାରେ କଥାରେ କଥାକୁ କଥାକେ ତେବେ ଆଜି କଥାକା ବାହାରୁ
କଥାକୁ କଥାକି ଯୁଧ କଥାକୁ ହୃଦୟ କଥାକାହାରେ
କଥାକୁ କଥାକା ପାପୀ ହେବା କଥା କି କଥା କଥାକା
କଥାକୁ କଥାକେ କଥାକୁ କଥାକୁ ହାହି !

ପଦ୍ମନାର୍ଥ ହୋଇଗଲା ପରିଶା ଦେବା କାରଣ ମାତ୍ରାକ
ଦେଖାଯେ କ ୫୦୦ ଏ ପରିଶାରୀ ଅବେଳକ ଉପରେ
ମଧ୍ୟ ହୁଏ ।

ଜୀବାଳର ସେବମାତ୍ରେ ଏହି ଦସସକୁଳମାତ୍ର ତାଙ୍କେ
ପରିଷ୍କାର ଦେଇ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ କିମାତ୍
ପରିଷ ଗୋଟିଏବା କଥା କଥା ଦେଇ । ଫେମାତ୍ର କହିବ ଯେ
“ଏ କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା”
ଏହି କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା ।

କାଳେ ଅତ୍ର ସେଇବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଖାଏ ସେ
ପରିବହନ ଦେବକ ଦର୍ଶକ ବାହୁଦା ଓ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟରେ
ଯତ୍ନ ପଢ଼ି ଦେଖା ଅନ୍ତରୀ କଥା ଉପରା କାହାର ଅମ୍ବାର
କାହାର ଲିପାଦତ୍ତର । ତାଙ୍କ ମନରେ ଆଜି କହା

କୌଣସି ଉପାୟରେ ଫେରି ଦିଲ୍ଲି ପଥ ନ ବଢ଼ି
ଏହି କାହିଁ କଥାର ମେ କଥେ ଯେବେ କାହାକୁ ପଠି
ଯେତେ ପଞ୍ଚାଶ ଅନ୍ଧାର ବାଜାର କ ୨୦୦ ମି ଉପରମାନ
କଥାରେ ଏହା କଥାରେ ଯେତେ ଏହା କଥାରେ କଥାରେ
ଏହା କଥାରେ ଏହା କଥାରେ ଏହା କଥାରେ ଏହା କଥାରେ ।

କରୁଥିଲେ ତୁ ଏ ଅମେରିକାନୀଙ୍କେ ପାଇ ଦସୁଚ
ହୁବୁରୁ ପାଇଁଛି * ପାଇଁଗ ସୁଧରେ କ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଉପରେଥିବ ହେବା ତୁମ୍ଭିରେ ବୌଦ୍ଧ ବର୍ଷ ଦେଇ
ଏ ପଞ୍ଜନ୍କେ ଯେଉସାହିତ ଶାନ୍ତିର ଉତ୍ତରାଳ୍ପଣୀ ।

କାହାର ଦ୍ୱାରା କରିଲା ?
କାହାର ଦ୍ୱାରା କାହାର ଦ୍ୱାରା ?
କାହାର ଦ୍ୱାରା କାହାର ଦ୍ୱାରା ?

ନେବୀରେ ଅପଣା ମାତା ଓ ଭାଇଙ୍କୁ ସହିତରେ ବଚାରକୁ
ନବାନିକ ଘର୍ଥାଡ଼ାରେ ଘର୍ଥଲେ ସେଠାରେ ସେ
ଏହାହେଲକେ ଅନ୍ତରୀଳ ହୋଇ କଲେ ଏବଂ ଯେତେ ପ୍ରଗା-
ହରେ ସେ ଦୁଇ ମନ୍ଦିରକାର ବ୍ୟଥ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଦେଇ
ଏ ସଂହାର ଅନ୍ତରୀଳ ଉତ୍ତର ଅନ୍ତରୀଳ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା
କୁଳା ସଖରିତ ଦାତାଦାର ହୋଇ ମୋକଦମ୍ଭା ଅପର
ଦ୍ୱାରା ମନ୍ତ୍ର ମୋକଦମ୍ଭା ନିଶ୍ଚରି ଦେବାର ଅନ୍ତରୀଳ ଅକଟିକ୍
ଅପର ଏମନ୍ତ ମନ୍ଦିରରେ କର୍ମଧାନକୁ ପରିବାସୀ ଏବଂ ଭାଗାତିର
ଅନ୍ତରୀଳ ବର୍ଷର ସର୍ବା ଅପଣା ଶ୍ଵାସ କୋର ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ
କଲେ । ଅନ୍ତରୀଳ ବିଷ୍ଟିର ମାତା ମଧ୍ୟ ଅବାକ ଅନ୍ତରୀଳରେ
ଭାଗାଜୀକି ଅପଣା ପୃଷ୍ଠାବୋଲି ଶ୍ଵାସର କଲେ । ମାତ୍ର ଏହେ
କଥା ମୋକଦମ୍ଭାରେ ଠାକୁ ଯାଏଇ ହାହଁ । ଅନ୍ତରୀଳ ବିଷ୍ଟି
ରକ୍ତମର୍ଦ୍ଦେ ରଙ୍ଗବୀର ଦୂର କାନ୍ଦିତକା ପ୍ରଦିଷ୍ଟେ ଭାଗାଜୀ
କହିମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା କୁଣ୍ଡା ଓ ପିତାମାତାର କାମାଦିତ ମଧ୍ୟ କାହା
କି ଅବାର ପଢାଏ ଦେଇ । ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ ମୁକ୍ତ କାହା
ଅନ୍ତରୀଳର ବୈଷ୍ଣବ ଅବାକୁ ମୁଣ୍ଡି କରିବ ସବୁ ମାନ୍ଦି
ମୋକଦମ୍ଭା କାହିଁ ପଥେ ଚାହିଁ ହେବ । ଗୁଣାପାଦ ଏହିକେ
ଦ୍ୱାରବୋଲିରେ ଅଣିର ହେବାର କହେବାର ଘରିଛନ୍ତି ।—
କି ମନୋଦୂର ଦ୍ୱାରର । ମନ୍ତ୍ର ବଥା ଯାହା କଥା ତାହା
ଦେଇ ଦ୍ୱାରା ତେ ବୈଷ୍ଣବ ଅକଳ୍ପନ କାହିଁ ଯାଇନ୍ତି ହେବ
କିମ୍ବା ଅଣେମାକେ ଅବାକ ହୋଇଅଛୁ । ଦେବେ ଏହି
ବ୍ୟଥରେ କିମ୍ବା ଏକଥାରିତର ସହି ଦୁଇ ଯାଇବେ ।

ବୁଦ୍ଧମ ଗାଣେ ନୃତ୍ୟ ପାଇବର କଂଚିତ୍ ସମ୍ମାନ ଦେଖି ମାତ୍ର
ରଠି କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ହାଇକୋର୍ଡରେ ଅଗଳ ଶରୀର କରିବାକୁ
ହାଇକୋର୍ଡ ସଥମରୀ ଲେଖି ଅସାମୀ ବିଜନରେ ମହିମା
ମେଳକ ଦିବାକରମରେ ଅଗଳ ହେଲାଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନ ଥିଲା
ଯୋଗୁଁ ମହିମାରେ ଆହେତୁ କଷତା କାହାର ଅପିଲାଇ
ପଣ୍ଡିତ କାନ୍ତକରନ୍ଦ ଦୂର୍ଧାର ଫେରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଅବସର
ମାତ୍ରର ମଠ ରତ୍ନ ଛୋଟ କି ଅବାର ଅନେକ ଗୁରୁତବ
ଦିଷ୍ଟିଯିର କର୍ତ୍ତବ୍ୟାରକା ହେଲାକୁ ଉତ୍ତମାନେ ମୋଦିବା ବାନୀ
ଦେଇ ନମିତ ପଠା ଦିକାର ଉପର ବ କୀ କମିଶ ଦିବ
ଦେଇ ହାଇକ ଅଭିଵର ହେଲାକୁହୁ । ହାଇକୋର୍ଡର ଦିବ
ହାତାଶିଲେ ଦିନଶେଷ କଂଚିତ୍ମାନିବ୍ରି କଣଇବୁ । ଏହାର
ମାନ୍ୟକର ମାନ୍ୟକର ମାନ୍ୟକର ମାନ୍ୟକର ପାଢ଼ିବ
ମାନ୍ୟକର କରିବିଲେ ଅପର ହୋଇଥିଲା ।

ଗୀରଦିବାତରେ ହେଉ ସର୍ବିପ୍ରେସ୍ ଚନ୍ଦ୍ରାସ ଏହି
କୁଣ୍ଡ ଗାଠମାତରକୁ ଉଦ୍‌ଘର୍ଷନ୍ତି ସେଥିରେ ଉଠେ
ବୁଝି ଯାଏ ପ୍ରେସ ଏ ୫୦୦୦୦ ଏ ଟଙ୍କଟ କିମ୍ବା କର୍ମଚାରୀ
ସହକାରୀ ପତ୍ରରେ ପ୍ରତି ଟଙ୍କଟ ଟଙ୍କା ଲମ୍ବାର୍ ବନ୍ଦର
ବୁଝିଛନ୍ତି । ଏହିପରେ ମନ୍ଦବାସୀ ଟଙ୍କଟ କିମ୍ବା ହେଲେ
ନିର୍ଭେଦେ ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅତ୍ୱିଶତର ଲକ୍ଷ ହୋଇ ଥିବା
ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଶତିର ମେହିନ୍ତି ଆଖି ପରିପରା ।

ତେଣେ ମାନ୍ୟବାଦିତାରେ ଉପେ ଯୋଦକ ଅନ୍ୟ ଏକ
ଯୋଦ ମନେ ଅଛୁଟା ସହାରୁ ମାନ୍ୟବାଦିତ ଚାହାର ପ୍ରଥମ
ମାତ୍ର ପଦାଳବା ବାରଷ ଚିତ୍ର ଟଙ୍କା କାଂ ପଢ଼ାଇଲେ
ଦେଇଥିଲେ । ଉପରେ ଦେଇ ଯେବେ ଜାତି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ
ମାନ୍ୟବାଦିତ ପାରିଛନ୍ତି ୨୦ ଟଙ୍କା ଆଜି ଏକ ଜଣକ ଦେଇ ଚିତ୍ର
ଓ ସହାର ଗୋଟି କାହିଁ ମାତ୍ର ମାନ୍ୟବାଦିତ । ଏହିପରିବରେ
କିମ୍ବା ଏଥିକଥରେ ଲିପ୍ତ ଆମ ପାରିଦର୍ଶକ ଅଳ୍ପ ଗାନ୍ଧି
ଅଭିନନ୍ଦ ।

ଦେଖିବୁବେଳା ପାଇଲା ଗର୍ଭ କର୍ମନାଥ ଓ ମର୍ମଭାଗର
ଠାରେ ଦୂରୀର ଦଶାର ବିରୁଦ୍ଧର କାଳରେ ପାଇଲାତୁ
ପ୍ରବେଶାପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେଇଲାମ ଜଣାର ହୁଏ ଓ ଅମାଦାବାଦରେ

କିମ୍ବା ଏକ ଘାନୁକଲେ ଦୂର୍ଭଗ ଅଶ୍ଳୀ ହୋଇଥିଲା ।
ଏ କର୍ତ୍ତା ବତ୍ର ସଙ୍ଗକଲ ହିଲା ।

ବୁଦ୍ଧିର କାଥିକ ସଂଦେଶକୁ ଆହେମାରେ ଲଙ୍ଘ ଦସ୍ତଖତ ପରିଚୟ ଦା ୧୦ ବିଷୟରେ ଏହି ଛାନ୍ତି ଦେଇବ ଗୋପ କଥାର ଦୁଇଅ ।

ବୁଦ୍ଧବାଦ ଗାଁ ଦୂରୀତିରେ ମହା କାନ୍ଦକ ଏବଂ ଧନୀ
ସହବାଗର ବେଠା ରଂବଜ ଓ ଦେଖିଯୁ ଉପମଶ୍ଵଳଙ୍କି କବ
କହେଲୁମାଟ ତା ୨୨ ଦିନରେ ଅପଥା ସରଠାୟ ଯାଇ
ଅମ୍ବାତ ପ୍ରମୋଦ ବସନ୍ତରେ । ଏହି ମନ୍ଦୟରେ କ୍ଷାର
ଅପ୍ଯେହୁର ଅଭିନେତାମାନେ ପୀତାବନକାବର ଅଭିଷ୍ପ
ଦେଖାଇଥିଲେ ଓ ତାହା ଦେଖି ଦର୍ଶକମାନେ ଅଛନ୍ତ ପ୍ରାଚ
ବଳ ବନ୍ଦରେ । ଏହୁଁ ମିଶ୍ର ସବକାଳରେ ମୁହଁଷ୍ଠକ
ଅକ୍ଷୟ ।

ସାହେବ ଅମାଦ

ପଦିତମୀର୍ବା । ଏହି ଚେଷ୍ଟନକାର ସୁଧାରେ ଏ ଅଳ୍ପରେ
ଏକଅଶ୍ଵ ଲଭନ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ଗୁଣୀୟ ଗୁଡ଼ିମାଳେ
ଦୂର ଅଭିଷ ଉତ୍ସନ୍ଧରେ ହେଉଳ ଅସୁରଙ୍ଗର ପରରେ
ଦୁଇ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ସମ୍ମାନ ଦୋଷକ ହୁଏ । ଅର୍ଥବଳୀ
ସାମାଜିକରେ ଦୋଷରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କବସ୍ତୁ ପ୍ରେସର
ଦୂରେ ପାଇବାର କାହାରେ ।

ଏ କମର ନିକଟେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନାମକ ଖୁମରେ ଏବଂ
ପହଞ୍ଚଇ ଏବଂ ଦିଗାହିତା ଥି ଓ ଏବଂ ଉଷ୍ଣତା ଥି ଥିଲେ ।
ଦିଗାହିତା ଥି କାମର ଅକ୍ଷାତୁ ଯାମୀ ସଦିତା କାମୀ ପ୍ରତି
ଦିବ୍ୟ ଆଦି ଉଷ୍ଣତା ଥାଏ କିମ୍ବା ପାହା ସବୁ କାହାରେ
ବାରବର ସାକ୍ଷ ହୋଇ ବନ୍ଧ ସମସ୍ତରେ ନବାହିତା ହୀନ
କିମ୍ବା ତାକୁ ହେଲେ ସେଠାରେ ଦ୍ୱିକାର କାମୀ ନାହିଁ
ପଥାର ପାରିବେ ଯେଠା ପଥାରଥିବ ପରେ କିନ୍ତୁ କଷ୍ଟପୁର
ପଥାର ଯାଇବାରୁ ସୁମଧୁ ଦିବ୍ୟକାଳ ଅସମୀ କରୁ ହୋଇ
ମୁଦ୍ରଣ ଗୋରାତମ୍ଭ । ନବଦିନା କର୍ମଜାତ ଶ୍ରୀଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷା ଦିଗ୍ବୟାହୀ
ମେହିକାର ପ୍ରଦୟାନରେ ହେଲା ।

ଏ ସବୁଦିନକୁ ସତରେକାହାର ମନ୍ଦିରାଳୀ ନିର୍ମାଣ
କୁଳ ସମ୍ମରଣକାର ଜୟନ୍ତ ହେବାର ପ୍ରସାଦ ହେବାର
ସମ୍ମରଣକାର ମନ୍ଦିରମାର କୁର୍ରାଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଅପ୍ରକା
ଶବ୍ଦରେତ୍ରା କାହାର ଶବ୍ଦର ଶବ୍ଦରେ କାହାର ଶବ୍ଦରେ
ଅବ୍ୟାୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଏ ନିରାକାରେ ବଜାରେଣ୍ଟି ଏକ ଦସ୍ତଖତ ଦାନ କରି
କମାଲ ମନ୍ଦିରରେ ଯୋଗା ଓ କମାପ୍ରାକାର ଥେବାର
ପ୍ରସ୍ତର କମାଳର ଅଧିକ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀର ନୁହଇ ଦୋଷାକ
କାର କରିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଅସମ୍ଭବରେ ଯୋଡ଼ା ଅଗ୍ରାପ
ଯୋଗୁଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାନଙ୍କର ନିଷେଷ କୁଣ୍ଡ ଫେରାଇବା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିନକରି ଦୋଷାକ କାଲ୍ୟ ଦେବାରୁ ରହି ଥାଏବା
ଯେତେକଣ ଦେବ ହେଉ ଦିନରେ ଦିନସ୍ତରୀ ।

ମହାପ୍ରେକ୍ଷଣ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀଅ ଶୁଭକାନ୍ତିବର ସମ୍ବଲପୀମୀ—‘ପ୍ର-
ଥାଏ ସମ୍ବଲରେ ଏହିପଦ୍ମ ଉଛୁଳେଖିଛାରେ
ପ୍ରକାଶିତ ଶ୍ରୀଅ ଶୁଭକାନ୍ତିବର ସହି ପ୍ରତି-
ବାଦରେ ଲେଖିବ ଲେଖିଥିବାକୁ ବ ଉଚ୍ଚ
ପଦପ୍ରେରଣ ପ୍ରସାର ଗୁରୁତମ ଜଣ ଦେବନ
ଦୋଷଗୁଣ ହେଖାଉଥାରୁ ଉପର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଥର ‘କଷ’ ଉପାଦ ଟିପ୍ପାଳ ଯା—

ପ୍ରକଳି ତେଣୁ ନୁହେ ବଜାରୀ ଦୋଷ ନିର୍ଭେଦ
କରିଅଛନ୍ତି ଶାବା ସଙ୍ଗର ଦୁଇର ଏକ ଘନପ୍ରେ-
କ୍ଷକ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଶାବା ଗନ୍ଧବାର କରିବାକୁଠାର
ଅପରା ମଚ ରିମା କରି ଆଗ ଲାଖାନ୍ତିରିଥାଏ ।
ଏହି ଖଣ୍ଡର ଅଭ୍ୟକ୍ତ ସର୍ବ ଦେଗାର ଅମ୍ବେ-
ମାକେ ପ୍ରକାଶ ଦରିବାକୁ ଅନ୍ଧମ ଦେବୁଁ ।
ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏହି ଶ୍ରୀମା ଯତ୍ତର
ସମ୍ବନ୍ଧେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଳି ସମ୍ବନ୍ଧେ ବାବା-
ଶିଳେ ଉତ୍ତମ ଦେବ ।

ଶ୍ରୀନାରବକୁ ଆଉ କେତେ କ୍ଷୁଣ୍ଡ ପ୍ରେରଣ-
ଏହି ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ପାଇ ଲାହୁ ଦିକ୍ଷପଦକରେ
ବସ୍ତ୍ରବ୍ରଦ୍ଧି ପ୍ରବାସ ବରଚାର ରହିଲା ।

ପ୍ରେସିପ୍ତ୍ର

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ମହାମତ କମିଟ୍ ଅମେରିକା
ବାସୀ ଗୋଟିଁ ।

ଆସନ୍ତି କହିଲା ପାଇବା ସମ୍ଭାବନା ମହାଶୟଦ
ମହାଶୟଦ ।

ଶ୍ରୀକୃତ୍ତବାଳ ଅଗର ପ୍ରାୟ । ଆହୁତି ଦେବତା
ପଥକ ସେବକ ଅଶାରେ ବାଠିଯାଇ ଜାରି-
ରେ ପଲପଳ ହୋଇ ଦୂରିବାରୁ ଅରମ୍ଭ
କଲେଣି । ମାତ୍ର ଦୂର୍ଧ୍ଵଲୋକଙ୍କ ଜ୍ଞାନାରୁ ଆହୁ
ପଦିଷାର ନାହିଁ । ବନ୍ଧୁର ଜାଗର ମଧ୍ୟରେ ବାଠ-
ଯୋଗ ଗରିଛି ପ୍ରାୟକୁବାଳରେ ଲେବାନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥା
କରେ । ଏଥର ଧୂର ବାଠଯୋଗର କଳ
କରିବାରୁ ଲାଗି ରହୁଥିଗାରୁ ମେହିକାର
ଅହୁର ସୁଖର ବିଷୟ ଦୋଷାନ୍ତରୁ । ମାତ୍ର
ଏବେ ଦେଲେ ବି ଦେବ ? ପାଇଁ ନିଜକଟରେ
କି ଥାଇଁ ଦୂରରେ ଥୁଲେ ଦୂର ହୋଇ
ଆଗ୍ରା ! ମେଘଧେପାଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଲମାନ
କରିବାର ଉପାୟ କାହିଁ ମାତ୍ର ଚିଲଟଣ ଦିଲେ-
ପଠାରୁ ବାଗାଳ ଗାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଇ ମେହୁ
ବଳାଗରୁ କି ଦୁଇଲ କଳ ଯାଇ ଦୂର୍ଧ୍ଵଲୋକେ
ପର ହୋଇ ଅବ ଶରତେ ଫଳାଟି ପର
ହୋଇ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ମାନ ଉପରେ
ସଙ୍ଗରେ ବାହିବୁନ୍ତର ସମ୍ମ ସନ୍ଧାନ ଅବଶ୍ୟକ
ହେବରେ ଉତ୍ତର୍ପରିଷକ୍ରମ ଦୂର୍ଧ୍ଵ କି ପଞ୍ଚକେ କହୁ
କାର ବଠିଲ ହେବ । ଅଛି ବାଲ ପୁଣି ବନ୍ଧୀ
କା ସବଳ ଏବ ଅମ୍ବେ ଅନ୍ତମାଳ ବର୍ଗୁ ଇନ୍ଦ୍ର-
ଲବରେ କରି କାହିଁମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥର ବନ୍ଧୁ
ପଞ୍ଚକେର ପାଦସ୍ଥବେ । ପାହା ହେଉ ଅମ୍ବର
ପଞ୍ଚକେମ ଏହିବ ଯେ କିମ୍ବ ଅବଧାର ନିରନ୍ତର

ବିପାଳୁଟି ସାମନ୍ତର୍ଗତ ନ ହେଲେଦେଇ ସେଠି
ମନ୍ଦିର ଯୋଗେ ଯେବେ ଦେଇଲାଏଇଛାକି
ମଧ୍ୟକାଳ ସ୍ଥାନକରୁ ଦୂର୍ଧଵ ହେବେ ଏ
ମେଘଦୀପାଲିଟିର ପାଇଁ ପରି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଉତ୍ତରଦୟ
ବିଧାଳ କରିବା ଦିତି ହେବୁ ନାହିଁ ? ଲଗଭଗ
ମଧ୍ୟକାଳୀ ସ୍ଥାନ ଫୁଲୁଟିରଙ୍ଗରେ ରଖିବା ଦିକ୍ଷା
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୁ ଯେଉଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକାରୀଙ୍କ ନଗରକୁ
ଅପରିଚ୍ଛବ୍ଦ ବାସୁ ଦୟାରେ ଆସିବାରୁ ଜ ଦେବା
ସେହିପରି କର୍ତ୍ତବ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଅଟ୍ଟିଲା । ଅମ୍ବୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଥାଏ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ପରକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସଥାବିହିତ ଦୂର କଥା ଲେଖି
ବାବେ ହୁଣି କରିବେ ନାହିଁ । ଥାପର କୋଷ
କ୍ରିୟ କେବି ଜାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଳିତାରୁ ନ ଜାଣି
କରି ଯେଉଁ ଦୂର୍ବଳମୟ ଓ ଦୂର୍ବଳ ଦୋହରା
ଯାଇଥିରୁ ଦିନାହେତେ ଉତ୍ତର ଲେବେ
ଅଛି ସେବାଟି ଲୁଜିବେ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ କି
କଲେକ୍ଟରେ ବସିବା ମଧ୍ୟ ଦୂର୍ବଳ ହେବା

କଟକ ଅଗାମ } ଅଶ୍ଵାଦର
ଅଗାମ } ଉତ୍ତର ନାଥବଳ ପଦକଲିଖ।

୨୯

ବେଶକାରଗ୍ରାମରେ ଗୋଟିଏ ମାନୁଷଙ୍କ
ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ପାରିବର୍ଷ କାଳ ଶେଷମାନେ
ଅଧ୍ୟୁକ କରିଲମାତି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତଳର ମୂଳୋଧ୍ୟାଟଙ୍କ
ଦେବକାରେ ବରତ୍ତ ଶେଷମାନଙ୍କର ପଢ଼ିବାର
ବଢ଼ି ଅସ୍ତ୍ରବିଧୀ ଦେଲେ କାରଣ ଓ ଦେବତମାନଙ୍କ
କର ସଜ୍ଜାର ଅଛି ସେମାନେ କଟିବ ସ୍ତଳ-
ମାନୁଷଙ୍କର ପଢ଼ିବେ ମାତ୍ର ଦୟତ୍ତ ଶେଷମାନେ
କାହିଁ ଅର୍ଥ ପାଇବେ ଯେ ସେମାନେ କଟିବା
ଆସି ଏହିବୋ ଏପରିରେ ସେମାନେ କିଛି ଦିନ
ପଢ଼ି ଘୁକୁଖୁ ଅପରା ସୁଖୁମି ଅରସ୍ତାରୁ
ଫେର ଅସିଲେ । ଏଥିରେ ଉତ୍ସାହପୂର-
ବିବାହ ଜନିଦାର ଶା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯଦୁମଣି କାହିଁ
କେବୁ ଲେବମାନଙ୍କ ମାନୁଷଙ୍କରଙ୍କର ନିମିତ୍ତେ
କୁବ ଦେଖିଦାର ନବଜଗନ୍ଧୀ ଲୁଭବଟାନାମର
ତାମରେ ଏକ ଛଇ ପାଇମେଲୁ ପାଠଶାଳା
ବିଦ୍ୟାରହାର କିନ୍ତୁ ମୋର ବର ପାଠଶାଳା ବୁଦ୍ଧ
ବିଜବିଜ୍ଞାନ ଯୋଗଦିବିଗ୍ନ ଯୌଜନ ପ୍ରକଳ୍ପର ବୋଲ-
ପକ୍ଷିତ୍ । କେବେଳ ଦୟତ୍ତ ଶେଷମାନଙ୍କ ବରାପ
ପରିଦି ମୂଲ୍ୟ ଦାନ ଦୟତ୍ତରୁକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ
ପାଠଶାଳାରେ ଛାତ୍ର ଶାଖା ପଢ଼ିଥିଲୁ ।
ଦୁଇତିତ୍ ମନ୍ଦିର କଣେ ଦୟାରତପାତ୍ର
ଦୟତ୍ତ କଣ୍ଠି ସବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ମଧ୍ୟ

ଅମେ ଶରୀରକୁ ସେ ଅନ୍ତର ଦେବେ
ଯାହା ଶରୀରକୁ କଟକ ମୁଦର ଦେ
କଥିପା ମୂଳରେ ଚାହାଇଥିଲୁଣ୍ଡା ଏ
କଥାନରମ୍ଭୀ ଆମ୍ବା ଓ ଦରଦମଳକୁ କଷା
ସାହାର୍ଯ୍ୟ କବିବାର ଦେଖି ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ଧ୍ୟାନ
ବାଦ ଦେଇଥିଲୁ ଅପରା ଜନିଦାର ଓ ଧର୍ମ
ମାନଙ୍କର ଝା ସଦୃମଣି ଉତ୍ତରାଙ୍ଗର ଅନ୍ତରକୁ
ଦରବାର ଛାତି ।

১৫৯৬

9

৪৭১

ଅଦ୍ୟ ଲିବେରକ ଏହାର ଏ କଷପଙ୍କ
ଦେଖିବୁ ଅଜବ ମୁଁ ମା ସୁଧ ହେବ ଯେ ହାତି
ପକ୍ଷାରମୋହନ ସେବାପତି ନିତିକ ଦେଖେଥାଳ
ପଦରେ ନିୟମ ଧରାଇ ଆଜି ପ୍ରତିଦିନ
ବଚେଇବୁ ଯାଇ ମୁଦ୍ରବେଶ ଓ କୃତ୍ୟାମାନ ତଥା
ପରିବାର ପୁରୁଷମାନ ସୁରକ୍ଷା ଉପରୁ ଏହା
ବେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସପତ୍ର ବନ୍ଦାମାନ ଦୁଃଖ ମନ୍ଦମାନ
ଦେଖିବାର ବୟସ କେବେ ଶେଷ ଦୁଇମ ମଧ୍ୟନେ
ଶୟକୁ ପକ୍ଷା ମହୋଦୟକୁ ଦକ୍ଷରକୁ କଥମାନ
ପଠାଇଥିଲୁଣ୍ଠିଲା ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଜାମାନେ
ସଫେଣ୍ଟ୍ ସନ୍ଦେଶରେ ଅଗ୍ରନ୍ତି । ଅନ୍ତକୁ ପାଇଁ
ମା ୧ ସ ହେବ ସେ-ବନ୍ଦମାନରୁ ମଧ୍ୟରେ
ମସ୍ତରେ ଥାଏ ଯୋଡ଼ିବୁ କାମର କିମରେ
ଅବସ୍ଥାକ ବସ ସେ ଅଳକ ପ୍ରଧାନମାନର ଅଛନ୍ତି
ସଂପର୍କମର୍ତ୍ତା କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର
ପ୍ରବାର ସଂଧିଦେଇ ପ୍ରବାନ୍ତିର ମଦାରୀଙ୍କ
ମାମରେ ଏକଗୋଡ଼ି ନୃତ୍ୟ ଦୃଢ଼ି ଦେଇ
ନିର୍ମିଣ ବରାର ଦ୍ୱାରା ସଂପର୍କରୀତରେ ତେ
ପ୍ରକାମାକର୍ତ୍ତର ପ୍ରାଣ୍ତ ଦା ୧୦୦ ଟଙ୍କି ଅତିକ୍ରମ
ବିଶିଷ୍ଟବାର କମଳା ପର୍ଦ୍ଦା ଅନ୍ତର ମେହି
କିମରେ ମଧ୍ୟ ଶିଳେର ନାମର ଅତି ଏହି
ସେବୁ ପ୍ରସ୍ତର ବିଶିଷ୍ଟବାର ଅଞ୍ଚ୍ଲୟାଜକ ଦର୍ଶନ
ଅଛନ୍ତି । ଯନେହ ହତ୍ତି ଦେଇ ମନ୍ଦରମ ଲାକର
କିମରେ ଗୋଟିଏ ଜୟତ୍ତାର କା ୫୦୦ ଟଙ୍କି
କଷି ଦେଇଥିବାକୁ ସେହି ମୁହଁଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଦେଇ ପ୍ରସ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ କାହିଁ ନହୋଇନ୍ତି
ପ୍ରସ୍ତାବ ଦରାଇଲୁଣ୍ଠିଲା । ତାକୁ ନହୋଇଯେ ଏହି
କିନ୍ତୁ ଦେଖି ଅଭିନନ୍ଦ ଓ ଅଧିକ କର୍ମକଳେ
ଥିବାକୁ ତାହାକ କାର୍ଯ୍ୟପଣାକାହାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ପତା ମହୋଦୟ ଦିଗେଷ ସମ୍ମାନ ଦେଇ-
ଥିବାକୁ ଅମ୍ବମାନେ ଥାହାକ କାର୍ଯ୍ୟରେ

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପ୍ରକଳ୍ପ

ସାପ୍ତାହିକୀସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୨୦ ର

୧୯୨୫ ଜାନୁଆରୀ ମସିହା ୧ ମୁଦ୍ରାରୁ ୧ ଟ ୧ ସତ୍ତାବ୍ଦୀ ଶାଲ ଶକ୍ତିକାର

ପ୍ରକଳ୍ପ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ମେଘଶନରେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଦ୍ଵାରା
ପ୍ରକଳ୍ପକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କଟକ-
ପ୍ରକଳ୍ପକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ମନ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଶିକ୍ଷାବିଭା-
ଗ୍ରାମପାଦିକର ପରିଦର୍ଶକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଚିପକୁ ଥିବା ସମୟ
ବର୍ଷାର ବର୍ଷାରୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସରବାହା ଓ
ମନ୍ୟରୁ ବିଦ୍ୟଳୀରୁ ପିଷ୍ଟକ ଓ ଶ୍ରମା-
ନାରୁ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି କିମ୍ବାକାର ଆବଶ୍ୟକ
ପାଦକ ଦେବାକୁ ଲାଭା କରିବେ ତାହାକୁ
ଟ ୨୫ ରୀତରେ ଦ୍ଵାରକାରୀପାଦକରେ କରିବା
ପାଇବାରୁ ପ୍ରକଳ୍ପକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଲାଗିବ
ମାତ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ମନ୍ୟ ନ ଦେଲେ ଏବଂ କିମ୍ବା-
କିମ୍ବାରୁ କେହି ପାଦକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବେ
ନାହିଁ । ଯାହାକଠାରେ କରାଯୁଥା ପାଦକାରୁ
ଦେଖାନେ ତାହା ପରିଶୋଧ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏ ନୟମରୁ ଫଳ ପାଇ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ମେଘଶନରେ ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପ୍ରକଳ୍ପକର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପ୍ରକଳ୍ପକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବ୍ୟାଙ୍ଗ

ବିଶ୍ୱର କର ପ୍ରକଳ୍ପକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅପର୍ତ୍ତ ଉତ୍ତମ-
ବୂପ କରିବାକୁ କର ବିଶ୍ୱର କରିବେ ।

ଅଧିକ ପ୍ରକଳ୍ପକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନୂତନ ବିମ୍ବିରମା-
ନାକ ସବୁ ଦେବ ଏବଂ ସେହି ସବୁରେ
ଅବ୍ୟାଳ୍ୟ ଭାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ତେଅବମାନ ଏବଂ
ଭାବସତେଅବମାନ ନିୟମିତ ହେବେ । ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଅନ୍ତମାନ କରୁ କି ଏହି ପଢ଼ିବା ପାଠ-
କଙ୍କ ବସ୍ତରେ ପଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ସବୁ ବସି ଯାଇ
ଥିବ ଏବଂ ଉତ୍ତର ବର୍ଷାରୀପାଦକ ମନୋମାନ
ହୋଇଥିବେ । ସୁରବଂ ଆମ୍ବମାନକର ବୌଣୀପି
ମନୋମାନ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।
ଆମ୍ବମାନକର ଭାବା ହେଉଥିବୁ କି ନୂତନ
ବିମ୍ବିରମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ମନୋମାନ ଏବଂ ସବକାମୀ
ପରିପତି ମନୋମାନ କରିବାକୁର ସମସ୍ତାଧାର-
କାରୁ ଅଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଗଢ଼କାରମାନ ବିଶ୍ୱରକ୍ଷେ ଭୂତ
ଭୂତବୋଲି ହାଇକୋର୍ଟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିବେଶନ-
ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେବାରୁ ଏ ବିଷୟ ସବୀଳିମେଣ୍ଟର ଡାକ୍ଟରି
ପ୍ରକଳ୍ପ କୁହାକୁ କାହାର ନିମ୍ନର ଅର୍ଥର ଦୋ-
କାଳୀକାଳୀ ଭୂତବ୍ୟାପକ କାହାର କାହାର
କାହାରକାଳୀ ଭୂତବ୍ୟାପକ କାହାର ପ୍ରକଳ୍ପ କାହାର
ଅର୍ଥର । ଏଥାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ବଜୀଏ
ମବ୍ରିମେଣ୍ଟର ଗତ ବର୍ଷର କର୍ମକାଳୀରେ
ବେଶ୍ଵର୍ମ ପ୍ରେରଣୀଯ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ବିର

ବରଅଛି ବି ଓଡ଼ିଶା ଗଢ଼କାରମାନ ବିଶ୍ୱର-
କ୍ଷେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନାହିଁ । ଏ ସବାଦରେ
ଗଢ଼କାର ଗଢ଼କାରେ ଅବଶ୍ୟ ଆନନ୍ଦର
ଦେବେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଶର ହେଲୁ ଯେ ବାଲେ-
କର ମିଶରପିଲାଟର ବିମ୍ବନରମାନେ ତା-
କ୍ରିକ୍ରି ସେବଦସାହେବଙ୍କୁ ଆପରାମାନକର
ଚେଅବମାନ ଏବଂ ତାର ମେଲ୍ଲିର ତାରକାରୀ
ଭାବସରେଅବମାନ ପଦ କମିତି ମନୋମାନ
କରିଥିଲୁଛି । ବେଶ୍ଵରମ କାହିଁ ସୁଲଭ
ହେତାମ୍ବାର ଅଟନ୍ତି । ଏ ଦୂରକାର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଝ୍ୟକ ମୁକ୍ତର ଦିନେଶନରକ ମଧ୍ୟର ଅଟନ୍ତି ।
ଯୋଗ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବିମ୍ବନରମାନେ ବାହି
ଲୋଜଅଛନ୍ତି ବଜ ଅନନ୍ଦର ବିଷୟ ଅନ୍ତର
ବରଦାତାମାନେ ପ୍ରଥମରୁ ଏପର କୃତିକୁ
ନିର୍ବାଚନ କର ଥିଲେ ଅନ୍ତର୍ମିମ୍ବର ବିଷୟ
ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ବିଷୟକ ମୁକ୍ତର ଦିନେଶନର ଦୋଷ ଯୋଗଦମା
ଗତ ସାହାଦରେ ଶେଷ ହେଲ । ଏଥି ପକ୍ଷେ
ଯେଉଁ ବେଶ୍ଵର ମୋକଦମାରେ ସେ ଦୋଷ୍ୟ-
ପଦ ହୋଇଥିଲେ ସେହି ଅପରାଧ ହେତ୍ତା ଅତି
ସମସ୍ତ ଲାଗ୍ରି କଲା । ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଅପରାଧ
ପ୍ରମାନ ଦେବାରୁ ପୂର୍ବ ହୌର ବାବତ୍ ହୋଇ
ଗୋକଦମାରେ ଏ ବର୍ଷ କନ୍ତୁକରି ଆପାର

ବିରାମ ଅପରଥରେ ୧ ବର୍ଷ ଏହି କଳ୍ପନାଲକ୍ଷ୍ମୀ
ପ୍ରବ୍ୟ ଗୋଟିଏ କରିଥିବା ଦୂର ମେ କବିତାରେ
୫୫ ବର୍ଷ ଲେଖାଏ ତାହିଁ ବର୍ଷ ଏହର ୧୦ ବର୍ଷ
ହାତୁବାଯ ଦୃଶ୍ୟ ଘାରନ । ଜେଲଖାନାରୁ
ପଲାଇଦିବା ଅପରଥରେ ମାଲିଶ୍ଟେଟିବାକୁ
୨୫ ବର୍ଷ ସହିତ ସମ୍ପଦକା ୧୩୫ ବର୍ଷ ମିଶ୍ରିତ
ପାଦଥର । ସେବେ ହାତୋଟି ଅଣିଲାରେ
ଦୃଶ୍ୟ ଉଣା ନ ଦେବ ତେବେ ଇତିକାବନରେ
ଆହାର ଲାଗା ଖେଳା ଛଇ ।

କଲିକଟା ହାଇକୋର୍ଡର ଛଣେ ଛପାନ
ବାହୁ ସୋଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରଭାବୀ ବି, ଏଲ
ପାବାତିଲାର ସବର ମଜାମର ଏବନ୍ତି ମୁନ୍ଦସପା
ହେଉ ଅଛିଲୁ ହୋଇ ଭାବୁ ହୋର୍ଡର ବେ-
ନ୍ଦ୍ରାଭାବତାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରପତ୍ର ଧାଇ ବଢ଼ି
ଅନନ୍ଦରେ ଡିଲାନ୍ ଶାଇମାଳକୁ ଗୋଟିଏ
ଦେଖା ଦେଲେ ଏହି ଲୁଗା ପଣ୍ଡା ପାଥେୟ
ସାମଗ୍ରୀମାଳ ପିଲୁର କର ଆଖା କରିଥାକୁ
ଛବିର ଅଛିଲୁ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମାନ ପାଇଲେ
ହେ ହଜାରବାର ଅଧାଳରେ ତିକାଳର
ବିଶୁଦ୍ଧତା ସୋଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରଭାବୀ ବି, ଏଲ
ଭାବୁ ଫର୍ମରେ ଲାଯକ ହୋଇ ଅଛିଲୁ ।
କେବଳ ବ୍ୟାପାର ଅବାଧାନରୀତାରୁ ନିଯୋଗ
ପହଞ୍ଚି ଭାବାଙ୍କ କିବିଟିକୁ ବାହାର ଯଳ ସ୍ଵର୍ଗ ।
ବେଳିଷ୍ଠାର ସବେଳ ଏହି ବୁନ ମନେଦ୍ଵାରା ପାହା-
ନ୍ତରେ ଜମା ପ୍ରାର୍ଥନା ବଲେ ତେବେ ଏ
କାଣ୍ଡରେ ତେବଳ ଲୁଗାର ଭାବର ଲୁହ
ଦେଲେ ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସହସ୍ରାଗୀ ସମ୍ବାଦକ ଏଥିର
ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଶ୍ଚିତରୁ ବଢ଼ି ବାଜାଦ୍ୱାରା ପାଇ-
ବେ । ଯେ ରେତେପଣ୍ଡଗ୍ରୀ କି କିମ୍ବା ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର-
କ୍ଷେତ୍ର ମେଲାନାଥର ସମ୍ବାଦ ବାଜାର କରିଦେବେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବାନାଟିକା କେ କିମ୍ବାନାରେ ବଢ଼ିବାରେ
ବ୍ୟସ । ପାହାର ମରରେ ତେବେବୁ ମଧ୍ୟରେ
ଥୋବ ଲେବ ଥିଲେ ପାହାର ତେବେବୁ କିମ୍ବାନା
କିମ୍ବାନାର ଅପରି କାହିଁ ମାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ-
ପରି ଲେବ କି ଥିବେ ତେବେବେ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରକୁ ତେବେବେବୁ କିମ୍ବା-
କିମ୍ବାନାରେ ଥେବେ ସମ୍ବାଦ ହେବେ ଏହି ଏଥୁ
ଥିଲା । ସେ କହାନାକୁ ଥେବେ ସେ ଶିଖିମାତ୍ର
କିମ୍ବାନାର କିମ୍ବାକା କୁଞ୍ଚିତ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ପରି-
ଭ୍ୟାନ କରିବାକୁ ବସିଥିଲା ବଢ଼ି କାହିଁକି

ବିଷୟ ଅଟଇ । ଏପର କହିବାର ଜ୍ଞାନ ଏହିବ
ଯେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋର୍ଖ ଲୋକ
କେହି ଜାହାନ୍ତି ପୁରୁଷ ମାନ୍ଦ୍ରେ ଓ ଜ୍ଞାନୀ-
ମାନ୍ଦ୍ରେ କେଉଁଥିମାକ ଓ ଜ୍ଞାନସତେରୁଥିମାକ
ନ ହେଲେ କର୍ମ ଚଳିବ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ
ସଦ୍ୟଥାଗିଛୁ ଏହି ଉତ୍ସାହ ଦେଖି ଯେ ମନ୍ଦ୍ର-
ମେଘ ସୁବିନ୍ଦର ପୂର୍ବାବ ମାନ୍ଦ୍ରେ ଓ ଜ୍ଞାନୀ-
ମାନ୍ଦ୍ରେ କେହି ନିଜରୀଥିପାଇଥିବୁ ଅନ୍ତର କର
ଦେଇ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦର
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏହି ସେହି ମାନ୍ଦ୍ରକୁ ସଂଘଳ ଦିଲବା
ଦିବେଶରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଲେଖନ ଧାରଣ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କହାଇଥିଲୁ
ସେ ତୋଣାଖୋଦ କର ବାହିତ ଫଳ ଛାର
କରିଲୁ ।

ମୁରୟିବାବାଦର କଳ ଶାସ୍ତ୍ର କର୍ତ୍ତ୍ଵ
ସାରହକ ସେଠା ଲେବଳ ପ୍ରିୟଧାତ୍ର ଦେବାର
ଚିଶାୟାବ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଏକଟଳ ସବୁ
ସମୟରେ ସେଠା ନୀତ୍ସକ ଓ ବଜାରାନ୍ତିଯାନ୍ତର
ଅନେକା କର ଆପଣା କବାଠିଆରେ ଏହିଟି
ବହିଥୁବେ । ଇଂସଳ ଓ ଦକ୍ଷାଳକ ମଧ୍ୟରେ
ଖାବ ଜମାଇବା ଏଥର ଉଦେଶ୍ୟ ଏକଥା
ଗୋଲିବା ବାହୁନ୍ୟ । ବିଶେଷ ନିରବନ୍ଧନ
ଅନୋଳକ ଛାଇରୁ ଏପବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଭ୍ବ
ପୌଜିଲବ ଥିଲ । ଛାଇ କରାର ପ୍ରାୟ ସମୟ
ଶ୍ରେଣୀର ଦୂରଘରଲେକ ନିମନ୍ତେତବୋଲୁଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରିକୋଦିଲାର୍ଥ ଜଳଭରଙ୍ଗ
ବିଭାବ : ପ୍ରତିକ ବାଦି ଏବଂ ବିଭାବର
ବାୟୁକର ଉର୍ଣ୍ଣବୋଲୁଥିଲ । ବେହି ହୀନାକ
ମଧ୍ୟ ଏ ସମୟରେ ଗାନ୍ଧି ଗାନ୍ଧି ସମୟରୁ ଆମୋଦ
ପ୍ରଦାନ କବିତାରେ । ଯାହା ଉମାଲୁ ବିଭିନ୍ନପାଇଁ
ଅବର ଗୋଲାବ ରାତାବ ମଜୁଲିଷର ତତ୍ତ୍ଵ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖା ଯାଇଥିଲ । ବର୍ଣ୍ଣି ସାହେବ ଓ
ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେଣ୍ଟି ନିମନ୍ତେତ ଲେବଳ ସମ୍ମାନ
କରିବା ବିଷୟରେ ବିଷୟାତ୍ମ ହେଲା ତର
ନ ସୁଧାର । କିମ୍ବାବାବରେ ପାତେବ
ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଯାହେବ ପୁରସ୍ତରେ ପାନ ଓ ପୂର୍ବ-
ବୋତା ଦେଇଥିଲେ । ଚର୍ବିଜ ସାହେବ ଅୟ
ମାନରେ ପୁରସ୍ତରର ଗାନ୍ଧାରର ଏହି
ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଅମେରାନେ ଅର୍ଥରୁ ପ୍ରାତି ଦୋହା
ଥିଲୁ । ହୀନାକିମାନବୁରୁଲେବଳେ ସମ୍ମାନରେ
ଯେତେ ମହିମା ଦୁର୍ଧର ଦେଇ ଏଥର
ବିଜୟ ଘଟିଲା ।

ଭାବରୁ ପଦମରେ ଏହି ସତ୍ୟ
ଅଥବା ଜଳ ହେବାର ଅଶ୍ଵ ଦେଖାଯାଏ । ମଧ୍ୟ-
ପଦେଶର ଲୋକେଁ ମୁକରେ ଦୃଷ୍ଟିର ଅନ୍ତର
ଅନୁଭୂତ ହୋଇଥିଲା ମଧ୍ୟ ସଥାବାଳରେ ବଜ୍ର
ହେବାରୁ ସମସ୍ତ ଘରୀ ତୁର ହୋଇଥିଲା ।
ହୁବିଶଗତି ଏବଂ ନାଶପାତରର ଦିନେଶକତ୍ତା
ଚିଥାମନଙ୍କରେ ଧ୍ୟାନର ଅଭ୍ୟାସ ଏମନ୍ତ ଛନ୍ଦମ
ହୋଇଥିଲା ଯେ ତାହା ଦେଖି ମୁଦ୍ରମାନେ ଏକ-
ସହି ଶକ୍ତି ପ୍ରସ୍ତା ମୁଲ୍ୟରେ ଗତ ଦେଉଥିଲାକୁ
ଓ ସେହିବେଳୁ ଆଜିକାର ଏ କଗରରେ
ଗନ୍ଧମର ମୂଲ୍ୟ ଉପା ପଡ଼ିଥିଲା । ପଞ୍ଚବିରେ ଏ
ବର୍ଷ ୨୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା (ଏବଟଙ୍କବ ପ୍ରାୟ ମୁହଁ-
ବଳ ଅଟଳ) ଗନ୍ଧମ ଉତ୍ସବ ହେବ ହୋଇ
ଅନୁମିତ ଦୁଆରା ବିରାଗ ପଦେଶର ମ୍ରାଗ୍ୟ
୨୫ ଲକ୍ଷ ମାଣ୍ଡ ବୁଦ୍ଧିରେ ଗନ୍ଧମ ମୂଲ୍ୟର ତେ
ସେଠାରେ ଏ ବର୍ଷ ତଙ୍କ ମନ୍ଦିର ହେତ୍ତାର
ସମ୍ମନ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଯାଏ । କବିତବର୍ଷରେ
ଦେଖିଲେ ଅନ୍ତକ ଗନ୍ଧମ ହୃଦୟ ଦେବ ତେବେ
ମନ୍ଦିର ବାରର ସାଥୀର ମନ୍ଦିର ପଦ୍ମା ଦେଖିଲେ
ବିଜନ୍ତର ଅନ୍ତକ ପଦ୍ମମାଣୀରେ ରପ୍ତାନ ହେତ୍ତା
ଏବଂ ଜନ୍ମାଗ୍ରହ ପେନନ୍ତୁ ସଠା ଲୋକବିର ଜଳ
ହେବ ତେବେନ୍ତୁ ବିଜନ୍ତର ଏ ହେବାରୁ ଯନ୍ମାନ,
ହେବ ଏବଂ ରୋଜବାଟିର ଅୟନ୍ତରକାଳୀ
ଧରିବା ବୁଝିବି ଛାପକାର ଦେବ । କିଲାରୁ
ଲୋକମାନେ ନାହା ବିଜନ୍ତର ମୋଟାକ
ବୁଝିବରେ ଧର ହାତି କେଇଅବରି ମାନ
ମେମାନେ ଦେବ ପ୍ରଦୂଷିତମାନରେ
ସଠାକୁ ଗନ୍ଧମ ପଠାଇ ପାଇନ୍ତି ତେବେବ
ଜଳବାସିଙ୍କର ଦାକାଥାରେ ଅମ୍ବମାନକବୁନ୍ଦି
ର ରହିବ । ଗନ୍ଧମ ଓ ଗନ୍ଧନ ଏ ଦୃଢ଼
ଦ୍ୱାରା ବିଜନ୍ତର ବଜାରକୁ ଅମ୍ବମାନକବୁନ୍ଦିର
ବଜାର କିମ୍ବା ବରବା ଧରି ସନ୍ଧାନ କେନ୍ତିକି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ମିଥର ଦେଉର ସମାପ୍ତର ଅଳ୍ପକୁ ଖୋଚି
ନାହିଁ ଥିଲା । ଏହି ସପ୍ରାଦରେ ଅମ୍ବୋମାଳେ
ଶୁଦ୍ଧାକର ଏକପୂଜାରେ ଛାପାକ
ଦିଇଥିବାର ଶୁଦ୍ଧମୟତ ମାଠରମାଳକୁ ଦେଇ
କଥା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ଏ ସପ୍ରାଦରେ
ଅଳ୍ପକୁ ହୃଦୀବିତ ସମାପ୍ତର ଘେର ଥାଏନ୍ତି
ମାତ୍ରକ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରେ ଦେଖାକୁ ପାଥ
ଦେଇଁ । ଯେଉଁ ଆଜଭୁନ କଗରକୁ ଅଧିକାରୀ
ବିଷ କରିବି ସହଜାରେ ହେଲାବିନ୍ଦ ନର୍ଜିକ

ଏତେବେଳ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏହି ଯାହାକ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପକ ନିତି ଏତେ ରଖାଯାଇବା ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାଦ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ସେ ଆରତୀଙ୍କ ନଗର ସ୍ଵର୍ଗବାର
ମଧ୍ୟକ ଦସ୍ତଗର ହୋଲାଥାତ୍ତି ଏହି ଜେଳରକ
ଗର୍ଜାକ ଦିନବ୍ୟାପ ମହିନେ ଦିନରେ ପଢ଼ିଥାନ୍ତି
ସେ ଲାବିବ ଅଛିନ୍ତି କି ନାହିଁ ଚହିଁ ର ସ୍ଵେଚ୍ଛା
ନାହିଁ । ବିଥୁଳ ଦୃଶ୍ୟ ଜେଳରକ ଗର୍ଜାକ
ଜେଣେ ଦେଖିଯୁ କମରୂପର କିମ୍ବା ପାଇଁ କାହାରୁ
ଏପଥିବାହାତ୍ତିପରୁ । ସେ ପଢ଼ିଥିଲେନାହିଁ କିମ୍ବା ନିଷକୁ
ବାଟ ଛାତ ଦେଲା ସ୍ଵରଗଂ ଇଂରାଜିବେଳାର
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅବୃତ୍ତ ରହିଲା ନାହିଁ । ଏତେ ବିୟାଳବ
ପରିବକ ରିଂରକ ସେକା ବନ୍ଦୁତ ଦିନ ହେଲା
ବୋଲିପଠାରେ ପାଇ ନ ଥିଲେ । ମଧ୍ୟକ ଜୟା
ଜୟା ଦେଖି ପାଇୟିବା ଜୟା ଲେକ ତାହାକ
ପଶରେ ଦିଲିଅଛିନ୍ତି । ସୁରଗଂ ଏତେବେଳେ
ନାଲ ନଦୀର ଉତ୍ତର କୁଳରେ ୧୦ ଚକ୍ର ବିତ୍ତୀ
ଏବେ ବାଟ ଦୂର୍ଗମ ନଦୀର ଉତ୍ତର କୁଳରେ
ଶନ୍ତିଯୁ ଧରିବାରେ ସମ୍ମାନ ଥିବା ଯୁଦ୍ଧାମର୍ଗ
ବିଶିଷ୍ଟତା ଉତ୍ତରାଧି ସମସ୍ତ ଶନ୍ତି ଦସ୍ତରେ ଏ
ଅବସ୍ଥାରେ ଶନ୍ତିପକ୍ଷ କେମନ୍ତୁ ପ୍ରବଳ ହୋଇ
ଅଛିନ୍ତି, ଅନ୍ତାଯାସରେ ଅନୁଭବ ହେଉଅଛି ।
ଇଂରାଜି ରାଜମହିମାମାନେ ଏସମାଦ ପାଇ ସୁନାନ
ସୁଦର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିନାୟକ କେଳରକ ଜଳା
ସଲକ ସାହେବ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରତର ସେକା ପଠା
ଲାଗାର ବିଦ୍ୟୁତ୍ କରିଅଛିନ୍ତି । ଅକୁଦିନରେ
ଅନେକ ବିଲଙ୍ଗ ସେକା ସୁକରମଣରେ ଉପ୍ରେ
ତୁଳ ହେବେ ଏହି ଭାବରକର୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ ସେକା
ପଠାଇବା କାରଣ ବିଶୁରଳାଗିଥାନ୍ତି । ଅତିରେ
ସେଠାରେ ଭାବ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ଦେବ ମନ୍ଦ ଗର୍ଜାକ
ସାବେବକ ନିମିତ୍ତ ଭାବ୍ୟ ଉତ୍ସେଗ ରହିଅଛି,
ଯାହାକର ନିଷ୍ଠା ସମାବସର ବିତ୍ତ ପାଇଁ ଯାଇ
ନାହିଁ । ଏହାକୁ ବରାଇବା ସମାଜର ଦୁଃଖର
ବସନ୍ତ ନହିଁ ।

ରଜତ ମାସ ଛା ଏ ଶିଖ ଲିଖିଲ ଦଙ୍ଗଳ
ଶବ୍ଦମେଣବର ଏକ ନିର୍ବାରଣରୁ ପ୍ରକାଶିଥେ
ରତ ଦିଷ୍ଟମର ମାସ ଶେଷରେ ଜେପୁଣିକଲେ
କାହିଁ ପଦ ଖାଲି ଥିବାରୁ କହିବେ କଳା ପରୀକ୍ଷା
ରେ କିନି କଣ ନେବେ ଦରକ ହୋଇଅପୁଣ୍ଡି
ପରୀକ୍ଷା କଳା ଏ ଚର୍ମ କେହି ନ ପାଇବାର
କଳ ବର୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦୟାପାତ୍ରକା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ
ସମକଳ୍ପ ଉପର ନିଶ୍ଚାର ଦରଗଲ ଏହି ବିଆ
କଣ୍ଠାର ଦେବା କମିଶ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲାଟ

ସାହବ ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ଏଥିପୁଣେ ଉପସକ୍ଷି
ପୁଲାଶ କର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରୁ କୁ ଜେପୁ-
ଛିକଳେବୁଦ୍ଧି ପଦ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଦ୍ୱାରାହିତ
କରିବ ର ଯେଉଁ ନିୟମ ଦୋତୁଥିଲା ତଦନ୍ତର
ସାରେ ମୁଲାଶର ଲନ୍ଧେକ୍ଷର ଲେନେରଳୁ
ସଳ ୧୮୮୮ ସାଲରେ ମେହମାଧିରର ଲନ୍ଧେ
କୃତର ବାବୁ ପ୍ରଭାତଚନ୍ଦ୍ର କୃତ୍ସମ୍ବାଦ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଅନୁବଦ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଳ୍ୟ ଦୂର
ବନ୍ଦୁ ବାବୁ ତୁଳସୀଦାସ ମଞ୍ଜର୍ମ୍ବା ଏବଂ ବାବୁ
ତୁଳସୀଚରଙ୍ଗ ବହୁକାଳରୁ ଉମେଦଓରୀ
ଥିବାରୁ ସଳ ୧୮୭୫ ସାଲରୁ ତାହାଙ୍କୁ କର୍ମ
ଦେବା ନିମେତ୍ର ଗବ୍ର୍ରୀମେଣ୍ଟ ପରିଷ୍କର ଦୋଷ-
ଥିଲେ । ଗତ ଦିନମର ମସି ତା ୧୯ ରାତରେ
ଡେପ୍ଯୁଟି କଲେକ୍ଟରୀ ପଦ ନିମେତ୍ର ଦିନ ଜଣା
ନୁହିଲା ଲେବର ପ୍ରଯୋଜନ ଦେବାରୁ ଏମାନଙ୍କୁ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦୟାଗଲା । ଏହିପରି ତନର ବର୍ଷରେ
ପରାମାର ଫଳହାରୀ ଯେଉଁ ଜ ୩ ଶଙ୍କୁ କରି
ଦେବାର ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା ଯେବେ ବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ଏମାନଙ୍କୁ ବର୍ମ ଦେଇ ଦୟାରୁ ଆଜି
ଲୋକର ପ୍ରଯୋଜନ ଦେବ ହେବେ ଏ ବର୍ଷ
ଯେବେଟି ଅଥବା ପଦ ଶୁଳ୍କ ହେବ ତହିଁରେ
ପୁଲାଶ ଲନ୍ଧେକ୍ଷର ଏବଂ ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଥିକ୍ଷି
ଦରଖା କରିବେ । ଫଳ କଥା ଏହି କି ସାଧା
ରଣ ପ୍ରତିଯୋଗୀତା ହୁବା ଗବ୍ର୍ରୀମେଣ୍ଟ ଆପଣଙ୍କ
ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଦୂର ଶୁରୁ କରି ଡେପ୍ଯୁଟି ନିଯୋଜନ
କରି ପାଇବେ ଏବଂ ଯେବେ ଏପରି ଦେଇ
ହେବେ ତେଣା ପ୍ରତି ଗବ୍ର୍ରୀମେଣ୍ଟର ଦୃଷ୍ଟି
ନିଷେଷ କରିବା ନିତାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥାଏ ।
ତେଣାର ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୂର ତିବି
କରି ଏ ଦେଖିଯୁ ଲେବନ୍ତ ଡେପ୍ଯୁଟି ପଦରେ
ନିୟମରୁ କରିବାର ଛତର ତାତୀ ନ ହେଲେ
ଏ ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରତି ସବୁର ହେଉ ନାହିଁ ।
ବିହକାନ ଉତ୍ତର ତେଣ୍ୟାମନେ ବଜାଲିଙ୍କ
ସହି ପ୍ରତିଯୋଗୀତା ପରାମାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହୋଇ ଫଳ ଲାଭ କରି ପାଇବେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଗବ୍ର୍ରୀମେଣ୍ଟକୁ ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରଯୋଜନ ।

ପୁଣି ଧାର୍ଯ୍ୟପ୍ରସ୍ତୁତର ଦଖା ।

ଶିଖାବନ୍ଧୁ ଓତ୍ଥ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ସମ୍ବଲିଷ୍ଟ
ଅଳୋଳନର ବିଷ୍ଣୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଓ
“ବିଧାତାର ବାହୁଦର କୌଣସିଭାଇ ଓତ୍ଥରେ
ବେତେଖଣ୍ଡ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସଙ୍ଗ,
କିନ୍ତୁ ଏଥରେ ବାହାର ବି ଅଧିକାର ହେଲା

ଶାହା ଅମ୍ବଳକ ସୁଦୂରଦିକୁ ଦିଗୁ ନାହା
ସଖାଲାଥ ବାବୁ ତମା ଶାହାଙ୍କ ଶୁଭମାଳେ
ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତୁତ ଲେଖିବେ ନାହିଁ ଏହି ସେମାଳକଙ୍କ
ସୁପ୍ରକଳନ ହେଲେ ସବା ବିଦ୍ୟାଳୟମାଳଙ୍କରେ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ଏହା କେଉଁ ଦେଖଇ
କେଉଁ ଶାଖର ବଥା ? ଅମ୍ବଳକ ସାହସ
ଦଣ୍ଡକ କହି ଧାରୁ ଯେ ବଜ୍ରଷବ୍ଦଘୋରମାଳେ
(ସପିକା ଓ ବାହିକା) ନିଜର ମର୍ଦ୍ଦାଦା ଏବଂ
ଦିଗ୍ନୋଚିତ ଘୋଜନ୍ୟ ଏକାବେଳକେ ବିପୁଳ
ହୋଇ ସଖାଲାଥ ବାହୁଙ୍କର ଅକ୍ଷାରଣ ନିନା-
କାହିଁ କରି ଅନେକ ଘେଣିଛି ଲେବନ୍ଦର ଶ୍ରଦ୍ଧା
ଦସରଥୁନି ।”

ସହଯୋଗେଇବର ପ୍ରଥମେ ଶୁଦ୍ଧଭକ୍ତିର
କଥା ଘୁଣେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଷ୍ଟପ୍ରଦ ହୋଇଥିଲୁ
ମାତ୍ର କହି ପଛେ ଶାଶ୍ଵତବ୍ୟବସ୍ତ୍ରା ଚଲବ ଓ
ତଥା ଶୁଣିବାର ଅବକାଶ ନ ଦେଇ ଅସ୍ତ୍ରାମ
ଶାଶ୍ଵତ ପୂର୍ବବ କଥା କହିବାର ଦେଖି ବାସ୍ତ୍ର-
ବରେ ଅମ୍ବେମାନେ ବରାଗ ହୋଇଥାଏ । କହ
ଦେବା ମାତ୍ରକେ ସାହାଜର ଏତେ ସାନ୍ଦର୍ଭ
ତଥାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ସହଜ ବ୍ୟା-
ପାର ନୁହେ । ସେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ହୁଣ୍ଡ ଅଛନ୍ତି
ସେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନେକ ପୀଣିର ଲୋକଙ୍କର
ଶ୍ରଦ୍ଧା ବିବଳାରୁ ଥିଲୁ ଅବଶ୍ୟ ଏହା ହୁଣ୍ଡବା
ତଥାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେ, କାରଣ ପକ୍ଷର-
ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ତଥାଙ୍କର କରିବଳୁ
ଗୋରନ୍ତେ ଅଛୁଟକୁ କେବଳ ନାହିଁ । ପକ୍ଷରେ
ପିଲିର ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ
କରିବା ଅନ୍ତରକାର ଚର୍ଚା ବୋଲି ସାଇଫାରେ
ଯେବେବୁ ତୁଗୋଳ ପଣି କାହିଁ ଯେ ଦେଖଇ
କଥା କହିବା ଓ ଅବଶ୍ୟରେ ହୁଣ୍ଡବାରୀ ନାହିଁ
ସେ ମେହୁଦରୁର ନିୟମାନ୍ତରରେ ପ୍ରମାଣ
କରି ଦେବୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ,
ମାନବପ୍ରକଳିତ ତୁମ୍ଭେବର୍ଣ୍ଣିତାମାନ କରିଲେବ-
ମାନେ ଯେଉଁ ରକମାତ୍ର ପ୍ରିୟ କର
ସାଇଥାରୁ ଏବଂ ସାହାଜର ପଥର ଲୋକ-
ମାନେ ବୁଝିବ ହେଉଥାରୁ କେ
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ଦେବ ଦେବେ ଅନ୍ତର
ମାନକର ଅଧିକାର ଥିବା ପଞ୍ଚମୀ ବା
ପରିମାଣରେ ମାର୍ଜିତ ହେବ କରୁବା ଅମନ୍ତର
ଦର ଅଛ ବିଭିନ୍ନ ନାହିଁ । ଦେବକର୍ତ୍ତା
ମାର୍ଜିତ ବିଭିନ୍ନମାନେ ପ୍ରବନ୍ଧ କରିବ
ଏବଂ ଅମ୍ବେମାନେ ସାମାଜିକ ବୃତ୍ତିକାରୀ ଚହିର
କାର୍ଯ୍ୟବାହିଗୀ ଉପରକି କରିଥାଏ । ସେହି

ସଜ୍ଜନାରେ ଲେଖାଥିଲୁ କି ହାତମ ବା ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ଦୟାପୁ ସଜ୍ଜନାରେ ଅଧିକଷ୍ଟ କୌଣସି କର୍ମରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନାହିଁ କାହାର ମାନ୍ୟକ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତବସ୍ଥା କର ପାଇବେ ନାହିଁ ଯେଉଁ ଲଙ୍ଘନାରେ ଗାହାକର ଜମେବାଣୀ ଥିବ ସେଠାରେ ଭାର୍ଯ୍ୟ ବରପାଇବେ ନାହିଁ କି ଅଧିକଷ୍ଟ ବା ଲଙ୍ଘନାର ଗେବ ଠାରୁ ବର କର ପାଇବେ ନାହିଁ । ଏଣେ ତୁମ ପନ୍ଦିତ କର୍ମଗୁଣ ନିଯୋଗ ସମୟରେ ମହିନୀ ମେଳ୍ ଯାତ୍ରାଧାର ତତ୍ତ୍ଵ ଓ ଯୋଗଧାରୁ ତୁମ୍ଭେ ରଖିବା ଏବଂ ଲେଖନ୍ତ ଅନ୍ତରୁ ରହିବା କାହିଁଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କେତକ ଦେବାର କିମ୍ବା ହରିଅନ୍ତରୁ । ସକଳଙ୍କ ଯୋଗଧାରୁଙ୍କେ ପହଞ୍ଚ ଦେବେ ଏଥୁର ସମ୍ମାନକା ଅବଶ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତକୋଲିବାରୁ ଦେବ । ତଥାର ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମଙ୍କ ଜାଳେ ଅବଶ୍ୟ ବିଶେଷରେ କୌଣସି କର୍ମଗୁଣ ବିଶ୍ଵକୁ ମାଧ୍ୟମ ଦିଲାଇ ହୋଇଥିବ ଏଥୁପାଇଁ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟର ତେ ରହୁୟ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ୍ୟ ଅକଟମାନକର ବିଧାନ ହୋଇଥିଲା । ଏ ସମୟ ଅବଦତ୍ତାର ଏକପକ୍ଷରେ ଯେମନ୍ତ କର୍ମଗୁଣର ଅଜ୍ଞାପନ୍ନରେ ସର୍ବା ପରମାନନ୍ଦାରେ ଭେଦକୁ ପରମାନନ୍ଦରେ କଳାନନ୍ଦର କଳାନ କଟନାର ଅବକାଶର ମୂଳଭାଟ ହୋଇଥିଲା । ଧର୍ମକାଥ ବାବୁ ଅବା ଜାହାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଧୂପ୍ରେକ୍ଷଣ କେତିଲେ ଦେବାର ଦେଲେ ଏକଥା ଅମ୍ବେମାନେ କେବେ କହନ୍ତି ନାହିଁ ସବ୍ୟଦିପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତର ନିରାଚନ ବରିବାର ଅଥବାର ରଥାନାଥ ବାହୁକର ନ ଆନ୍ତା ଯାହାର ଯୋଗଧାରୀ ଅଛି ସେ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର କେତିବ ଏବଂ ତହିଁରେ ସଂପାଦର ଲକ୍ଷ କଳା ଅନ୍ତରୁ ନାହିଁ । ବିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରସ୍ତର କେତିବ ଟେବେ ବିବ୍ୟାଳୟରେ ପକାଇବାର ଅଧିକାର ତାହାର ରହିବ ଏବଂ ତାହା ତନାରହି ପରେ ତାହାର ଅଧିକ ଯକ୍ଷ୍ୟା ଦେବ ଦେବେ ଅବଶ୍ୟ କେତେବେଳେ ଦେଲେ ତହିଁରୁ ନନ୍ଦାଳ ହାର ଦେବାର ସମ୍ମାନା । ଅଧିକାର କିମ୍ବା ଅପେ ଦେଲେ ସର୍ବଦା ଗୁରୁକରର ଅଧିକ ସାଇ ନ ଥାରେ ଏବଂ ସାଥରର ମୁର୍ମତି ଦୃଢ଼ିବେ ତାହା କରିବାର ଦେବ ତୁମର ଜୀବନ । ବିଦ୍ୟାଲୟର ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତର ନିରାଚନ ନିମିତ୍ତ ସେବେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନୀୟ ଜମେଶୀ କରି ଆନ୍ତା ଏବଂ ସେହି କମେଟୀ ରଥାନାଥ ବାହୁକ ପ୍ରସ୍ତର ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ୍ୟ ଲେଖିଲୁ ପ୍ରସ୍ତରର ବିମ୍ବର

ପ୍ରକାଶ କରିଲୁ ତେବେ ଅମୃତାବର
ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାର ବିଶେଷ ଦେବୁ ସ୍ଵାଧୀନ ନାହିଁ
ବିଶେଷ ବୋଲିବାର କାରଣ ଏହି କି ଗଥା
ନାଥ ବାବୁ ତେବେ ଶିଖାଦିଗ୍ନାମର ସଂକାର
କର୍ମମୂଳ୍ୟ ଦେଇଥିବା ପ୍ରକାଶ କର୍ମଶୀଳଦେବୁଙ୍କ
ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦେଇ ଅପରା ଅଧୀନସ୍ତ୍ର ଦେଇବୁ
ନିମ୍ନମାନଙ୍କ ନିମ୍ନର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲେଖିବା ତାହାକୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଆଟିର ବି ନା ଏହା ବିବେ-
ଚିନାର ବିଶ୍ୱାସ ଆଟିର କାରଣ ଏମନ୍ତ ବହୁବା
ଅସମ୍ଭବ ନାହିଁ ସେ ତାହାକୁ ଦୂଷ୍ଟ କରିବା
ବାରଣ ତାହାକୁ ଅଧୀନସ୍ତ୍ର ଉପରିବରମାନେ
ତାହାକୁ ରହିବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ସେବକେବେଳେ ଦେଖାଯାଉଛି
ଅଛି ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତବରତନା ପ୍ରସ୍ତୁତକରିବାକରନ ଓ
ବୟୁତୁପରିମାଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତବନ୍ଦ୍ୟ ପୁରୀ ଶିଖା-
ଦିଗାଦୟ ବର୍ମର୍ବରଙ୍କ ଦସ୍ତ୍ରେ ରହିଥିଲେ ସେ
ସୁଲକ୍ଷଣ ବେଳେ ନିମ୍ନମୂଳେ ବୋଲି ମିଳ ତେ
ଏକଥାରରେ ଏହେବଥା ରହିବା ଦୂଷଣୀୟ
ନଦିର । ବିଜାକର୍ତ୍ତା “ଧର୍ମ ଦିଲାହି ଅନୁଭୂତ
ମର” ଦିଲାହିବାର ବିଧାନାଥ କାବ୍ୟକାରୀର
ପୋଷକତା କରିଥିଲୁ ମନ୍ତ୍ର ସେହି ଶତ୍ରୁ ଲେବ
ସେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ସୁଧାକାର ବାଦୁର ଅଧୀନ
ତାହା ସେ ଭାବି ନବାକୁ । ସାହାଦେହ ସେବେ
ସେ ପୂର୍ବରୁ ଲାଗି କି ଥିଲେ ତେବେ ଆଠ୍ୟ-
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହମେଣୀର ଗତ ଅଧିବେଶନର କର୍ମଧାରୀ
କିନ୍ତୁ ଲାଗିଥିବେ ସେ ଅନୁଭାବ ଏବଲ୍ଲାଙ୍ଘ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଶ୍ୱାସରେ ପୂର୍ବ ଓ ଦର୍ତ୍ତମାନ ଛାପିବାକାରୀ
ମେଳକରିବାକୁ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ରଦେହ ଦୋଷଥି ଏବା
ପୂର୍ବ କିମ୍ବା ଲାଙ୍ଘକରେ କେବଳ ମାନ୍ଦାତା ଅମ୍ବା-
ଲଭିବାକୁ ପେବେ ଅନୁଭାବ ପାଇନ ଦେବେ
ଦେବେ ଅରଣ୍ୟସ୍ଥାବାର କରିବାକୁ ଦେବ ସେ
ବିଧାନାଥକାରୀଙ୍କ ବିରାଟା ସମ୍ବାଦକାରୀଙ୍କ
ଦିଲାହି ଦିଲାହିବାର କାରଣ କାହାକୁ ନାହିଁ
ଦେବ ପ୍ରାୟ ଶାକାର କାରଣ ତର୍ହା ନ କାହା
ଦେବକରେ ଶୋଇବ ଶାକାରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ନିର୍ବାଚନକାରୀ କାରଣ ଦେବ ଓ ତର୍ହା କାହା
କାରଣ ନାହିଁ କାହା କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତୁତ କୌଣସି
ପ୍ରାୟ କୌଣସି ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ବିଦ୍ୟାରୀ
ଦେବ ନାହିଁ ସେପରି ପରମର୍ଥ କି ଏହା ମନ୍ତ୍ରର
ଦିଲାହି ଦିଲାହିବାର କାରଣ । ଏପରି ଦେବ

କାହାର କହ ଗୁଡ଼ର ରୂପ ଲାଜୁ ଗୋଟିଏ
ଦେଖିମା କି ସ୍ଵର୍ଗର ଲେଖିବାର ଦୂରାହିତ
ଦେବେ ଏହ ଦିଆ କରିବର ବଞ୍ଚି ପର ଲବ
ହେବ ।

ଧ୍ୟାନ୍ୟକ ସଂଗ୍ରହ ।

ମୁହଁ ପ୍ରାଚୀ-କ୍ଷେତ୍ରର ତ ଅଶ୍ଵର ସାଂକେ ବାନ୍ଧି
ଦୁଇ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ମୁହଁରେ ମେଘଦୂତ ହେଲେ
ଶାରିର ଦ୍ଵାରା ଦେଇ ପ୍ରାଚୀ ସୁଧା କଷ ଦେଇଥିଲେ
ଅଛି ତାର ମଧ୍ୟ ଉପରାକ ବ୍ୟାକ୍ଷର ନାହିଁ ହୁଏଇ କଷର
ପେ ଯେବେଳେ ଏବଂ କଷକୁ ଦେଖା ।

ବେଳେ ପରି ସୁନ୍ଦରାକାରୀରେ ନେତ୍ର ଉଦୟତୋର ଥାମାହିର
ଦୁଷ୍ଟି ଦୋଷଗତ । ଏହରେ ବାବୁରେଶ୍ଵର ଶିଳ୍ପକର
କୃତ ହୋଇଯାଇ ହୋଇଥାଏ ।

କଥ ପ୍ରାଚୀରେ ଏହି ନମସ୍କର ବଠାଇଁ ସୁତି ଦୋଷ-
ଅର ଟେଜ ନମସ୍କର ବାହୁଦ୍ୱାଳର ମଧ୍ୟ ସୁତି ଦୋଷ
ଅର ।

ଅର୍ଦ୍ଧମାତ୍ରର ଉନ୍ନତି ପାଇବା ପରିମା କଥାରୁତିରେ
କୁଳର କଥା କଥା ପାଇବାର ଏ କେବୁଳ କେବୁଳ କଥା ସାହିତ୍ୟର
ଉନ୍ନତି ପାଇବାର କଥାକଥା ଆଜାନକଥା ।

କାନ୍ତି ଦେଖିବାରୁ କାନ୍ତିର ପାଦରେ ଉଚ୍ଛବିଷୟ ପାଇଲା
ଏହାର ବିଷୟ ମାତ୍ର ଏହାର ସମ୍ମାନ ଏହାର ପାଦରେ ପାଇଲା

ପରିବାର ରେ ସେମନ୍ତର ବୋ ଦେଇଗାଏ କଥାର
ବସି ଛାଇଛି ।

ବସନ୍ତ ଦେଖିଲୁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର କାହାର କାହାର
ବସନ୍ତ ଦେଖିଲୁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର କାହାର କାହାର
ପଥରଟିର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏଠାକୁ ଅବସଥିଲା ।

ବୁଦ୍ଧିମେ କରସ୍ତାନକର୍ତ୍ତର ସେ, ଏହି ପେଶକର୍ତ୍ତର
କିମ୍ବା ମାତ୍ରର ହୃଦୟରେ ଯେଉଁଥାରେ ମାତ୍ରର କରସ୍ତାନକର୍ତ୍ତର
କିମ୍ବା କରସ୍ତାନକର୍ତ୍ତର ସାଥୀଙ୍କ ବ୍ୟାକରେ କରସ୍ତାନକର୍ତ୍ତର
ବ୍ୟାକରେ କରସ୍ତାନକର୍ତ୍ତର କରସ୍ତାନକର୍ତ୍ତର କରସ୍ତାନକର୍ତ୍ତର

କାରୁ ପଦବୀରେ ମୁହଁମା ମେହସୁରର ଦ୍ୱାରା
ନିଷ୍ଠାପିତ ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହାର ଜାଗରଣ

ଏହି କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ କମ କିମ୍ବାକି ଅଧିକ ପାଇସନ୍ତରୁ
ନେବା ଯୁଦ୍ଧ ହିତାର ପ୍ରକାଶ ଉପରୁଥିବା ପ୍ରକାଶର ପେନ୍ଦ୍ର
ଇନ୍ଦ୍ରଚୌକରେ କେତେବେଳେ ଉପରେ ଅନ୍ତରୀଳ ଦ୍ୱାରା

ବେଳେ କଥା ହେଲାମାତ୍ର ।

ପଦକେ ଏହିତି ଶିଖିବା ପାଇଲୁ ହେଲା ।

ଅର୍ଥାତ୍ କାହିଁବ ପରିମା ପାଇଁ ପାଇଦୁଇ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଲ୍ଲିରେ ଯାଇପାଇଗଲା ଏହାର ପରିମା କାହିଁବ ପରିମା କରିବାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଲ୍ଲିରେ ଯାଇପାଇଗଲା ।

ମହାଦେବ ହରିରେ କରିବ କୋଟିବ ମାତ୍ର
କେନ୍ଦ୍ରରେ ଯରିବ ତାହା ପରିବ କରିବାକୁ।
କାହା କିମ୍ବାକିମ୍ବାକରି କରିବାକୁ କିମ୍ବା

ପ୍ରାଚୀନତା ଉଚ୍ଚତା ସହିତ କରାଯାଇଥାଏ ଏହା
ମାତ୍ର ଏହାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଚ୍ଚତା ବନ୍ଦ କରିବା
ପାଇଁ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ଦେବ ଏଗାଦୁଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ କାହାର କିଛି ଆପଣି
ଶୁଳ୍କେ ସମାଜରେ ଅଗ୍ରତ ହେବ । ଅଥବା ଶମନଙ୍କ
ଶୁଲ୍କର ହେବ । ଏବଂ ଏକବି କହି ବିଦ୍ୟାଯୁ
ହେଲୁ—ତୁ କିବିର୍ବଦ୍ଧବିଷୟ ସ ଧାରଣରେ
ଛଣ୍ଡାଇବୁ । ତୁ ।—

୨୦୧୮-୧୯
ଖରନରମ୍ଭିତପର } ବନ୍ଦମୁଦ୍ରା
ପଣ୍ଡିତଶ୍ରୀଯୋଗୀମୁହୂର୍ତ୍ତପରିଷଦ୍ୟ
ବନ୍ଦମୁଦ୍ରା
ଆରମ୍ଭିତପର

ମହାଶୟଦ

ଶ୍ରୀମତକୁପଦ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତମ୍ପଦାନଖୁବୁପ କଳ-
ଦୟ ଦେଖ, ବାଲ, ଓପାନ୍ତରୁପ ପଢ଼ିଥିଯୁ ପ୍ରସବ
କରିଥିଲା । ତତ୍ତ୍ଵ ପଢ଼ିଥିଯୁ ମଧ୍ୟ ଦେଶର
ବିଳାର ସହିତାଧାରଣକୁ ଜଣାଇଥିରୁ । ସମ୍ମର
ବାଲ, ଓ ପାତ୍ରର ବିଳାର ସହିତାଧାରଣକୁ
ଜଣାଇଥିରୁ । ଏ ଦୂହଙ୍କର ଏବାଦୃଗ ବାରାଣ୍ସା
ମନ୍ଦିର ଅଛି ଯେ, ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବର କଲେ ଦିନ
ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସମୟନୁସାରେ ପାତ୍ର,
ଓ ପାତ୍ରକୁଣ୍ଡାରେ ସମୟର ପରିବର୍ତ୍ତକ ଦେଖି
ଦେଉଥିଲା । ଅବସବ କିଏ କାହାର ବାରାଣ୍ସା
ଏଥରେ ଠିକଣା କାହିଁ । ଯାଦୃଗ ମାତ୍ରରୁ କଥା
ବା ଦୂହରୁ ସତ ହସନ୍ତି ହୁଏ, ଏବାଦୃଗ ଫଳ
ପୁଲରେ ଅଗନ୍ଧା ଏ ଦୂହଙ୍କ ମଧ୍ୟ ମାନକ
ଦୂହର କାରଣ ମାନବାକୁ ହୁଏ; ଯାଦୃଗ କାନ୍ଦ
ପାତ୍ର ଦୂହଙ୍କ ମଧ୍ୟ ମାନକ କାଲ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦେବ ମାନବାକୁ ଦେବ । ଅବସବ କଥା
ମହା ବହୁଅନ୍ତି । ସଥା:—

ଆଜିଥୁମେ ସଦ ନ ହବେ କରାନ୍ତିକିମ୍ବା
କୋହିଥାବୁଦ୍ଧିଅଳ ବୋ ବହୁଶ୍ରୀବୋ ବା । ଆ
ସଦାଦୟମୂଳକିଃ ସଦାଗରନ୍ତା ସମ୍ମୁଖୀ ନର ପରି
କର ନିରାକରଣ । ୧ ।

ଅର୍ଥ, ସବ ସମ୍ବାଦରେ ଅନର୍ତ୍ତରୂପ ଆଜିମୁ
କ ଆଜ୍ଞା ହେବେ କେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଯକ୍ଷମହାଦେଵ
ବା ଜୀବ ସମ୍ମନ କି ହୁଅନ୍ତାକୁ ଏକ ଧରମରେ
ହେବୁକୁ ସାମବଳ କୁମେ ମର୍ମ ଆଜ୍ଞା ଦରଦୁ
ପାରେ ବିଶେଷର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରୁ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇ ସେ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରିଷାର୍ଥ ଛଳ
ଦେଇଲେ ହାଲକି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ । ପୁରୁଷା
ଦାତାଙ୍କ କହାଯାଏ ସଥା, ପିପାଳକାଣ୍ଡରେ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟମାର୍ଗେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିତେନ୍ତିରେ
ଜଣ୍ଠୀରୂପୀ ଉତ୍ସମନ୍ଦରୁଦ୍ଧର୍ମ ଚେଷ୍ଟିରୁଙ୍କ

ଅର୍ଥ, ସହାଯ ବା ସ୍ଵରୂପମାନଙ୍କର ତଥ-

ଦେବଶାନୁଷାରେ ପେରୁ ମାଳପଇ ବା ସାଧାରିବ
ଚିତ୍ତୀ କାହାର କାମ ପୁରୁଷାର୍ଥ ସେ ସଫଳ
ହୁଏ, ଅରୁ ତେଣ୍ଟା ସବୁ ଦିନରେ ଚିତ୍ତୀ ପ୍ରାୟ
କର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ । ଅମ୍ବର ଏହି ପ୍ରମାଣରୁ ସବ୍ୟଧି
ଦିନ ହେଲେ ବି ସାଧାରଣ ମଳଖ୍ୟମକଳିବ
ସାଧାରଣ ପୁରୁଷାର୍ଥଙ୍କାର ସମ୍ମୁଦ୍ର ଛରଇବ
ଜନକ ବା ଅକଳ୍ପି ହୁଏ, ରେବେ ମଧ୍ୟ
ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରବନ୍ଧ ବରିଲୁ । ଯୋଗବାନ
ଶିଷ୍ଟ, ବସିଥୁ ବମ୍ବତନୂଳ ପ୍ରତି । ସଥା—
ଦୈତ୍ୟ ଦାଇନ୍ଦ୍ର ସୃଜାର୍ତ୍ତ ଅପ୍ୟନେ
ପୁରୁଷୋତ୍ତମା । ପୌରୁଷେ ଶୈବ ସହେଲ
ଆଗା ଦେବେନ ଡଳଦଳ । ୩ ।

ଥର୍ତ୍ତ । କେ ସମଜନ ! କେହି ମରାପୁରୁଷ
ଚେକ୍ୟ ବା ବରଦୁରାଗୁପ୍ତ ଦୁଃଖରେ ପାତଳ
ଦେଲେ ନଥ ସୁମୁଖାର୍ଥ ଅବଲମ୍ବନହାଏ ଦେ
ବେଦ୍ର ସମାଜ ହୁଅଛି । ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତଣ
ବିଷୟରେ ସମ୍ମାନ ଶ୍ରୀ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । ସଥି

“କଳିଷ ଶୟାମୋ ଦବଡ଼ ସନ୍ତରଳ
ହାପରଃ । ଉତ୍ତରିଷ୍ଣେତା ଦବଡ଼ କୁଣ୍ଡ ସମ୍ମ
ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ ।” ସର୍ଥ, ସାହୁ ଧରୁ
ଖୋଲ ଆଏ ଅର୍ଥାତ୍; ଅଗ୍ରଯି କି
ଶାପୁଦହାର ସର୍ବଜ ଲାଗୁ ଦୂଢ଼ କରିପାରିଲା

ପଞ୍ଜିଆଏ, ଭାବକୁ କଲ ଦେଖାଏ
ସେବେ ତଳ୍କୁ ଧର୍ମକୁ ଜାଣିଆଏ ତ
ତହଁରେ କହୁନ୍ତାକୁ କି ଦୂର କେବେ ଦୂର
କହାଯାଏ । ସେବେ ଧର୍ମ ଜାଣି ପାଇଁ କରି
ବସ୍ତୁରେ ଉଦ୍‌ଦିଲ ଥାଏ, ତେବେ ହେ

କଦମ୍ବାରୀ ଥାରୁ ସେବେ ବନ୍ଧପରିହର ଦେ
ମାଙ୍ଗୋଗଙ୍ଗ ଧର୍ମ ଆଚରଣ ବରୁଆରେ ଜେ
ସେହି ପୁରୁଷର କୃତ ଲାମ ସର୍ବସ୍ଵା
ସମ୍ମନ କୁବି । ଏତିଥିଯୁଗରେ ଥାରୁ କେବେ

କୁଣ୍ଡା କହୁବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ କାହୁବି ସାରାହୁ
ସମସ୍ତେ ଦେଖାଇଲାନି କି ଘରଜୀଯ ନିଜାତ୍ୟ-
ମାଳକର ପୁରୁଷାର୍ଥ କଷ୍ଟ ଦେବାର ଧର୍ମ, କର୍ମ,
ସ୍ଵତ, ମାତ୍ର, ବିଜ, କର୍ମି, ବିଦ୍ୟା, ବୃତ୍ତ, ଜୀବନ
ଓ ବିଜ୍ଞାନାତ୍ମ ସମସ୍ତ କଷ୍ଟ ପ୍ରାୟ ଦୋଷରେ
ଅଛେ ଏବଂ ସାଧ୍ୟରଙ୍ଗ ବହୁର ପୁରୁଷାର୍ଥଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ
ଆହୁ ବାର୍ତ୍ତାବର କମବା ସଂଖ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚର
ଅଟେ । ଆସ, ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ମାନ ଶାନ୍ତି
ଦେଇବୁ ବାସ୍ତବାତ୍ମ ଅନୁଗାମନପଥର ଦେଇ
ପ୍ରସରିବେ ଦୃଢ଼ଧ୍ୟାୟ କରାଇଲାନି, ଏ
ଯେଉଁମାନେ ଜୀବନଦ୍ୱାରା ଉପରେ ପ୍ରାୟ ଦେବା
ପାଇଯୁ ବିଦ୍ୟାର ଅନାଦର କରାଇଲାନି, ଏ

ମାନକୁର ମଧ୍ୟ ଘଟେଣୀଯ କଷ୍ଟର
ଏହପ୍ରବାଦ ଦୂର ହୋଇଥିଲୁ ଯେ, ତଥାରୁ
ସରେ କୃତକ୍ରୁ ବିଶେଷ କରୁଥିଲୁଣି । ସେମାନେ
କେ ଧନୀତଳ ଧର୍ମ ଉପର ଅବଳମ୍ବନ କରିବେ?
ସହି; ଜଳଶ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ଆସନ ଦାଖଳ କରି
ଦୁଃଖୀବ ନୁହେ; ଗାନ୍ଧି, ପ୍ରଶନ୍ତ ବଦ୍ରିମାନଙ୍କ
ନିମିତ୍ତ ଶ୍ରାନ୍ତେ ସଙ୍ଗ ନିର୍ମିତ ବିଲେ ଧର୍ମ ଜାଗା
ହୋଇ ପାଇବ; ପଦେବ ଜାହ । ଦୁଃଖ;
ଜାହାନଦେଶସୁ ମାନ୍ୟତ ଶିଶ୍ଵାସପ୍ର ବନ୍ଦି;
ମାନଙ୍କ ପରେ ପଣ୍ଡାକୁ ବଥା ବୋଲିଯାଇ
ପାରେ କାହିଁ କାହିଁ ? ଏହବେଶପ୍ର ଶିଳ୍ପା-
କର୍ମଗୀୟ ପ୍ରଧାନ ବର୍ଣ୍ଣନା ଲେଖି କରିଯାଇବା
କୁ ପଥମାଥ ବାହୁ ଅମ୍ବନ ପାଠୀର ସମ୍ମତ
କ୍ଷଣରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଦେବୁରୁ ଓ ଦେବର
ଜୀବକି ସାଧନ ନିମିତ୍ତ ଏହାଦୂଷ ଲୁଷା-ରହିବୁ
ଭଜନ ଦୟାରେଇ ଗେ ଭଦ୍ରାର ଶଶୀଯ
ଦିଦ୍ୟା ଅନାଦର କବାର ପାଇବ ଜାହ ।
ପାଠକେ । ମନେ କର “ ଜଳଛନ୍ତି ନିର୍ମାତରଙ୍କ
କ୍ରମଶଃ ପୂର୍ବତତେ ପଞ୍ଚ ” ଅପାହ କରି ଦେବରରେ
ମେଘର କହିରୁ ହାପର କବାଳଅଛି, ସେପରି
ଆସ ଦେଶରେ କଳିବୁ ହାପର, ହାପରକୁ
ଦେହ, ତେଜାରୁ ସର୍ବଦୟର ସମ୍ମାନକାଳ
ମନ୍ତ୍ରପ୍ରମାଣେ ହେବେ । ତାହିଁ ।

ଶାରୀର } ଦଶମି
ଶାରୀରକ ପଦାର୍ଥ

ମନ୍ଦିର

ଶୀଘ୍ର କମା କହିଲେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ	ଅପ୍ରମାଣ	ଟ ୫
ଆହୁ ଦିନରୁ ସାର କହିଲୁ କହିଲୁ	ଅପ୍ରମାଣ	ଟ ୫
• ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଘୋଷ	• •	ଟ ୨
• ଦେଖାଇ ଯାଏ	ଅବୁନ୍ଧ	ଟ ୧୦୧୮
• ବିମଳିତ ପାଶାୟକ ନିଷ୍ଠାପନ ଅପିନ	ଟ ୨୫୮	
• ଜ୍ଞାନକ ରଥ	ବନ୍ଧକ ବନ୍ଧକ	ଟ ୩୦୮
• ବନ୍ଧମୁଦ୍ରକ ବେଳୁ	• •	ଟ ୨
• ଦିନରୁଷ ସାର	•	ଟ ୨
• ଚିତ୍ତରୁଷ ନିଷ୍ଠା ଅଧିକ୍ରୂଧନ କରିନ	ଟ ୧	
ନିଷ୍ଠାପନୀକୁ ଦାରୀ ସାର ବନ୍ଧକ	ଟ ୨	
ଆହୁ ପାଶାଧୀନ କାର କରିଲୁଏସନ	ଟ ୨	

ବିଜ୍ଞାନ

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରକାଶିତ ଜ୍ଞାନମଳାକ ଅତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ-
ଧାରାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନିମ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।
ପ୍ରାଚୀକରନାକେ ଏଠାରେ କିମ୍ବା ଦଳେ ଯାଇ
ପାଇବେ । ଏହିଥାରୁ ଗାନ୍ଧିକାମାଳାକ ଜ୍ଞାନ-

ବୁଲ ସହିତ ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରେରଣା କଲେ ସେବନକିଥ
ଯହିତ ଉପଥ ଶ୍ଵାସ ପଠାଇ ଦିଅ ଯିବା ।

ତତ୍ତ୍ଵ ରସ ।

ଏବାକୁ ସେବନ କଲେ ଅଙ୍ଗାର୍ତ୍ତ, ଅଶ୍ଵାର,
ଆମାଚିପାର, ରକ୍ତାଚିପାର, ପ୍ରଦଶୀ, ବାଲକ-
ମାଳକର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅଶ୍ଵାର ଓ ଦିଦ୍ୱବ-
ମୟ ହଲ ହୁଅଇ । ମା ୨ ଛଠ ୫/ ।

ବଜୋରର ରସ ।

ଏଥରେ ବଂଶତ ପ୍ରକାର ମେହ, କେବ
ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁତାର, ଅଧିକ, ମୃତ୍ୟୁତ୍ତର, ସୋମ-
ରୋମ ଓ ପ୍ରତର ଦିନ ହୁଅଇ । ମୂଳ୍ୟ ମା ୨
ଛାର ୨୫ ଟଙ୍କା ।

ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରେରଣାଦୟ ।

କରେଣୀ ଲେବେ ଏ ମୋଦକ ସେବନ
କଲେ ବଳ ବର୍ତ୍ତ କୁକୁ ଓ ପଶାର ଅପରା ହୁଏ
ସୁଲ୍ଲ ହୁଅଇ, କଳକଣ ଯୁଧ୍ୟା ଦ୍ଵୀପ, ଗୁରୁପାଦ
ଦ୍ଵାର୍ୟ ଆକାର କଲେ ଜୀବି ହୋଇ ଯାଏ ।
ବେଳୀ ପରେ—ଶତର୍ଣ୍ଣ (କାଷକାର ରକ୍ତ-
ପତନ), ଶୁକ୍ରଶୟ, ପ୍ରମେହ, ଅଶ୍ଵାର, କଞ୍ଚା-
ଶୁଳ, ଧନ୍ୟବଦ୍ଧ ପ୍ରତ୍ୱାର ନାଲା ବେଳ ଦିଲ
ହୁଅଇ । ମୂଳ୍ୟ ମା ୨ ଛଠ ୧୯ ଟଙ୍କା ।

କରୁଳାଥ ସୁରୋପାୟ } କରୁଳାଥ,
ଜୀବଧାଳୟ କରୁଳା } କରୁଳାଥ କଟକ } ଶା ପକ୍ଷବିରାଜା ।

ଶୈଖ୍ୟ ବଜାରସ୍ତୁ ଥମ୍ ଦୋବାନ ନିକ-
ଟରେ ସଳା ଓ ରୂପାର ମୋଟା ଓ ସରୁ ଅଳ-
କ୍ଷାର ଓ ତରକମି କର୍ମର ଦୋବାନ ପିଇଅଛି ।
ସେ ଯାହା ପରମାସ କରିବେ ସୁଲତ ମୂଳ୍ୟରେ
ମିଳାଦନ୍ତେ ପାଇ ପାରିବେ ।

କାମ ଧେବ ଦେଲାରୁ ମେହେନ୍ତାକା ଦେଇ
ଗ୍ରାମକେ ଅଳକାର ଦେଇ ଯିବେ । ଧାର
ଦେବାର ନିଷ୍ଠମ ନାହିଁ ।

କାମକିଳ ମୋହର, ହରା ଓ ଶୁଶ୍ରାଯୋଗନ
ହର ଖୋଦର ଦେବାରୁ ।

ଧେଗାର୍ମ } ଶା ଅରବିନ୍ଦି କର
କଟକ }

ଶୈଖ୍ୟ ବାର ଶୈଖ୍ୟକର ସୟବର
ଚର୍ଚ୍ୟବଜାର ବିଷ ନିକଟସ୍ତୁ ଥମ୍ମାକରର
ଦୋବାନରେ ଚନ୍ଦରଦୋଶା ଓ ବିଲଙ୍ଗ ଓ
ରେଷମାଟେଗେର ଲୁଗା ଓ ଶ୍ଵେତକର ଓ କଲ-
କଣ ଛମାଙ୍କ ସତରାତର ବନ୍ଦୟ ହେଉଥିଲା

ଯାହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାହକର୍ଣ୍ଣକ ମଧ୍ୟରେ ବିଦତ
ଥିଲା । ତତ୍ତ୍ଵର ଆର ଦେବେବ ପ୍ରେରଣି
କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦୟ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା
ଯାହା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲ ଯାଦାଙ୍କର
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ଭିକ୍ଷୁ ଦୋବାନରେ ଅନେ-
ପଣ କଲେ ସୁଲତ ମୂଳ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ-
ଗାଇବେ । ଏହାର ଅମ୍ବେମାନେ ବିଲେରାହାତ୍ତ
ବନ୍ଦୟ ସକାଶେ ଦୋବାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖି
ଥିଲା । କେହି ଜୀବ କରିବାକୁ ରହିଲେ ତାଙ୍କ
ବନ୍ଦୟ କରୁଥିବ । ସହ ତକୁ ହାତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୟ
ଦେବା ପଢ଼ ଆପଣା ମଳିଲସ ସକାଶେ ଦତ୍ତା
ରୂପନ୍ତି ଦେବେ ଏକ ବନ୍ଦୁ ପାଇ ବଜ ୧୦/୨୭
ହିମାବ ଦତ୍ତା ଦେଲେ ପାଇ ପାରିବେ ! ମାତ୍ର
ହାହାର ଷତ ଝୟନକର ଜୀବ ତାଙ୍କ ଉପରେ
ଥିବ । ଷତ ହେଲେ ହାତ୍ତର ପୂର୍ବ ମୂଳ୍ୟ ତାଙ୍କ
ଦେବାକୁ ଦେବ ।

ପରିଷିଳ ।

ବାଲ ବାଦାମୀକାଗଲ ୧୨ ପଣୀର ୧ ମରୁ ୨୫

୨୧ ପ୍ରାକୁ ୨୦ ପରି

ବରର ଶେରଗ କି ତ
ହିରେ ଧର ଦେଲେ

ଶୁଳେ ।

ବରେମିହାର

ବରେମାର ଦେଲେ ରତ୍ନା

ଶେର ସାଗାର ତୋର
ମୁହଁ ।

ତୁମଂ ଅର୍ତ୍ତ ଚକରା

ବରିବା କାରି ପେହ-
ବିଲ ଓ ବରମ ।

ପେହିର କାହାର ସବ ।

ମାମ ପରାର ଚିଠି-

ଚିଠି ଓ ଲପାତା ।

ଦେଶୀ ଦୁଆ ।

ଦିନର କିମ୍ବା ।

ଅରବନବିହ କର କମାନ

ମୁଲର ମୂଳ୍ୟରେ ହସ୍ତ କିମ୍ବା ।

ପିଠାର ୨ ପିଠ କର କିମ୍ବା ଓ ହସ୍ତା

ବିତିର ହେବ । କିନ୍ତୁ କରାନ୍ତିର କରାନ୍ତି

କରାନ୍ତିର କରାନ୍ତି ଏବା

ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା

ସାଧୁବିଜସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

ପତ୍ର ଗ୍ରାମ

ପ୍ରକାଶକ ।

ମୋଧ୍ସଲରେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଉତ୍ତଳ-
ପାପକା ପ୍ରଶ୍ନର ବିବ୍ୟାହବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କଟକ-
ପୁରୁଷଙ୍କାନ୍ତ ମନସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଶିଳାଚିତ୍ର-
ଗର ପରବର୍ତ୍ତନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନୟକ ସ୍ଵବା ସମୟ
ଖେଳାର କର୍ମଗୁଡ଼ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସରବାସ ଓ
ଜୀବାସଥିତ ବିଦ୍ୟାନୟର ପିଲକ ଓ ଶୁଦ୍ଧମା-
ନନ୍ଦ ମନ୍ତ୍ରରୁ ଯେ କେହି ଚକିତମାସ ଆରମ୍ଭ
ଠାରୁ ଗ୍ରାହକ ହେବାକୁ ଲଜ୍ଜାକରନ୍ତି ମାହାତ୍ମ୍ୟ
ବାର୍ଷିକ ଟ ୫୫ ଲା ଦରରେ ଦୁଇଲକ୍ଷମଣିକା
ଯୋଗାଇଲା । ପୁଅବ୍ ତାତମାସର ଲଗବି
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅଗ୍ରିମ ମୂଲ୍ୟ ଲ ହେଲେ ଏକିବ୍ୟ-
ମାନୁଷରେ କଳିହୁ ଗ୍ରାହକ ହୋଇ ଧରିବେ
ନାହିଁ । ମାହାତ୍ମାରେ କଣ୍ଠୀ ପାଇଲା ଅଛି
ସେମାନେ ତାତା ପରିଶୋଧ ନ କରିଲା ଏର୍ଥିମୁ-
କୁ ନିଯମର ଧାର ପାଇ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଶାର୍ମିଳା } ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳଙ୍କର ପାଦ
ଷେଷେଟିଶ୍ଵର

ଭୁଲିବର୍ଦ୍ଧନର ଜଣେ ପାତ୍ରପ୍ରେରକ ଅଳ୍ପ-
ମାନ ବରନ୍ତି କ ଅଳଚିବଳୟରେ ସମୟ ସମୟ
ହିସ୍ତେଇ ଦେବ ସେଆମଠାରୁ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରୟେନ୍ତି
ଗୋଟିଏ ଭାଗ ପ୍ରତିକିଳ ଦେବ ଅର୍ଥର୍ ଦେବ-
ଜଠଠାରୁ ଘୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଖିତ ଲୋକମନେ
କେବଳ ବଣାଳା ଭାଷାରେ ଲୋଗାଗା କରିବେ
ବସନ୍ତରେ ତେବୁଣ୍ଡା କନ୍ଦା ବଣାଳା

ଦିଗକୁ ଯେମନ୍ତ ଅପ୍ରାସର ହେଉଥିଲ ଭାବ
ଦେଖି ପଡ଼ିପ୍ରେରବକ ଚିନ୍ତାକୁ ଆମ୍ବେନାକେ
ଆସମ୍ବବ କହି କ ପାରୁ । ଅଳ୍ପଦିନରେ ଶିଖିବ
ଓଡ଼ିସାମାନେ ବଜ୍ରକା ଜ୍ଞାନରେ ଲେଖାପତି
କରିବେ ଏବଂ ମାତ୍ରଜ୍ଞାନକୁ ପାର୍ଷ୍ଵାର ଯିବେ ।

ଶିଶୁବଜ୍ରଗ ସହି ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଶାକୁଳେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯ ସମ୍ମର୍କ ଅଛି ଏହା ଦୂଷାର ଦେବା
ବାଜର ପ୍ରସାରର ଓ ସେବକ ଅମ୍ବାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭେଦ କରି ଥିଲୁଣ୍ଡି । ସହଯୋଗୀ ବାଟ୍ରିକ ଏହା
ଜାଗିବାକୁ ବ୍ୟସ ଦୂଷି ପାରୁ କାହିଁ କରେ
ଏ ପ୍ରସାର ମାନ୍ୟା ଲେଖିବା ପ୍ରଦେଶ ଜାତାଙ୍କ
କୁର ଦିତିର ଯେ ଅଧିକାକୁ ଅପେ ତତ୍ତ୍ଵବାକୁ
ଚତୁର୍ବୀ କରିନ୍ତି । ଅବସଥା ଏ ଯୋଗଦାନ କରି
କଠିନ ଅଟିଲ ମାଟ ମେଲ୍ଲାର ଅସାଧ କହି
ନାହିଁ । କହି ଉତ୍ତର ସେବେ କୌଣସି ସନ୍ଦେଶ
ବନ୍ଧୁ ଯିବ ଫେବେ ଅମ୍ବାନଙ୍କୁ ପରିବଳେ
ଭାବୁର ତୃତୀର ଦେବୁ ।

ଗତ ମଞ୍ଜଳବାର ପୁଣ୍ୟ ନିର୍ଭବପଥକ କରି-
ଛଇ ଯେହି ଅଧିବେଶକ ହୋଇଥିଲ ତହରେ
କନିଶଳିତମାନେ ଏକମତ ହୋଇ ଦାନ୍ତ ପ୍ରାଣ-
କୃଷ ସଧ୍ୟକୁ ଆପଣମାନକର ତେବେବିମାନ
ଏବଂ ବାହୁ ଜଳଗାନକ ଦାସକୁ ଘାଇସ୍ ତେବେ-
ବିମାନ ମନୋମାର କଲେ । ବାହୁ ପ୍ରାଣକଣ୍ଠ
ବ୍ୟୁମାଳିଷ୍ଟଙ୍କ ଅଧୀନ କର୍ମଚାରୀ ହେଲେବେଳେ

ନଗରବସିମାନେ ଭାବାକ୍ଷ ବିଶୁରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଅଛନ୍ତି ଏବ ନିଜାନନ୍ଦ ବାବୁ ସ୍ଥାଧୀନ ଲୋକ
ଏବ ଆର୍ଦ୍ରଭାଲ ସରକାଙ୍ଗ କମ କର ପେନ୍ଦ୍ରିଯଳ
କେଉ ଥିବାରୁ ଭାବାକ୍ଷହାଙ୍କ ଏ ମହିକୁମାର
ନାର୍ତ୍ତ ଉତ୍ସମରୂପେ ନିଜାତ ହେବ ସନ୍ଦେହ
କହି ।

ଲୁଗୁମ ପାଣ୍ଡର ମୋକଦମାରେ ହାତ-
ବୋର୍ଟରୁ ଚାଲ ବାହାର ଥାଇ ଓ ଅନ୍ୟ କିନ
ଦପା କି ଯାହା ମୁକ୍ତଫରସ୍ତର ଦର୍ଶକ ଜଳ
ବାଟ ଦେଇ ଥିଲେ ସେଥିର ବାହିକ ବର୍ଷର
ନ ହେବ ତହିଁର କୈପିୟତ୍ତ ଓ ନିଃସଂଗଳବ
ହୋଇଥାଏ । ହାତବୋର୍ଟର ଏ ନିଃସଂଗତି ଅମ୍ବ-
ମାରଙ୍ଗୁ ତଳ ଲାଗୁ ଦାହିଁ । ସବର ଥମେମାନେ
ଏଥର ଘନକୁ ପ୍ରଖ୍ୟାତ କର ବସିଲୁଁ । କିନ୍ତୁ
ହୋଇଥାଏ ଆସାମିର ବିଶ୍ୱର ହେବା ପ୍ରତି
ଅଲକରେ ଯେଉଁ ଅବଟ ରହିଥାଏ ଏଥରେ
ତହିଁର ଧଳ କେତେବଳୀରେ ଶିଥିଲ ହୋଇ
ଗଲା । ଚାଲ ତେବେ ସ୍ଥାନ୍ତିରେ ହୋଇଜ ଥିଲେହେ
ଥମେମାନେ ଅନୁମନ କରୁଁ ହାତବୋର୍ଟ
ଉପରେଲୁ ତନଦପା ପ୍ରତି ଅଧିକା ଅଦେଶ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର ଅଛନ୍ତି ।

ଗର ସମ୍ପାଦନର ଯେଉଁ ଦୟା ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା କଥା ଲେଖିଥିଲୁ ତାଙ୍କ ଅଳ୍ପରେ ଚାହିଁ ହେଲା ନାହିଁ । ତ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଭବାର

ହଜ ହର୍ଷ, କ ହେବାରୁ କାଗରପାଖା ଦିବି
ସ୍ତୁରେ ସମ୍ମଧ ଦୋଳ ଚଲେ ଓ ଯାହିମାନେ
ସେହଳ କୌଣସି କୁଣ୍ଡ ଅନୁଭବ କଲେ ନାହିଁ
ମହି ଘରପାଠୀରୁ ମୁଖକାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ପ୍ରାୟ
ବର୍ଷାକାଳ ପଥ ଛା ଗଲା ଓ ରେଷ ଦୂରଦଳ
ଦିବାରୁହ ରଣ୍ଜା ଦେଇ କଢ଼ି କଣ୍ଠ ଦେଇ
ଥିଲା । ବେଳେ ପରିକ ଦୟାରୁ ପ୍ରବଳ ହେଉ
ଯାଇର ଲିଙ୍ଗ ଦେଖାଇ ହେଉଥିଲା । ସୁର୍ଯ୍ୟ
କିଳରେ ମଧ୍ୟ ଏହ ସମୟରେ ଲାଗା ବର୍ଷା
ଦୋଶେଥିଲା । ଯାମା ହେବ ଶୁଭରଠୀରୁ
ଆକାଶ ବର୍ମଳ ହୋଇଥିଲା ଏହ ଅନୁମାନ
ଦିଦିଥିଲା ଦୋଷପୂର୍ଣ୍ଣ ସରକ ଶିଥର
ଅଧିକାର ଆଜଣ ରହିଛା ।

ପାଠ୍ୟପୁର ନିକଟର କଟିର ପ୍ରଥମ
ଯଧବେଶର ସମ୍ବଲରେ ଅମ୍ବେମରେ ଯାହା
ମେଲିଥର୍କୁ କହିବ କଷ୍ଟକରିଯାଇବଳ ଉପେ
ତଥ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ତ ତାକୁ ଅଧ୍ୟବନଶଳର
ସମ୍ମ ସଥାତ ହେ ବିଜ୍ଞାନଚିତ୍ର ଅବଶୀଘ୍ର
ଦୋର ଅନ୍ତରୁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାକେ ରିଫେର୍ଟର
ନ ପାଠ ଏବଂ ତାର ବରି ଏପରି ବ୍ୟାଦ ଲେଖିବା
ଅବଶ୍ୟ ଦୋର ଥିଲା । ଅମ୍ବୁନାର ପରିବର
ଦେଖିପର ଦେଖିବାରୁ ବୈରିଷ୍ଣଵ କଥା ଏକ
ଗନ୍ଧ ଦେବା ନିଷେଧ ଆବଶ୍ୟକ । ଅବ ପରିବର
କଥା କୁରାକ କରି ପାଠ କରିବାର କଥାକୁ
ଅନ୍ତରୁ ବହି ଦେଇ ଦିଲ୍ଲିକୁ ଦେବା ଏ ଦରିଦ୍ର
ହାର୍ଦିକ କେଲ ? ମନ୍ଦିରର ଜୁହୁ ଜୀବ
ଯତ୍ତ ଅଛି ଯେ ଏ ମହିଳା ଗାର୍ଦିଯ ଦୀର୍ଘବିଶ୍ଵ
ଯୋଗକୁ ରହ ଆପଣ ଯାହାରର ମନ୍ଦିର
ଦୁଇଁ ଦୁଇଟା ମହିଳା ଦେଇବିଜ୍ଞାନାଳୁ ଅସ୍ତର
କଥାର ଥିଲ ?

ଅସ୍ତ୍ରେନକେ ପୁଣେ ଆନନ୍ଦ ହେଲୁ ପେ
ଶୟ ମଧ୍ୟରେ ଉଚିତ ଅବସ୍ଥାପାଇବ ଗୋଟିଏ
ଅନ୍ତର୍ମାୟ ହାତ୍ଯା ହହି ଚାରାନନ୍ଦ । କଳାତର
ପାଇଳା ପକାଥେ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠିବିବିଟ ଜାଣ
କରି ଭବନ୍ୟାତର ଉତ୍ତା ଆହ୍ୟ ବିବିରା
କାର୍ଯ୍ୟ ଜଳିବି ମହିମାପୂର୍ଣ୍ଣ କି ଦୋଷ
ବିଲେଖିତ ନାଗରିକହାତୀ ଅନ୍ତର୍ମାୟ ଏକ
କାର ସାହିବିଟ ମାତ୍ର ପରି ହେବ । ଏହାପରି
ମେ ପ୍ରକାଶନକର ଅନେବ ପରମାଣ୍ଵେ ଉତ୍ସୁ
କଣ ହେବ ଏଥରେ ସଙ୍କେତ ନାହିଁ । ଏହାରେ
ମହି କାନ୍ଦିବିଲେଖି ଏହାହେବ ଜାଗାପରି

ଦେଖିବାସକ ବୁଦ୍ଧାପ ନୋଭବ ନିଜମ ହେବ
ଏଥରେ କାହିଁ ରାଯତିଳାହି ମାତ୍ର ପାଇସଠାର
ପିଅଗ ଦୟାଆ ନାହିଁ ଏରେ ପ୍ରସର ଚେଲା
ଶେର ନକ୍ଷର ହଣ୍ଡିଗ୍ରାମ ମାର ଫୁଲ ବାଲକଙ୍କ
ବେହୁ ଅଳକାର ଜୀବି କୋର ଘେମନ୍ତ
କରିବା କିମ୍ବା ଭାବ ଆଛିଁ ଧର୍ମବସନ୍ତ
ଦେଇ ଦିବା କରିବା ବିଦ୍ୱାନଙ୍କଙ୍କ ଉପର
ଦଶିବ କାହୁଁ ।

ଅମ୍ବଗଳର କଲେହୁର ସାହେବ ଏଥର
ମୋଦିପଲ ତ୍ରିମଣରେ ଜଳକର ପାଟିପିଠାଟ
ମେବଦମାନଙ୍କ ଛାନ୍ତି କରିବେ କୋଳ ଲୈବି
ସିନ୍ଧୁ । ମାତ୍ର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଯାହା ହେଲୁ ନାହିଁ ।
ସାହେବ ଗେହୀର ମୋଦକମା ଏକମର ବନ୍ଦୁର
କଳେହୁ ଅବ୍ୟ କରି ଦେଖିଲୁ ଯେ ଏ
କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରିବା ସହି ବ୍ୟାହର ନାହିଁ
ଏହି ପଞ୍ଚରେ ନିଧିକୁ ଉତ୍ତମ ଆବଶ୍ୟକ
କିମ୍ବନ୍ତିର ବ୍ୟାମଳ ପଡ଼ି ରହିବ । ଏହି କରିବ
ଏ ମର୍ଦ୍ଦ ମେବଦମା ଚେତିର ପ୍ରତିର କଲେହୁ
ଏହି କରିବେ ତୋରି କୁଣ୍ଡା ମାରି । ଆମେ
ଏହି ପଞ୍ଚରୁ ଏହି ଅମ୍ବକୁ ଯେ ଏ ମେବଦ
ମେବଦମା ଛାନ୍ତିବା ଜଣେ ହୁଲକର ସରହି ହାତେ
କର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବରତରମ୍ଭନ୍ତର ସାରିହେବା କାର୍ଯ୍ୟ-
କୁଣ୍ଡର । ଅତିକର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟରେ ଉଚିତ ଯେ
ଏହିଏହି ଦୂରକର ଅଧି ଦିପ୍ରୋତୀ ବିହିରାଳ
ଦିତ ନମ୍ବର କରି ଏ ସବୁ ମୋଦକମା ଫଳୁ-
ର ପ୍ରକାଶ ଦିଲି ଦେଇଛନ୍ତି । ଗୋତଦମାନା
ଏହି ରହିରେ ପକାଇବ ବିଦ୍ୟର ତିନ୍ତା ଓ ବିଜ୍ଞା
ନାହିଁ । ଏକେବିଳାକାରୀ

କବି ଶର୍ମାର ଏଠା ନୂରାଜ ପିତ୍ରକହିଲା
ପିତ୍ରକହିଲାନବେଳେ ପ୍ରଥମ ଅଖିବେଶନ ଦୋଷ
ଥିଲା । ହେଉଥିଲା ଦୁଇକଣ ମୁସଲମାନ ପିତ୍ରକହିଲା
ଜୀବା ଆହ ସମୟେ ଦ୍ଵିତୀୟ ହୋଇ ଥିଲେ ।
ଧର୍ମପ୍ରେସ୍ ବକାରାଯରେ ଅସ୍ତର ଦେଇଲା, ଯୁଦ୍ଧ
ଧାରେବଳ୍କୁ ଚେଅରମାନ ଏହି ବାବୁ ବନ୍ଦର-
ଆରେ ଦୀର୍ଘକୁ ଲାଭବତେଅରମଧ୍ୟ ପଢ଼ିଲାନିର
ମନୋଜ୍ଞତ ବଳେ । ବାବୁ ଲକ୍ଷଣଶୋଭ ଦାସ
ବିରୋଧକାରୀ ବନ୍ଦିରୁହ ଏବଂ ତାହାର ଦୋଷ-
ନ୍ୟାକ ବିଚାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଲାଭ ପତରଙ୍ଗ ତାହାର
ପରିଷକେବରମାନ ଏହି ଅଖିତ ହେବାରେ
ସମୟେ ଶାନ୍ତିର ଅଛନ୍ତି । ପାରାମର୍ଯ୍ୟାହେବ
ମନୋଜ୍ଞ ଓ ଦିଗ୍ବୀଳ ଦିନ୍ଦିନର କୃତ୍ତିମ ମାତ୍ର

କିମ୍ବାରକ ସମୟରେ ସେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଧ୍ୟାନରୁ
ସେହିର ହୋଇ ଥିଲା ଏହି ସେ ପୂର୍ବରୁ ଜୀବ
ସତ୍ୟରେ ବିମ୍ବାଳ ଆଜି ନିଭ୍ରାଷିପାଇଛିର ସବ୍ୟା-
ଦେଶୀ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଭିଜଗାଳାର କରି ଥିଲାରୁ
କମ୍ବେଶ୍ୱରମାନେ ଭାବାଙ୍କ ସହପଦିତରେ ବରନ
କରି ଅବଦେତନାର କାର୍ଯ୍ୟର ଲାଭକୁ ବରଣ
ବାଧାତିବରତାରୁ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରା
ବାରଣ ଅଧିକ ସହାଯ୍ୟ ଥିଲାର ପ୍ରମାଣ ଦେ-
ଆଇ ଅଛି । ଜ୍ଞାପନରେ ଅଭେଦମାତ୍ର ମଧ୍ୟ
ରେ ହୃଦୀନେଇ ଯିବେ ଏହି ସେମଧ୍ୟରେ ଥକୁ
ଜଣେ ତେଉଦିନାଳ ବାହୁଦାରୁ ହେବ ।
ଏବଦେତନାର ବର୍ଷମାଳାରୁ ଜଣେ ସ୍ଥାନୀ-
ରୁପେ ତେଉଦିନାଳ ନିମ୍ନରୁ ହୋଇ ଥିଲେ
ଭଲ ହୋଇ ଆନ୍ଦା । କମ୍ବେଶ୍ୱରମାଳକର ବହୁ
ଅଧିକମାନରେ ଅଗାମୀବନ୍ଧର କରେଟ ପ୍ରିଯ
ରବଳ । ମାତ୍ରାକ୍ଷେତ୍ରମାଳର ଯଥାସମୟରେ ଭାବୁ
ଦିବି ଜ ଥିଲାରୁ ଏହାପାଇଚର କହି ମନୀମନ
ପକାପ କରି ପାଇଲୁ । କହି ଏବି ଅଭିନ୍ଵି-
ତିତକୁ ଅଭାଳାନ୍ତରେ ଶବ୍ଦବାକ କରିବାର
ଠ ୧୫ ଜ ଦୈଅବ ଗଲ ହୋଇଥିବ । ଧରିବି
ଅମ୍ବେମାଳେ ଅଗାମୀ କରୁ କରି କମ୍ବେଶ୍ୱରମାଳେ
ଅପରା । ମନୀମନ ଠକୁଗାଢାଇଁ ମନୀମନ
ଅବଶର ହୋଇ କରେଟରେ ଜ୍ଞାନପି ଦୋଷ
ମଲେ ଅଗାମୀ ଅଧିକମାନରେ ସମ୍ମୋଧନ
କରି କେବାର ତେଜ୍ଜ୍ଞ ବରୁବେ ।

ନେଇଲ୍ ପୁରା ଜୀବନକାଳ ଉତ୍ସତମାନଙ୍କ
ଅପିଲ୍ ଯେପରି ନିଶ୍ଚି ପାଇଥାଇ ଘାଟା ଗାନ୍ଧି
ସପ୍ରାଦରେ ଧାଂକମାନଙ୍କୁ ହଣ୍ଡାଇ ଆଏ । ତାଙ୍କ
ଅପିଲ୍ ସମଜରେ ଅପାଳା ପରିଷରୁ ବାରତୀର
କିବାହେ ସାହେବ ଗର୍ବ କିଛି କିନ୍ତୁ ସମୟରେ
ଏହି ୧୯୭୫ ମସିହା ଅଗ୍ରାହି କେବଳ
ବୟସତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଗତିର କର ଗଢ଼ୀମେଧାର
ଖଳରାହ ହୃଦୀ କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଅନୁ-
ପ୍ରିତି ହୋଇ ଥିବାର ବହ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସବୁତର
ପଦବାବ ଦର ଥିଲେ, ଏଥରୁ ମହାତ୍ମା ଟାଟ-
କର୍ମାମ ଓ ଶୋଭାସ ମାହେତମାନକୁ ହୃଦୀରେ
ଦେଖି ଅବଶ୍ୟକ ପାଇଁ “ଉତ୍ସତମାନଙ୍କ ଉପରେ
ଯେଉଁ ବନ୍ଦିହିମା ଖାର୍ଦ୍ଦି ହେଲେ ତାହା
ସର୍ବାର୍ଥରୁପେ ହୋଇଥିବା ଦିଗପୁରେ କରାର
କରିବା ମର୍ଦରେ ଅଭିନରେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ର
ଦୋଷରୁ ମାତ୍ର ଉତ୍ସତମାନଙ୍କ ପଠ ଅବଶ୍ୟକ
କିମ୍ବାକିମ୍ବା । ମହି କମିକାର ବିଶେଷ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ

କର ଏବଂ ଆମ୍ବୁ ନିମନ୍ତେ ଏଥିର ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଜମା ହୁବି କରିବା ବିଷୟ ପ୍ରତି ଦୁଇ ରଙ୍ଗ
ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ବୋଧ ହେଲେବେଳେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଦୂରିକୁ
ଶାଶ୍ଵତ ନିଃନୃତ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟେକମନ୍ତ୍ର
ଦେଇ କାହା । ଏ ଜମାବତୀ ହରବାରକୁ
କର୍ମବାରିକଙ୍କରୁ ଦେଇଅଛି ଏ ଶାଶ୍ଵତ ଉଚ୍ଚ
କର୍ମବ୍ୟସକଳଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେତରକିମ୍ବାକିମ୍ବା
ରଖେ । ସୁଧା ଏହି କଳେ କର୍ମବ୍ୟସକଳଙ୍କ
ଛିଦ୍ରେଣ୍ଟ ଲବ ବା ଅୟ ନ ଥାବ କଳା-ପ୍ରତି
ପ୍ରକାକ ନିଷୟ ଦେଖା ବନୋବସ୍ତୁ କରିବା
ଅଛି । ଆମ୍ବୁଙ୍କ ନେବୁଝ ଅଛି ତେ ବନ୍ଦିପ୍ରାୟକ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଏ ଆମିନ ଧ୍ୟାନ କରିବା ସମୟରେ
ଉଚ୍ଚ ସରକାରୀ କର୍ମବ୍ୟସକଳ ସେମନ୍ତରେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ସଧମର ଜ୍ୟୋତି ଏବଂ ସାର୍ଥାର୍ଥ
ପ୍ରକରେ ସମ୍ବନ୍ଧର କରିବାର ଅନୁମାନ ଓ ଅଣ୍ଠା
କରିଥିଲେ । ସୁଧା ଆମିନ ଗେଟିକ ଅନ୍ୟାୟ
ଜମା ହୃଦୟର ରିପ୍ରେଜନ୍ୟ ହରବର
କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଯଦି ହରବାରକୁ
ବନ୍ଦୀକ ଧ୍ୟାନ ଦେଖିଥିଲୁଗାତ ରତ୍ନରେ ଜନା
ବସ୍ତ୍ୟାଙ୍କ ଅଛି ପକୁରନେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସେ
କିନାର ଜୀବୀ କୁତେ ଏ ଅମ୍ବେନ୍ଟନେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ମୁକୁତର ପ୍ରକାକ କର ॥”— ନାଇକେର୍ତ୍ତର
ବନ୍ଦୀର ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଧାର୍ଥ । ଉଥାପି
ଅମ୍ବେନ୍ଟନେ ଏତବି କହିପାରୁ କି ସେ ସୁଲକ
ଦେଖା ଯାଇଥାକୁ ପେ କାହିମାନାନେ ଦିଲ୍ଲି
ଆଇକର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରଜା କରିବାକୁ ଅଧିର୍ଥ
ସେ ସୁଲକ ସେମାନଙ୍କ ଅସିନ ଜମା ଦେବା
ଦେବନ୍ତର ନିଷୟ ସଙ୍କଳ ସେ ଧରରେ କିମ୍ବା
ଅକାଳଭାବର କିମ୍ବା କରିବାର ଧରା । ଆମ୍ବେନ୍ଟନେ
କେ ଧରା ଦିଲ୍ଲି ବନ୍ଦୀରେ ମାତ୍ର ଏତବି
ନିଃସର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବୋ ।

ବଲକାର ଲେଖକ ପୋତାରେ ବୁଝି
ହୁଏ ସବୁ ଅଛି । ଏ ଲେଖକର୍ତ୍ତା ଶାନ୍ତିକାଳ-
ରେ ବଲକାର ମାନ୍ୟ ଗଣ୍ୟ ଲେଖକ ଓ
ଦେଶୀୟ ଲେଖକୁ ନମନ୍ତର କଥା ଗୋଟିଏ
ହେଉଳା ଦ୍ୱାରା । ଏବର୍ତ୍ତ ଅକ୍ଷୁଟଙ୍କ ଭଲେ ସେହି
ମୋଜା ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ଥୋରାରେ ଅମ୍ବା-
ତଙ୍କ ବଜା ଲୁଟ ଓ ଶେଷ ଲୁଟ ଉପରୁଳ ବୋଲି
ସୁଲେ । କେଜିକି କୁମାର ଏମାନେ ହେଉଁ
କଲାମାଳା ପଦାନ୍ କରିଥିଲେ ଯେ ମହା

ଦେବ ସାହିତ୍ୟମଳକର ଜୀବ ଚର୍ଚା ଲଗୁ
ଥାଏ । ବଜଳଟକ କଥାରେ ଅମ୍ବଦେଶୀୟମାନେ
ଯେମନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ କଥା କରିଅଛନ୍ତି ପ୍ରେଟିଲ୍‌ଟକ
କଥାରେ ସେହିପରି ବିଭାଗ ଦୋଷିତାକୁ ।
ବଜଳଟ କହିଲେ “ ଅମ୍ବ ଯେଉଁ ମାତ୍ରରେ
ବଜଳର ନିବାହ କରିବୁ ” ଭାବା କିନ୍ତୁ ନୂତନ
ନାହିଁ ତାପି ପରି ମହାମାଟ୍ୟ ବଜଳଟକଙ୍କେ
ନାଲିର ଅନୁସରଣ କରିଅଛନ୍ତି ଆମେ ଯଥରହିର
ଅନୁସରଣ କରିବୁ । ଅପାର ସ୍ଵାର୍ଥ କିମ୍ବା
ଅଥବା କୁଣ୍ଡଳର ବିଭାଗ ନାୟମାର୍ଗକୁ ଆମ୍ବ
ପ୍ରତିକୁ ନାହିଁ । ଏକଳ କାଳ ଓ ସବଳ ଧର୍ମବା-
ଲମ୍ବକୁ ଅମ୍ବେ ସମାଜ ଅଗିରି ଦେଖିବୁ । ଆମ୍ବେ
ଏହି ଅନ୍ତରାତ୍ମା ଅବଳମ୍ବନ କରିବୁ ସେ
ବେଳେ ବୁଝୁ ହୋଇ ଅମ୍ବକୁ ଗାନ୍ଧି ଦେଲେ
ବିରକ୍ତ ଦେବୁ ନାହିଁ ମୋ ଜ୍ଞାନାମବ ବନେ
ଭରଳ ପତରି ନାହା ଅମ୍ବର ଲଜ୍ଜା ସେ ପ୍ରକାଶ
ମାନେ ଅନନ୍ତରେ ରହିବେ; ଧନ ଯୌରାଣ୍ୟ
ଦୃଢ଼ି ହେବ; ଦିଶା ବ୍ୟାପିରେବ ନେତ୍ରନିସିଙ୍ଗକ
ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରସାରିବ ହେବ ଭାବିତବ୍ୟମାନେ
ଦେଖିପୈକି ହନ୍ତର ଲାଭ କରିବେ ଅଥବା ଗବ୍ର
ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ଵକର ଶାସନ କଟ୍ଟିବୁ ଅନୁଭବ ରହିବ ”
ଲର୍ଜ୍‌ଜୀବନକେବର ଏହି ସମ୍ବଲପରେ ବିଭିନ୍ନ
କରନ୍ତ ନ ଦେବ ବାସୁବରେ ଭାବାକ ମଞ୍ଚ
ପ୍ରଗାର ବାଣୀ ଶୁଣି ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ମନ କୁଣ୍ଡଳ
ପଦ୍ମଥର୍ମଣ୍ଡଳ ଦୂର କଥାର ହେଉଥାଏ ସେ ଏ
ହଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ଅମ୍ବେମନେ ସମ୍ବଲପର
ସମ୍ବଲ ରୋଗ କରିବୁ । ଏହିର ବାକ୍ୟକୁ ଅମ୍ବେ
ମାନେ ବେଳକ ମୁହଁର ବଥା ବହ ନ ପାରୁ
ଏହା ଭାବାର ହୃଦୟର ପରିଚୟ ଦେଇଅଛି
କେବୁ ଏହି କାହିଁ ପ୍ରେଟିଲ୍‌ଟକ ସମ୍ବଲ
କହିଲେ ଯୁଦ୍ଧ ଜଣା ଗଲା ଯେ ସେ ଏକାନ୍ତର
ଦଂବକଳ ଦିଲ୍ଲି ଦେଶୀୟଙ୍କ ଭବତ ପ୍ରକାଶ
ଭାବାର ଘେରେ ଅମ୍ବା ନାହିଁ । ସେବାମେନେ
କି ଅପଣାପର ଅପଣା ପ୍ରକାଶିଲ୍ଲ ଦେଇବ
ବଥା ସମ୍ପେ କହନ୍ତି ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେବା
କରନ୍ତୁ କାହିଁ । ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଉତ୍ତାପାନ
ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ବଳାଇଅଛି କହାନ୍ତି
ଏଥବୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଲାଭ
ବଳଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମାଜ ଅଧିକାର ଦେବା ଭାବା
କର ଦେବ ନୁହିଲ ଓ ଦେଶୀୟ ନେବାକ
ଭବତ ଅଣା ସହି ଭାବାକର ସମାଜକୁ
ନାହିଁ । ସେ ପ୍ରଳେ ପ୍ରେଟିଲ୍‌ଟକର ଏହି ତୁ
ବହଥାରୁ ସେ ପ୍ରଳେ ଭାବାଙ୍କ ଆଜିକ ଭାବରେ

ଅମୁନାଳ୍କର କେତେ ମଞ୍ଚିଳ ହେବ ଅଜାଧା
ସରେ ଦୁଃଖାଶ୍ର ଅଛୁ ।

ମେଘର ସୁନ୍ଦର ।

ପେଣ୍ଡି ଅଗି, ଏହେକାଳ ଖବି ହୋଇ
ଜିକୁଥିଲ, ଯେଉଁ ସମଗ୍ରକଳ ମାଧ୍ୟମ ମନ୍ଦରେ
ଅଲୋ ତୁମ୍ଭାକ ଜନ୍ମାଇଥିଲ ଆଜି ତାହାର
ଶିଖା ଉପରକୁ ଛଠିଥିଲା । ଏକେ ପୃଥିବୀର
ଜାବଜୟ ଲେକେ ଦେଖି ପାରୁଥିଲାନ୍ତି । ମିଶର
ରେ କି କାଣ୍ଡ ବର୍ତ୍ତମାନ । ଜେନେଗଲ ଗର୍ଭକ
ଦୂଃଖେ କଷ୍ଟେ ଖାର୍ତ୍ତନ ନଗର ଅଧିକାର ବର
ବିଦ୍ୟାହମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ରେ ରଖିବାର ଭିପ୍ରାୟ
କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଲଙ୍ଘନମାନେ ତାର ଉପରେ
ଭାବ ଓ ପାଇମନି ଘାହାସ୍ୟ ଦାଳ କର ଏବଂ
ପ୍ରବାର ହଣ୍ଡିନ୍ତ ଥିଲେ ମାତ୍ର ବିଦ୍ୟା ଜାଣି ଥିଲା
ଅର୍ବିଯାନ୍ତିମାନାରେ ଫରସି ପାଶ ବିଦ୍ୟାବସ୍ଥାର
କଳ୍ପଣ ଅଚର ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣି ଦେବ ।
ଯେଉଁ ଫରସି ପାଶ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି
ଗର୍ଭକ ସାହେବ ସୁନ୍ଦରୀରେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇ
ଥିଲେ ସେହି ଫରସି ପାଶ ଅଗ୍ର ପଥାର କାହାର
ଭାବ ହାର ଶୁଣି ଦେଲେ । କିମେ ଅଗଣିତ
ସେନା ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ
ମାଧ୍ୟମର ବଜ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ ଏକବାଳେ ଥାକାଶ
ଦ୍ୱାରା କର ପକାଇଲ । ବାହ୍ୟପାତ୍ରର ସମ୍ମୁଦ୍ର
ଗର୍ଜନ ପ୍ରାୟ ଦୟାରେ ସେନା ବୋଲାଦର
ନିମେର ମାତ୍ରକେ ଗର୍ଭକ ପାଶର ଦ୍ୱାରା କରିବେ
ପ୍ରକ୍ଷ୍ଵ ଦେଖାରୁ ଯୁଦ୍ଧ ସେବର ଶକ୍ତି
ଅଗମନରେ ଲକ୍ଷ ପ୍ରଦାନ କରି ତାହାର ଶିଖା
ଦେଶ କମିତି ଦୟାର ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭକ ପାଶ
ଶୁଣି ଅଗମନ ଅପନାରେ ଅସୀମ ସାହସ ସହି-
ତାରେ ସେହି ଅଭିଭୂତ ଖାଦମାନ ହେଲେ ।
କ୍ଷୁଦ୍ର ହେବ ? ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ନର୍ତ୍ତକୁ ପାଞ୍ଚ
ଦାର୍ଯ୍ୟରେ ଜାବଲ ସୁଦା ଦୟାର କରିବାକୁ
ଦେଲେ । ଅତିରେ ବିଧିମାନୀୟ ସେନାପ୍ରେତ
ମାତ୍ର ଅସି ଗର୍ଭକ ପାଶର ହେଲ ଓ ସେ
ପର ପ୍ରାୟ ସମର ଭୁମିରେ ପଢ଼ି ହୋଇ
ଜାଗ୍ରୟ ଗୋରବ ରକ୍ଷା ପ୍ରକାର ସର୍ବ ଗମନ
କଲେ । ବାସୁଦେବ ଗର୍ଭକ ମୁହଁରେ ଦୂରେ
ଲେବ ମାତ୍ରକେ ଅଭିନ୍ନ ଶୋଭାକରୁଷ ହୋଇ
ଅଭିନ୍ନ । ଏଥି ଦିନରୁ ଲଙ୍ଘନମାନେ ଯେ
ସହକରେ ପ୍ରଥମ ଅର୍ଜନ କର ଆମ୍ବଦେ
ଏମନ୍ତ ନଶୀଯାର ନାହିଁ ତାରଙ୍ଗ ମାଧ୍ୟମର
ଶୌରଗନ୍ଧ ଦିନରୁ ଜାବ ଦେଗରେ ଶେନା

ବର୍ଦ୍ଧିତ ହେଉଥିଲୁ ଓ ପାଦଗୟ କାହାମାନେ
ଧଳପଳ ହୋଇ ବାହୁର ପଞ୍ଚ ଅବଲମ୍ବନ
କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଫେବ୍ର ଶୁଖର ବିଷୟ ଏକହି
ଯେ ଜଳମ ମାସ ତା ୧୦ ରାତରେ କେତେବୁଲ
ଅର୍ଲ ସାହେବ ଶୁଣୁଥିଲୁ ଦେଖି ଏକ ଫୋ-
ର୍ମବ ସୁନ୍ଦର ମାଦ୍ୟମରେ ଯେ ତହିଁରେ
ସ୍ଵର୍ଗ କେତେବୁଲ ଅର୍ଲ ସାହେବ ବଣବୁଟିରେ
ପଢ଼ିବ ହେଉ ସଙ୍ଗେବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତୃବଳଦର
ବ୍ୟାରେ ବିହ୍ୟରେ ସ୍ଵଦର ଘାର ଦେଖି ଗଢ଼ୁ
ଧୟାକୁ ବନ୍ଧୁତ୍ବପେ ପରିଜଳିତ କରି ଲାଭର
ପରି ଅସାର କଲେ ଏବଂ ଏ ସୁନ୍ଦରେ
ମହୁପକ୍ଷରୁ ଅନେକ କୋଟ ମର ପତ୍ରଥିବାର
କଥିତ ହେବ । ତାହୁ ଏ ସାମାଜିକ କଥା
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ପରିମାଣରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବାର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଖି ମୁଁ ତ ହେବାନ୍ତି ତାହୁ
ଦେଖାଯାଇଥିଲା ହେବ କାହାର ମଧ୍ୟରେ କୁଟୀ
ସହ ଜଳିବ ଏବଂ ଲାଭଦର ପର୍ବତ ସାହେବଙ୍କ
ମୁଦର ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରତିପଦ ମଧ୍ୟକୁ ନ ଦେଇ
ମଂସର ବାହୁତ ଅସମ୍ଭବ ଲାହ । ଲାଭଦର
ସେବା ଅବାମୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଥାଣ କରିବାର
କନେମୁ ହୋଇଥାଏ ।

શાહે ગોડિવ શાહી

ଏ କଷାଯକଣ୍ଠ ହେଲେଇବା ଶିଖିଛି
ଲୋକର ପହଞ୍ଚି ଥିଲୁ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀ
ଜମା ଗନ୍ଧର ଉତ୍ସବ କରିଛି । ଏ ଶ୍ରୀ
ଶାକାଟ ବଜାର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରେ ପୌର ବ୍ୟବସାୟ
ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରାପ୍ତିର ହେବ । କଷାଯକଣ୍ଠ ମୂଳ
ଟଙ୍କା "ପ୍ରଥମେ ଟ ୫୦୦୦ କା ହେଲିବ ହୋଇ
ଦିଲେବି ଆଣଗ ମୂଳ" ଟ ୫ ଟଙ୍କା ଲେଖିବ
ଏବରତ ଅଗ୍ରବ ସ୍ଵର୍ଗ ବରମାର ଦେଖି
ଦେଉଥିଲ ମାତ୍ର ଅଗ୍ରବାରୀଟ ହେଲା ଅକ୍ଷର
ହେଲାକୁ "ଏ ଗର୍ବ ପ୍ରାଥମା ବବା ଧରିବ
ମୁକ୍ତଧକ୍ଷର ଟ ୫୦୦୦ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋ
ଦ୍ୱୀପ ପା-ଥାଇ । ଅଣ ଲେନାର ଏପରି
ଅଗ୍ରବ ପାର୍ଶ୍ଵ ପୁରୁଷ ବଦ୍ର ଦ୍ୱାରା କରିବ
ଅଗ୍ରବ ଏବ ଏମନ୍ତ ଧକେତ ପପମାରରେ ଦକ୍ଷବ
ପ୍ରକାଶବଜାରୀର ଚକରାର୍ଗରାର ଫଳ ବୋଲି
ଦେଇଛି । ବନ୍ଦର ପ୍ରିୟ ବଜାର ପ୍ରାପ୍ତି
ଦେଇବେଳେ ଶୈର୍ଷମନେ ଟ ୫୦୩ ରେଣ୍ଡ,
ଦୁଇଲ ପ୍ରେମକଟ ମୁଖରୁ ଦେହୀ ମୋଟାଏ
ଦୁଇମ ବାର୍ଷାରେ ଦାନ ଦିଇବାର ତ ଦେହୀ
ଦାନ ଡବା ଗଲେଇ ପକ୍ଷିର ଦକ୍ଷତା ମନେ

କରୁଥିଲେ ଲାହର ଅଶ୍ଵ ଲେବା
କେବେ ଦୂରକୁଣ୍ଡ ସୁକଳାନ୍ଧିତ । ବୋର୍ଦ୍ ଏ
ବର୍ଷରେ ଏହି ଦ୍ୟାସାୟ ଏମନ୍ତ ସୁନରକୁଣ୍ଡେ
ନିର୍ବାକୁ ହେଲା ଯେ ଅନ୍ତିମାତ୍ରେ ବିରକ୍ତ
ପ୍ରାୟ ଦେଇଯାଇ କବା ନିଜଦିଶା ଲେ ଅଥବା
ପେଟେ କବା ଦିଦିଥିଲେ ଦୂରଗ ମୁନ୍-ବ
ଦୁର ପାହାଙ୍କ ଭାରାଶାର ଜମ ରହିଛନ୍ତି ।
ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ଏବେହାଳ ଏହି ପ୍ରେୟୋ
କମାନ ଉଚ୍ଚ କୋଣେ ବିଶ୍ଵାସର ପ୍ରବର୍ତ୍ତ
ହୋଇ କାହିଁ ଦେଖିବାକୁ ଏବଂ ଏଠା ମେଳେ
କର ବିବସାୟ ପ୍ରକ ନିରାକୁ ଅଳାପୁର ପରା
ଦୟ ହେଉଥିଲା । ଏହି ହେତୁ ଏବେହାଳେ
ମୋଟିଏ କିମାଳ ଦ୍ୟାସାୟ ସ୍ମୃତି ଦେଖିବା
ହେଉ ଅନନ୍ଦ ବିଶ୍ଵାସ ଅଟିଲା । ଶିଖିବ ଲୋକ-
କର ଏ ଦେବା ମନ କଲିବା ହେଉ ଶୁଦ୍ଧିତର
ଅଟିଲା । ବାସୁଦବେ ଯେମେନ୍ତି ଶିଖିବ
ଦେଇଦିଲେ ବିବସାୟ ପ୍ରକ ମନ୍ତ୍ର କି ବିଲା-
ନିକେ ସେ ପରିନ୍ଦ୍ରିୟ ଦେଇଦିବ କି ମନ୍ତ୍ର ବିଦିବା
ଦ୍ୱାରା । ଧନ ଗମନ ପ୍ରଥାଳ କରିବୁ ଚାହିଁବା ।
ଏହା ଅମ୍ବରକୁ ପ୍ରାଚୀନ ପରିବାର୍ବ
ଏକ ସହିତ ସହିତ ପ୍ରତିକିଳ ପରିଷ ହେଉଥିଲା । ଏଠା ଶିଖିବ ସୁମାତ୍ରାକ ହେଲାଲ
ମୁକବିନ୍ଦୁ ଧନ ଉପକଳନର ଅଧୟୁ ଉତ୍ସୁକ
ଅବଲମ୍ବନ କରି ବହିବାରୁ ଆଶ୍ରମୀ ସେମନ୍ତ
କର ଦେଇବ ହେଉ ନାହିଁ । ବାସୁଦ ର କୁଳ
ହୋଇ ଦେଇଦିବ ଅଶା କାହିଁ । ଗରିବ୍ୟ
ମାନ ଦିନ ଫରେ ଏ ଦ୍ୱାରା ପାଞ୍ଚ କର
ଅନ୍ତରେ ଅଭିଷ୍ଟ ସମୟ ଅନ୍ତର୍ବିଦ୍ୟା ଅନ୍ତର୍ବିଦ୍ୟା
ହୋଇ ପଦିଲା । ଶେଷ ସମୟକୁ କିମାଳ
ଦେଇନ୍ତିର କରିବାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ହେତୁ ଏ ଥାଏ
କୁ କୁରିବାଶ୍ରୀ ଲୋକ ଅବସ୍ଥା ଫେରି
ଦ୍ୱାରା । ସେ ସମ୍ବା କର୍ମ୍ୟ କୋଳ ଦୂରର
କି ହେଲାକୁ କୁରିବାଶ୍ରୀକରିବ ବର୍ତ୍ତନ
କୁ କରିବ ସତରାହାହାର ସମୟ ଅବସ୍ଥା
ଅବର୍ଥିତରେ କୁଟୁମ୍ବ କରି ତୁମ୍ଭ କରି ତୁ
ମନ୍ତ୍ର କାହାର ଅବସ୍ଥାର କିମନ୍ତ ହେଉଥାଏ ।
ଅବସ୍ଥା ଦେଖାଯାଇଥିବ ବିଭିନ୍ନ ଲୋକମନ୍ତ୍ର-
କର ବରିଜ୍ୟ ପ୍ରକ ମେଳେ ପରିବାରେ
କିମେବୁ ଉତ୍ତରେ ଦେଖାଯାଇ ଅମ୍ବରକା । ଧରି
ଅମ୍ବରକା ଦେଖିବ ଏ ବିଭିନ୍ନ ବିଶ୍ଵାସାନ୍ତର
ଅମ୍ବରକା ମନ ଅଛି ମନ୍ତ୍ର ଦୂରକର ସମ୍ଭବ
ଅମ୍ବରକା ଦେଖିବ ଅଶ୍ଵାଶ ହୋଇବି କିମ୍ବା

କଥିବାରୁ ଶାଶ୍ଵତ ପରମ୍ପରା ଲାହ ସେମନେ
ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତି କି ଦିବିଦିବିରୁ ଦଢ଼ିବେଶ ଲାହ
ଦର ଥାଏଗୁ । କରିବା ଏଠାର ଦେଖା ଯାଇ
ଅଛି ଓ ବାଣିଜ୍ୟ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ହେଲେ
ମୁଖ୍ୟର ଅଭିକ୍ଷମ ହୁଅର ନାହିଁ । କରିବିଲେ
ଶିକ୍ଷାର ଲେକ ଗୋଟିଏ ବାଣିଜ୍ୟ କରିବେ
ବୋଲି ଯେବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଅଧିକ ମୁଦ୍ରାର
ଅନ୍ତର୍ଭାବେ ବସ୍ତୁରେ ଦେଲା ଦେବେ ମୁଦ୍ରାର
ଆପଣ୍ଠି କି ଚାପେ ପ୍ରତିକ ହେବା ଏହାର
ବାଣିଜ୍ୟ କରିବାର କହିଲା ଦୂର ଏବଂ ପ୍ରମାଣ
ଦେବ ଦେବେ ମୁଦ୍ରାର ପକ୍ଷୀୟ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ କରି
ବାର ପ୍ରଚାର କରିବି ଏହି ଯେ ପ୍ରକଳେ ଏକ
କଣ୍ଠରେ ହେଉ ନ ଥାଇବ ସେ ପ୍ରକଳେ ବରା
କରି ଦିଶିଲେ ଅବଶ୍ୟ ସିଫ ଦେବ । ପ୍ରଥମରେ
ମୌର୍ଯ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ ଅଳ୍ପରେ ଆବଶ୍ୟ ଦିଇ
କରିବ ଅଣଳଗା ଦେଖାଇଲେ ମହିଳା ମଳ-
ଖର ପ୍ରତିକଳକ ଆବ୍ଦୀ ଅଳ୍ପବନ ଦେବ
ବାହ । ଦେଇବ ଲାହ ଦେଇଲେ କେମୁହିଲେ
ହେବେ ଯୋଗ ଦେବବେ । ପରାରା ଏଠାରେ
ବିଳି, କରିବା ପରି ମନେବର ହେବା
ଦେଖାଇଥାଏ ଏହି ପାଞ୍ଚମୀର୍ଦ୍ଧ ନୟରୁ କର-
ିବାରୁ ଅଣାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେବ
ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଅଟିବା କ୍ରିତାଣିଜ୍ୟ ରିବା
କାଣ୍ଡେ ଯେମନ୍ତ ରଜା ଓ ମୁଦ୍ରାର ପ୍ରସ୍ତୁ-
ତକ ବାଣିଜ୍ୟର ବସ୍ତୁ ପ୍ରିଯ ମରିବା ହେଲୁ
ଯୋଗଳନ ଅଟର । ଏକ ବାଣିଜ୍ୟର କୃତ-
କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସେଇମାନରେ ଅଳ୍ପ ବାଣିଜ୍ୟର
ବିଭିନ୍ନ ଅନୁକାର୍ୟଙ୍କ ସେହି ଦେଇମାନରେ
ଥାଇବ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ହେଲୁ ଦେଇପାଇର
ଦେବର ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ପ୍ରକଳ୍ପ ବାଣିଜ୍ୟର
ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରିଯ କରିବା ଉଚିତ । ଏଠାରେ ବାଣି-
ଜ୍ୟ କରିବର ଏହେ ବାଟ କରୁଥାଏ ଯେ
ଏହି ଧୀମା ନାହ । ଏହୁ କି ଦିଶିତ ମେଲ୍-
କେ କୌଣସି ନାହିଁ ବାଣିଜ୍ୟର କହିଲା ନ
ଏ ଯେ ଦେଇ ମୁଦ୍ରାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅଛନ୍ତି ଏହା ଅମ୍ବାନକୁ ଅନୁର୍ଧ୍ୱ ଦୋଷ
ବିଅପ୍ତ । ମୁହଁ ଉତ୍ସାହରେ ଦେବକ ପାତ୍ର
ଦେଇବର ପ୍ରସାଦକ ଦୂର ହିତରୀନ୍ତି ବିକାଶ
କରି ଅର ଦେଇପାଇବାରେ ଦେଇପାଇବାରେ
ପ୍ରମାଣ ଦେଇପାଇବାରେ ଦେଇପାଇବାରେ
ପ୍ରମାଣ ଦେଇପାଇବାରେ ଦେଇପାଇବାରେ

ମନୋଗୋଗୀ ଦେଖିଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ସମୟକ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅଛୁ ଓ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ ଅଧିକର ଘାୟରଣ
କର ଦେଇଥାଏ ।

ସାହୁତ୍ତିକ ସଂବାଦ ।

ଭୁଲୁଳଦର୍ଶନର ଆକାଶ ସେ ତିକଟ ଦୟାଗୀୟ ବର୍ଣ୍ଣଗୀର
ଭୁଲୁ ଦବ୍ୟାଳୟର ପାଠ୍ୟପ୍ରତିକ କୁ ଜହାନାକୁ ଅଜ ହେଉ
ଯେଇ ହବାକୁ । କୁଣ୍ଡ ଏଥମଙ୍ଗେ ସବୁପୋରିବର ପ୍ରମାଣେ
ଦେଖାଇ ଦିନର ଧୂ ସେ ଆଠ୍ୟପ୍ରତି ଲେଖିବା
ପାହାରେ ଦବ୍ୟାଳୟର ଉଚ୍ଚାରି ରକ୍ତ କବାରୀୟ ବର୍ଣ୍ଣଗୀର ଦା
ଅର ଦେଖି ଦିନ ପାଦବେ କାହା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ରୟ
ପ୍ରତିକ ପ୍ରେସର ପ୍ରମାଣେ ଦେଖାଇ ପାହାର ପାହାର ହେବ
ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଦେଖିବୁ ପ୍ରତିକ ସେ କୁ ପ୍ରତି ପ୍ରତି ପ୍ରତି
କାହାର କାହିଁରେ ଦାଖା ଲାଗିଥିବ ।

ଶ୍ରୀମତେ କେ, ନି, ବୁଦ୍ଧ ସାହେବ ଶ୍ରୀମାନ୍ ଅପେକ୍ଷାନା
ତା ୧୦ ଏକଟେ ମା ୫ ସବ୍ର କୁଟେ ଆଇଥରେ : ବୁଦ୍ଧଶାହେବ
ଏ କିମ୍ବରେ ବନ୍ଦତ ଯିବେ କେଉଁ ବନ୍ଦତ ହେଲା ?

କାର୍ଯ୍ୟମୀ ନିଷ୍ଠା ମାତ୍ର ବା ୧ ଦିନରେ ଅନୁରାଜଙ୍କ କଳେ

ପୁରୁଷ ଅଳ୍ପକର ଦସେତ ଯାହା ସ ନିଅଛେ । ତୋଳି
ଯାଏ ସମୟରେ ସୋଠେ ଅଥବା ହଜାର ଡଶ
ହାତର !

କବ ହୁଏଇର ଏଠା ମୁଲିନ୍ଦୟାନୀର କଣ୍ଠର
ଦେଖିବ ବନ୍ଦିକୁ ନିବାରଣ ହେବାର ବଜ ଶାର୍କ
ଦେଇଯେ । ଧ୍ୟାନର କରିବାର କାହୁଁ ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିକ
ଦେଇବ ସଂଖେର ମନ ପ୍ରସାଦ କାହୁଁ କଥି ନିବାରଣ
ଦେଇବ ।

ଗତ ସୁନ୍ଦରାର ଅସମ୍ଭବ ଜୀବନରେ ଦେଖାଯାଇ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କାହାର ପୂର୍ବାର୍ଥ କାହାର ହୋଇଥିଲା । କଷଳିକା ଗତ
ବର୍ଷ ଏହି ସମୟରେ କାହାର ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅଭିନବରୁକ୍ତ
ଦେଖାଯାଇ କିମ୍ବା ସୁନ୍ଦର ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଏହେ ଶ୍ରୀମତୀ ଦେଖାଯାଇ ହାବି ଦେଖା କିମ୍ବା
ଅନ୍ତରେ ଉପରୁ ହୋଇଥିଲା କୋଣରେ ଏହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କହୁଣ୍ଟ ପଦବୀରେଇ କହେନ୍ତିର କିମ୍ବାର ମୁଦ୍ରି
ଜାଗାରେଇ ଚାଲିଥିଲା ଏଠା କିମ୍ବାର ନହିଁଲାର
ମହାପିଲ ଦର୍ଶକେ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏଇ । ସୁଧା ମହାପିଲ
ଦାୟ ସହିତରେଇ ଏ ପାରେ, ଯେବେଳା କିମ୍ବାର ।

୧୭। କନ୍ତା ପ୍ରୋ. ହେଲ୍ଡା ଟ୍ରୀ ସାମଗ୍ରୀ
କେବଳ ଏକାଥିରୁ ବିବାହ କରିଛା । କୋ ଏକମାତ୍ର
ଦେଶ ତଥା ଜୀବ କେବଳ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ
ଚାହେ ପାଇଁ ଅନ୍ତରେ ଯାହାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ
କରିବାକୁ ପାଇଁ ଆହୁ ।

ବ୍ୟାଚତ ରୁ ଏହିପଣ୍ଡିତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କାମ କରିବା
କରୁଥିଲା ଏହା ଏହିପଣ୍ଡିତ ଏଠାରେ ନୀଳାର ନାମ ଓ
ପଦକ ସବୁ ଛାଇଁ ପାଞ୍ଜାଙ୍ଗ କରିଲାବୁ । ହୋଇଥିବା
ଏହରେ କଟା ଏହିଏ ମୃଦୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ମାତ୍ର କାମ
ସାଧିଅଛି ।

ପାଲେଶ୍ୱର ବନ୍ଦିଙ୍କ କଲେହିତ ବାଜେ ସାହେବଙ୍କ
ନିମ୍ନପାତ୍ର ଦରେଖ ମନୋଯେତ ଥିବାର ଦେଖାୟାଏ ।
ବେ ଦେଇ ଦରକ କସୁ କଲ ପାଇଁକରି ପାଠୀଳା ।
ପୂର୍ବମାନ ଉଚ୍ଚକଟପେ ପଦଶ କରିଛୁ ।

ବାନୀର କବ ହୃଦୟର ମୁଖ୍ୟ ମହାତ୍ମା ଶ୍ରୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ମହାମାରୀ ରୋଦାମାରୀ କବ ସାହେବ ମହାମାରୀ ଦୂର ଦେଇଥିଲୁଗାରୁ ଏହି ମହାତ୍ମା ଶ୍ରୀରାଧାରୀମୟ ମାରୁ ହୃଦୟରକ କବଳ ହୋଇଥିଲା ।

କେବିଏସ୍ୟୁର ବଲେକ୍ଟର ଅର, ଏତୁ, ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ସାହେବ ଅମାମୀ ମାର୍ଗମାର ଦା ୧୯୫୦ରୁ ୫ ମାସର
ଛୁଟ ନେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ସାହେବ ଜଳକର ଅନ୍ତରାଜତାବ୍ୟା
ଦମିନ୍ଦୁରଙ୍କ ମଧ୍ୟ ବେଳିବ ଥିଲା । କେବିଏସ୍ୟୁର ବଲେକ୍ଟର
ବିଦ୍ୟାର୍ କେବିଏସ୍ୟୁର ବଲେକ୍ଟରଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ହେବା ।

ସୁର୍ଯ୍ୟ ପଦମାଣିକ ଦଶବ ଦୁଃଖର ଗାନ୍ଧୀ କାହେବ
ପେତାର ବଚନ ତତ୍ତ୍ଵବ୍ଦ ଦୁଃଖର ସୁର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।
ବାହୁ ଅଶ୍ଵମୋହି ବାହୁରୀ ଶାନ୍ତିପୂରାଜ ଏକଟଙ୍କ ନିରାପତ୍ତି
ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ ।

କିମ୍ବା ଦୋଷରଙ୍ଗରୁ ।
ବାଲେସୁର ମୁଖ୍ୟ ବାହୁ ବନୋବଦହାସ ନିଶ୍ଚିତ୍ୱ
ପ୍ରସର କିମ୍ବା ପାରିବାରି ।

ଅଟେଖଳା ଘରେ ସୁର ଏବଂ ମୁହଁ ପାଇଁ ଯାହେବ
ବାଲେସୁର ଦ୍ଵାରା ଅନୁଶାବ ଦିଇବ ଠେଣ ହୋଇ
ଅଛି ।

ବାହୁଦୀ ପ୍ରକାଶ ସେ ଏବର୍ତ୍ତ ମାନୋଦିତାରୁ ୨ ଲଙ୍ଘ
ମହା ବିଜଳ ବିବେଚନ୍ତ ପ୍ରସାଦ ହେଲାଣ୍ଡେ ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମି
ଚିନ୍ମାନବାର୍ଷ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଗୁରୁତ୍ବିତ । ଏ ଶିଖାରୁ ମନ୍ଦିର
ଶତାବ୍ଦୀ ସବୁକ ପ୍ରେସ ହେଉଥାଏ ଏହି ଯେହି ହିନ୍ଦୁବାଦୀ

ବ୍ୟାକ୍ ଦେଖିଲୁଗର ଏବଂ ତପନର କରି ହୋଇଥାଏ
ଥାଏ । ଏହା କିମ୍ବା ଯାଇଲୁ ଏହେ କିମ୍ବା ଦେଖିଲୁ
ଯେ ଉତ୍ତରପଳ୍କ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏହା ହେଉଥିଲେ କାହିଁଏହା ହେଉଥିଲେ କାହିଁଏହା
ମୋରେ ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା

କେବେଳାକରୁ ତଥାପି ହେଉ । ସ ହାତଗ୍ରହିତର
ଦିବାମ ଅବଶୀ ଏହିଲ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମେହେଲା ହେଲା
ମହାତମେ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତି ପାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ବନ୍ଦତ ଯାଇ ଅବଶ୍ୟକ
ଯଥ ଖରବା ଅବଶୀ ହେବା କଥାପାଇବାକୁ କହାଯାଇ
ସାହେବ ତଥ ହାତାକର କହା ହେଲାକିମେ ଯଦିଆହେ
ତାହା ହେଲା ଅଛି ତରିନ ହୋଇଗଲା । ତାହାରେ
କହାଯାଇ ଯାହାକିମେ କାହାକିମ ଅବଶ୍ୟକ
କାହା କହି ଦେଇ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଦ୍ୟାବତ୍ସରବାହିତାରେ କେବେ ପଢ଼ିଲେଇ ଦ୍ୟାବତ୍ସର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପଥ୍ରର ବସ୍ତିତିର ଫଳ ଜାହାନିକାନ୍ତର
କେତେବୁନ୍ଦିରୁ ଅବେଳାର ହେଲୁ ।— ସଥା କି ୧୯୨୨ ଜାନ୍ମିତିର
କି ୧୯୦୦ ବୀର କି ୧୯୧୯ ଦୂର କି ୧୯୫୦ ଲାଗୁ
କି ୧୯୬୨ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କି ୧୦୦୦ ଲାଗୁ ଲାଗୁବେଳେ ଏହି କୁଣ୍ଡରେ
ବିନିର୍ମାଣ ପରିପାଳନ କରି ଲାଗୁ ।

ଏହି ସହାଯତାକୁ ଲେଖି ଥାଏ ଏହି ଶିଳ୍ପରତାକୁ
କିମ୍ବେ ନିଜିମୁଦ୍ରା ଦେଖିବା ପାଇଲୁ ଆହଁ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ
କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ
କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ କିମ୍ବେ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିବା ।

୧୦ ର

1

ମୋପଥରେ ଅଧିକ ନାଗରେ ଉଛିଲା
ପାତଙ୍ଗକା ପ୍ରକୃତ କରଇବା ଏବଂ କରୁଥିବେ କଟକ-
ପାତଙ୍ଗକାଳୀ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲା ଓ ପିଣ୍ଡାବଜ୍ଞା-
ମଧ୍ୟ ପରିଦର୍ଶନ କରେ ନିସତ୍ତ୍ଵ ଥିବା ସମସ୍ତ
ଶ୍ରେଷ୍ଠର ଦର୍ଶନ କରିବା ସମସ୍ତ ସବକାଳୀ ଓ
ଆହାୟକୁଟି ବିଦ୍ୟା ପାଇଯାଇଲା କିମ୍ବା ଓ ଶ୍ରୀମା-
ନକ୍ଷତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେବଳ ତମାସ ଅବମୁ-
ତାରୁ ଗାନ୍ଧିକ ଦେବାଚୂର୍ଣ୍ଣାରବେ ପାହାଙ୍କି
କାର୍ଯ୍ୟର ଟଙ୍କା ଦର୍ଶନ ଦିଲ୍ଲିଜାପିଳିକା
ଚାରାଘାନାରେ । ପୁଅର ଭାବମାଧ୍ୟନ ଲଗିବ
କାହିଁ ମାତ୍ର ଅର୍ଥିମ ମନ୍ଦିର ନ ଦେଲେ ଏକିପୁ-
ଦାନ୍ତବାରେ କେହିଁ ଗାନ୍ଧିକ ହୋଇ ପାରିବେ
କାହିଁ । ଯାହାଙ୍କଠାରେ କଞ୍ଚାଯୁ ପାଇବା ଅଛି
ଦେମାନ୍ଦେ ଭାବା ପରିଶୋଧ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏ ତିଥିମର ଫଳ ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଗୋକୁଳାଶ୍ରମର ସ୍ଥା
ସେଫେଟିଟ୍ସ

ବିଲୁଚର ପାର୍ଲିମେନ୍ଟ ସଙ୍ଗ କଳିତ ମାସ
ତା ୧୯ ଶତରେ ବହିଲ । ଲର୍ଡ ଗ୍ରାକବିଲ
କଳ ସଙ୍ଗରେ ଏବଂ ଶ୍ରମ୍ଭିତ ମୁକ୍ତଷ୍ଵେତସାହେବ
ପ୍ରେଟ ସଙ୍ଗରେ ବିଦ୍ରୂ କଲେ କ ଶୁଦ୍ଧାଳ
ପରିଦେଶରୁ ବାହାର ଅଧିବା ଗ୍ରେସ କବର୍ଟ୍
ପ୍ରେଟରୁ ଅଛୁ ବିନ୍ଦୁ ଏହିପର ସୁରକ୍ଷା
କୋଇଅନ୍ତର ନାହିଁ ଅଧିକାର୍ଯ୍ୟ କବି କରିବା

କାରଣ ଥରେ ଖାରିତୁନକୁ ଯିବାକୁ ପଢ଼ିବ ।
କେଉଁ ସମୟରେ ସୁଦାନ ଭ୍ୟାଗ ବିବାହ
ହେବ ବହୁର ବିଶ୍ଵର ଲାର୍ଡ ଓଲେସ୍ଲ କରିବେ
କିନ୍ତୁ ଅନୁମାନ ଦୁଆର ଆଗମୀ ବର୍ଷାକାଳ
ପଞ୍ଚମ ତାହା ଘଟିଗା ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ ।

ମନେଲାବାଗ ପାଠ୍ୟାଳାର ଅବୈତନକ
ଶିଖିବ ବାହୁ ଶ୍ରୀରଥ୍ୟାଳ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଠି କି
ପ୍ରାମାୟ ସାହାୟ ଦିକା ହାତ୍ର ସୂଲର ଅବସ୍ଥା
ବଜ୍ର ଶୋତମାୟ ହୋଇଅଛି । ଧୃଷ୍ଣ ବାହୁ
ସହାନନ୍ଦବେଦ୍ରସ୍ଵାଏହିମୁଲର ଅନେକ ସାହାୟ
କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତମାନ ସେ ବିଦେଶରେ
ସତ୍ତରମ୍ଭ ଅନୁରୋଧରେ ଦୂଲୁଆହିନ୍ତି ଏକ ଅଭି
ଯେଉଁ ବନ୍ଦୁନେବମାନ ଅନ୍ତର୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର
ବିଦ୍ୟାନୟ ପ୍ରତି ତେମନ୍ତ ମଳୋଯୋଗ ନାହିଁ ।
ଏଥୁଧାର୍ଜ ସେ ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନ୍ୟ ବର୍ମଗ୍ରହକୁ ଏଥୁର
ସୁଦ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଦେବା ବାରଣ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦର-
ଶବ୍ଦରେ । ଶେଷ ଦୋଷରେ ଏହି ପରେ

ପୁଣ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥାରୁ ଯେ ଜଗତର ସାଧନ
ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ଜଣେ ପାଇ ଦୂରୀତି ହୋଇଥାଲେ
ଏହି ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଦୂର ଏକ ଜଣ ଛାତ୍ର ଦୂରୀତି
ଦେବାର ସମ୍ମାନିତା ଆମ୍ରମାନେ ଅଣା କରୁ
ତି ଯହିପ୍ରେରିବିକି ଚେଷ୍ଟା ବିଧକ ହେବ ନାହିଁ

— * —
ନିକଟ ମାସ ତା ୧୩ ଜାନ୍ମର ଭାଇଦ
ବ୍ୟକ୍ଷାପକ ବ୍ୟକ୍ଷର ଅଖବେଶନରେ ଚଲିଥ
ସୁନ୍ଦର ବିଷୟକ ଅଭିନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଳନ

ମଲ୍ୟ	ଅଗ୍ରମ	ବଜାରୀ
ବାଷପିକ	₹ ୫୯	₹ ୨୯
ତାହମାସିଳ	₹ ୦୩	₹ ୧୮

କମିଟୀ ଅଧିକା ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଉପରୁ କଲେ ।
ଉଦ୍‌ବ୍ୟ ସିଲେକ୍ୟ କମିଟୀରେ ଜ ୧୯ ଶ ସହ୍ୟ
ସ୍ଥଳେ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ ଫ୍ଲୋର୍ ବେଳ,
ଇଲବଟ୍ ଏବଂ କୁରଣ୍ଧନ୍ ସାହେବମାନେ
ସିଲେକ୍ୟ କମିଟୀଙ୍କ ସଂଗୋଧତ ପାଇଁ ଲିପି ସମ୍ପର୍କ
ଜାଗା ହେବାର ମତ ଦେଇଥିଲୁଛି । ସର୍
ଇତରସ୍ ଟମ୍ସନ୍ (ସ୍ଟେଲାକ୍ଟ)ଙ୍କ ସହିତ
ଆନ୍ଦୋଳନ୍ ସହ୍ୟମାନେ କିଏ କେତେକ ବିଷ-
ସ୍ତରେ ବିବୁଦ୍ଧ ମତ ସହିତ ସାଂଶେଷିକ କରିଥିଲୁଛି ।
ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ସିଲେକ୍ୟ
କମିଟୀର ଅଧିକାଂଶ ସହ୍ୟ ଆଇନର ପାଇସବାଦା
କର ନାହାନ୍ତି । ଅଦିଭାବ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏହି ଅଇନ ଜ୍ଞାନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ
ଥିବ ଏବଂ ଏ ସମୟରେ ବିପରି ଲକ୍ଷକରିବା
ଦୋଷଥିବ ଶାସ୍ତ୍ର ଜଣା ପଡ଼ିବ । ବିନ୍ଦୁ ଯେଥିର
ପ୍ରତିବାଦ ଦେଖାଯାଉଥିଲୁ ଭାର୍ତ୍ତରେ ଲଭ
ତଥାବତ୍ ବଢ଼ ହରିବରରେ ପଢ଼ିଥିବେ ।

ଏ ନଗରର ସ୍ପୃହକର ନୂହନ ଶାଖାକା
ସମ୍ମରିବେ ଅମେମାନେ ଗତ ସ୍ପୃହରେ ଯାହା
ଲେଖିଥିଲୁଁ ତହିବ ଲମକର ସ୍ପୃହକ ଓ
ଦେବକ କହିଅଛିନ୍ତି କି ଧାର୍ଥ ଶାହେବଙ୍କ ଶାଖା-
ଆଜା ବିଷୟରେ ଅମେମାନେ ଯାହା ଲେଖି-
ଥିଲୁଁ ତାହା ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତ ସତ୍ୟ ନୂହନ ମାତ୍ର ଏଥର
ଦେବଙ୍କ ବାରଣ ସେ ଦେବଙ୍କାଳୀନ ବସ୍ତବରେ
ତାହା ସତ୍ୟ ନୂହନ ଅମେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁଁ

କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀଶାନ୍କାର ‘ନିଜର ସ୍ଥାଯୀ କାଶୀ
ଅଛି’ ଏ କଥାକୁ ସ୍ଵପ୍ନର ଭବିତ ନ କର
ପଣ୍ଡତ ସେହି ଦିଆର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଅମ୍ବାଳ-
କଠାରୁ ଅଧିକ ଜାଣିବାର ପରିଚୟ ଦେଇ-
ଥିଲାନ୍ତି । ସେପରି ପାଇତ୍ୟ ଦେଉନ୍ତ ଝର୍ଣ୍ଣରେ
ଅମ୍ବାଳର ଦୂଃଖ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର
ଏକ କଥାର ଏକ ଭାଗ ଲୁଗଇ ଅନ୍ତି ଭାଗରୁ
ସହିତୁପ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଛାହାର
କିନ୍ତୁ କରିବା କେମନ୍ତ ହିସ୍ପୋଚିତ ବ୍ୟବବାର
ସହଯୋଗୀ ଥିରେ କରି କରିବେ । ପ୍ରଭ-
ମୋଣିତା ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଅନେକ କଥା ବହିବାର
ପ୍ରୟୋଜନ ଥିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତହିଁରୁ ଶାନ୍ତ
ହେଲୁ ।

‘ଶିଖାବଳ୍କୁ’ ଶିଖିବ ପରିଦର୍ଶକ ଓ ଶତମାନରେ
ଉପକାର ସହାୟ ଅବର୍ଦ୍ଦିତ ହୋଇ ଥିବାର
କାମ୍ୟକାଳ ଜୀବନରେ କୁଳଗ୍ରହ ରାତାନାଥ ବାହୁଦା
ଶୁଣ ଗାଇବା ଏବଂ ବାହୁଦା ବିବୁଦ୍ଧରେ ସେ
ଲାଙ୍ଘ କହିବ ଗାଇବୁ ଗାଇଦେବା କମିତି
ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଥିବାର ପରିଚୟ ଦେଇ ଅଛି
ଅନୁଭବ ଗର୍ଭ ଦୂର ସଖା ଦେଖି ଏହ ଭାବ
ସମସ୍ତାନରଙ୍ଗେ ମନରେ ଦୃଢ଼ିବୁଳ ଦେଇ
ଅଛି । ଶିଖାବଳ୍କୁ କବେତନୀ ଉପରାଗର
ତ୍ରିତି ଯେ ରାତାନାଥ ବାହୁଦାର ପ୍ରଧାନୀ
ଶାହାନ୍ମମୁଖରେ ଶାରୀରାହିଲାହ କାରଣସେ
ପରି ପ୍ରଶାନ୍ତାର ମୂଲ୍ୟ ଅଥବା ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ରାତାନାଥ ବାହୁଦାର ବିତ୍ତ ମୁଖ କାହିଁ ସମୟ
ଦୋଷ ଏକଥାଆମେମାନେ କହିନାହିଁ କିବେ
ହି କହନ ପାରେ ସୁରଗା ସେଥିପାଇଁ ଶୁଣିଦେବ
ଅଥବା ତୋଣେ ନରପତେ ସାର୍ଥିପିତାଟ ଦର୍ଶା
ଇବା ଅଧିକ ଅଛି । ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ସମ୍ପର୍କରେ
ଗାନ୍ଧାର ବୈରେବୁତିଏ ଅଳ୍ୟାମ୍ବୁ ଓ ଅତି-
ଗର୍ଭର କଥା ଧେଇ ଏକବର୍ଷ ଜା ଅନୁଭବ
ଦେଲ ବର୍ଷ ଲଭିଅଛି ସେ କଷ୍ଟପୂରେ ସବୁ
ଯୋଗୀ ଅଥଙ୍କା ଅଭିଯାନ୍ କାହା କର ପରାନ୍ତି
ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରକାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଶୁଣ ଦେଇ ଦୂରୀ
ହାଗ୍ରବହଣ୍ଗ୍ରା କଲେ ମନିକ ପନ୍ଥ କାର ଜୋବ-
ବର ବିଷୟ ଦେବ ନାହିଁ ଓ ଲେବେ ସ୍ଵରଦର୍ଶ
ମନେ କରିବେ ସେ ଶିଖାବଳ୍କୁ ଶିଖିବିଭାଗର
ଶରୀର ଗାଇବାକୁ ବିଷ୍ଣୁ ।

ପ୍ରଥମ ହିତୀୟ ସଂଖ୍ୟାରେ ‘କାଜୁଘାହାର’
ଛିର୍ଦ୍ଦିନପ୍ରଦର୍ଶନ ଥାଏବାର ଅଗ୍ରେମନ୍ଟେ ହରିଏ

ଧନ୍ଦାରେ ପଡ଼ିଥିଲୁବୁ । ବର୍ଷର ଏକଶୂନ୍ୟରେ
ଲେଖାଅଳ୍ପ ପ୍ରାଣିକ ରହିଲ ସାହିତ୍ୟ ଅମ୍ବା-
ନଙ୍କ ପୃଷ୍ଠାଗୁରୁଷଙ୍କ ଅଦରସ ପ୍ରିୟଗା ଏବଂ କୁରୁ-
ଦିନ୍ମନ୍ତ ଅତ୍ୱର ପ୍ରିୟଗା ଜ୍ଞାନରେ ଜୀବନ
କରୁଥିଲୁ ସମୟେ, ସେମାନଙ୍କ ଶୋଭନାମ-
ବଦଳ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତିପରଯୃଣତା ନଥ ସ୍ଵର୍ଗରୁପେ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲୁ । ଅନ୍ୟଶୂନ୍ୟରେ ଲେଖା-
ଅଛି ‘ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଜାଗିଯୁ ସାହିତ୍ୟ ନିରାନ୍ତ୍ର-
ଅନୁଭୂତି’ ଏବଂ ତହୁଁପରେ, ବୋଲିଯାଇଥିଲୁ
ଅମ୍ବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାଗିଯୁଗା ନାହିଁ ଅତେବକ
ଜାଗିଯୁ ସାହିତ୍ୟରୁ’ । ଏକଶେଷରେ ‘କୁରୁକୁ-
ରବ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ଓ ପ୍ରମର୍ଣ୍ଣତ ଭରିବା’ ଜାଗିଯୁ
ସାହିତ୍ୟର ଗୋରବର ଲକ୍ଷଣମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦିଇଥିଲୁ । ସେପରେ ପ୍ରାଣିକ ସାହିତ୍ୟରେ
ଶୋଭନାମରହିବା ଓ ବକ୍ତ୍ଵ ପରସ୍ପରାଗା ପ୍ରବର୍ତ୍ତି-
ର ହୋଇଥିଲୁ ସେପରେ ତାହାକୁ ଜାମ୍ବାନ୍ତ
ସାହିତ୍ୟ ବୋଲି କଣିକ ବାହିବ ଆହୁମେହେ
ଜାଗିଯୁ ସାହିତ୍ୟ ଅତ୍ୱି ନାହିଁ କେବେ ବର୍ଷର
ଅବସ୍ଥା ବରୁପେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇପାରେ ।
ପ୍ରଥମେ ଜାଗିଯୁଗା ଏବଂ ଜାଗିଯୁ ସାହିତ୍ୟର
ଲକ୍ଷଣ ଉପର ଦେଇଥିଲେ ବୋଧନୁଥିଲୁ
ଜାହାନମନ୍ତ ବୁଝିବାରେ କିମ୍ବା କୁଅନ୍ତ ନାହିଁ ।
ଆମ୍ବାନାନେ ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ ଏକମୟପୂର୍ବେ
ଓଡ଼ିଶାରେ ସାହିତ୍ୟର ଚକ୍ର ବିଲକ୍ଷଣ ଥିଲ ଓ
ନାଲାହିପୁରରେ ଲେବେ ଗରି ବିଜନାକରଣ
ସାହିତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ହୋଇ ନିପାରେ
ଏଥର ସମ୍ଭାବି ଅମ୍ବାକେ ଘଟାଇପାରିବ
ନାହିଁ ।

ବନ୍ଦୀୟ ବ୍ୟକ୍ତ୍ସାପକ ସମ୍ବାଦେ ପହଞ୍ଚିଲ
ଆଜନର ଧାର୍ଯ୍ୟାନ୍ଵିତପ୍ରତିବହୋଇ ସବ୍ୟମାନଙ୍କ
ଚର୍ଚ ବିଭିନ୍ନ ଦେଲପର ସିଲେକ୍ କଣ୍ଟିଙ୍କ
ବସ୍ତେ କଳ୍ପନାବୋଲ ଥିଲା । ଯେତ୍ରଠାରେ କଳା-
ୟ ସତସ ଆଜନ କାରଦେବ । ଖେଳରେ
ଦୂର ପଥଅଶ୍ଵ ଆଜନ କାହି ଦେବାର କଥା ।
ତେବେବେ ଦୂର ଆଜନ କାଶ ଦେବ ବି
ନା ଏଥୁଥେ ଫ୍ରେଣ୍ଟକେ ଅଛିଲୁ ମନ୍ଦିରୁ
ଥିଲୁ । ମାନ୍ୟବର କୁମାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦେ
ଅମ୍ବମାନ୍ୟର ସେ ତୁମ ଦୂରକର ଦେଇ
ଅଛିଲୁ । ତେବେବେ ପଥଅଶ୍ଵ ଆଜନ କାଶ
ଦେବାପ୍ରତି କୁମାର ବ୍ୟକ୍ତ୍ସାପକ ସମ୍ବାଦେ
ଦୋଷ ଅପର୍ତ୍ତି କିମ୍ବ କହିଥିଲେ ସେ ଅନ୍ତରେ

କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ଏ ଅରଳ ତେଣାରେ ଚକାଇଲେ ଗର୍ଭମେଘେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଲେ ହୋଇ ଉଠେକା । ମାଲିକର ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ମହୋବସ୍ତୁ ସେ ଅପର୍ବିଷ୍ଟଗୁଣ ବରି ବ୍ୟକ୍ତକର ଅଛୁଣ୍ଡି “ ସଜ ୪୫୭ ମର୍ଦଦାରେ ତେଣାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମିଆର ଅଳାଟ ହେବ ଓ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ଭମେଘ ତେଣାକୁ ତଳା କରି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବରି ଥିବେ ଓ ହେତେବେଳେ ବିହାର ଓ ବଜାପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କରେ ଅଭିନଷ୍ଟ କର୍ମକାରୀଙ୍କ ଦେଖାଯାଇ ତେଣାରେ ତାହା ପ୍ରତିନିଧି ଦେବ ବିନା ହହୁର ବିମୂର୍ତ୍ତ କର ଯିବ । ବର୍ଷମାନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମିଆର ମଧ୍ୟରେ ତାହା ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇ ନ ଥାରେ । କଷେଷଣଙ୍କ ବଜୀୟ ବଜାପ୍ରଦେଶମାନୀୟ ଯେଉଁ ଅଭିନ କରିବ ବଜାପ୍ରାପତ୍ତି ଥାଇବ ଅଭିନ ହୋଇଅଛୁ ଏ ଅଭିନ ତାହାକୁ ଅବଳମଳ କରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାଷ୍ଟୁଳ ଦେବ । ସବୁଙ୍କ ଯେତେବେଳେ ବଜୀୟ ବଜାପ୍ରଦେଶରେ ଅଭିନ ତେଣାରେ କାହା ଦେବ ନାହିଁ ହେତୁଳେ ପଢ଼ାଯା ଅଭିନ ତେଣାପ୍ରଦେଶରେ କେବଳ ନ ଥାରେ ” ।

ମିଶର ପତ୍ର ।

ଶୁଦ୍ଧାଳ ପ୍ରଦେଶରେ ନାହିଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଖି
କାରଣ ସେହିବାଟି ଯାଇବ ଅମ୍ବୋଲିଙ୍ଗ
ଦେଉଥି ବର୍ଷିକ ସତକ ବଜ ସପ୍ରାଦୁରେ
ପାଠକମାନକୁ ଜଣାଇବାକୁ । ଜରିବର୍ଷକୁ
ସମ୍ମନ ଏକ ପଳକଟଙ୍କ ପ୍ରଧାନେଥିରୁ କିମି ପଲକଟଙ୍କ
ଦେଶୀୟ ପଦାଳିବ ଏବଂ ଏକଦିଲସାପରି ୫
ମାଲନର ସହସ୍ରାବୀ ୩୦୦୦ ବୈନ୍ୟ ଶାଶ୍ଵତ
ସାହା କରିବାର ଅବେଳା ପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇଥିଲୁ
ଏବଂ ପ୍ରାୟ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଯାଦା କରିଥିଲେ ।
ସେକାପରି କେ ଦକ୍ଷତଃକୁ ପାଦେବ ଏମାନଙ୍କର
ଅଧିକ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଏକାଳ ଅଧିକରେ
କେବଳ କୁ ୨ ଶ ଉଚ୍ଚବଳ କମଣ୍ଡର ଅଭିନ୍ଦି
କୋହିଲେ ବୈନ୍ୟ ୫ ବୈନ୍ୟ କରିବାର ସମୟେ
ଦେଖିଯୁ ଲେବ ଅଛି । ଦାରୁଜଳ ହୁଏ
କରେବମାନ ସାହାନ୍ସସୁରାତିକୁ^୧ ବୈନ୍ୟ
ପଠାଇବାକୁ ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଯଥା
ସମୟରେ ସେମାନେ ପୁଣି ପୁଲରେ ପଡ଼ିଥି
ଥାଇବେ ନାହିଁ କୋହି ଉଚ୍ଚବଳ କବିତାମେଲୁ
ଦିଲ୍ଲି ପ୍ରସାଦରେ ସମ୍ମାନ ଦୋଷିତାରିତେ ଲାଗୁ ।

ଏହି ମଧ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ ସୂଳରୁ ମଧ୍ୟ
ଏହାଦି ଆପଣ ଯେଉଁଠି ଲାଗି ଥେ

ମାଧ୍ୟମ ଦଳ ପୁଷ୍ଟିତାରୁ ଅନେକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ
ଅଛି । କଥକ ହୃଥର ସେ ଗାହାଙ୍କ ଅଧୀନରେ
ପ୍ରାୟ ଏକଲୟ ଦୈନ୍ୟ ଅଛିନ୍ତି ଏବଂ ଚିନ୍ତା
ମଧ୍ୟରେ କେବେ ପଲଟକ ଭଲ ଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ
ଅଛିନ୍ତି । ଏପରି ଶୈଳବର ପାଦନ ନାମରେ
ଜଣେ ଫର୍ମେବା ସମ୍ମରି ମସଲମାନ ଧର୍ମ ଅବ୍ଦି
ଲମକ ପୁରୁଷ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଗାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଦଗୀ କରିଅଛିନ୍ତି ଏବଂ
ଏହି ସୁକ ସମ୍ମରିରେ ଗାଥକ ଉପସ୍ଥିତ ପରମାର୍ଥ
ଦେଇଅଛିନ୍ତି । ଆରହନ ରଖାର ବନୋବସ୍ତୁ
ଏହି ସାହେବ କରି ଦେଇଅଛିନ୍ତି । ଏକ ଶବାଦି-
ପଦରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ମାଧ୍ୟ ଏମନ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ
କରିଅଛିନ୍ତି ସେ ଅପଣା ସୌଭାଗ୍ୟ ଉପର
କରୁଣରେ କହି ଅପ୍ରଗୁଲ ନାହିଁ ଏବଂ ଲଂଘକ
ଶୁଭିର ସମସ୍ତ ସାଧ ଗାହାଙ୍କ ବିକଟରେ
ସଥାସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଥାଏ । ଫଳରଃ
ଯେପରି ବିକମ ସହିତ ମାଧ୍ୟ ଭର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଦ୍ଧରେ
ପଦ୍ଧତି ହୋଇଥାଏ ତିବୁନୀରେ ଗାହାଙ୍କ
ସମ୍ମରି କିମ୍ବା ହୋଇଥାର ନ ପାରେ ଓ ଏପରି
ଜୀବି କରିବିଦେବା ସହିତ ନହିଁ । ଅବଶ୍ୟ
କରି ଏକାଧିକ ଦେବ ନାହିଁ ବନ୍ତୁ ସେଇମ୍ବର
ଦେବ ଏକାଧିକ ଦେବ ନାହିଁ ବନ୍ତୁ ସେଇମ୍ବର

କରୁ ପାଇନ୍ତି । ଯାହା
କରୁ ପଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବାଦ
ଦିଲାଗି ଯେ ଛଂଭଜ
ଦୋଷ ପାଇ ବରଂ ଧରି-

ଶେଷକଟକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ କେଳ-
ଖାଇ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେତେ କଥା ଲୁହା ଯାଇ
ଥିଲ ତହିଁର ଅଧିକାରୀ ସମ୍ମୂଳ ମିଥ୍ୟା ଅଥବା
ଅରଣ୍ୟର ହୋଇ ଥିଲେହେଠେ ତହିଁ ମୂଳରେ
ଅଛୁ ସଥି ଥିଲା । ତିକୁ ଜେଲଖାନାର ସ୍ଵପ୍ନ-
ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାନ ସାହେବଙ୍କର କେତେବୁଦ୍ଧିଏ
ଗୁରୁତର ଦୋଷ ଓ ଜେଲ ନିୟମର ବିରୁଦ୍ଧ
କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଅଛୁ ମାତ୍ର ତହିଁର ଶେ
ଟଲକ ସାହେବ ତାହାଙ୍କୁ ସମାନ୍ୟ ଦିବସ୍ତାର
ଭବ ଆଜି ବିଶ୍ଵ ଦେଇ ତାହାକୁ କେବଳ
କହ ଅଛୁକୁ ବି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏଥର ଦୋଷ
ପାଯା ମଲେ ତାହାଙ୍କୁ କର୍ମରେ ରଖା ଯିବ
ଚାହୁଁ । ବିତନ ସାହେବ ସାଥୀରଣ୍ୟ କଣେ
ଯୋଗ୍ୟ କର୍ମଗ୍ରହ ଏବି ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ତାହାଙ୍କୁ ସୁଖଧାତ୍ର ଥିବାରୁ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟ୍
ଏଥର ତାହାଙ୍କୁ ଅବଧାରି ଦେଇ ଅଛୁକୁ ।
ଆମ୍ବୋମାନେ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟ୍କର ଏ ବିଶ୍ଵରେ
ତେଣେ ଦୃଷ୍ଟିର କାହିଁ କାରଣ ଫିଡ଼କ ସାହେବ
ଶାସ୍ତ୍ର ପାଦକୁ ଅବା ନ ପାଇନ୍ତି ଏହି ଜିବନ୍ତ-
କ୍ଷାର ଜେଲଖାନାର କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଗୁରୁତର
ଅଳ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ତହିଁର ପ୍ରତି
ଧିକାଳ ଦୋର ଅଛୁ ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟକ ।
ଦବିଷ୍ୟରେ ଏ ପ୍ରକାର ଅଳ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଧାରି
ନିବାରଣ ଦେବ । ତିକୁ ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠସମାଜ
ଏହି ଅଳ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟକୁ ଦେଖାଇ
ଦେଇ ଏହି ସୁଖଳ ଧନୀରବାର ବାରର
ଦେଲେ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କୁ ଧଳ୍ୟବାଦ ନା
ଦେଇ ପାହା ତାହା ବର ଅଛୁକୁ ଏତିବ ବଢ଼ି
ଦୃଷ୍ଟିର କଷ୍ଟକୁ ଅଟକ । ଦେଖନ୍ତି
ଏହି ଅଳ୍ୟାୟ କ୍ଷେତ୍ରକର ପର ଯୋଗ୍ୟ
ଦେଶକଷ୍ଟରେ ଏହା ଦେଖି ତା ଅଜରାଦି
ପରମ ଜୀବନି କାହିଁ ଦେବାର ନିମ୍ନ
ଦଳ ପହାର ଦେବା ବର ଯେତେ କଥା
ଅଟକ । ଯଥିକୁ ଆମ୍ବୋମାନେ ଦେବକୁ ମାତ୍ର
ପରପ୍ରେରକର କଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠସମାଜ ପ୍ରକାଶ
କଲେ ବୋଲି ବି ତାହାଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଲା
ଯେବେ କଥାକୁ ସମ୍ମୂଳ ମିଥ୍ୟା ଦୋର ଥାକୁ
ଯେବେ ଅବଶ୍ୟ ଦୋଷର କଥା ଥିଲ ମାତ୍ର
ଯେତେବେଳେ ଦଶକ କଥା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର
ଦୂର କିନାଟା ସଲ୍ୟ ଦେଲ ଓ ତହିଁର ଅଳ୍ୟାୟ
ନାନର ଫଳହୀର ଜେଲଖାନାର କେତେବୁ
ତିଏ ଦୋଷ ସରଗାଧନ ଦେଲ ପର୍ଯ୍ୟାନ
ତିକୁ ସମ୍ମାଦିତକୁ ଦେବାରୀ ହେଲା । ଥର ସମ୍ମ

ଦୟାରୁ କି ଉପାୟ ଥିଲ ଯେ ସେ କଣ୍ଠରୁ
ପ୍ରକାଶ କରିବା ରହି ରହିର ସର୍ବତା ଜାଣି
ପାଇନ୍ଦେ । କେଳଖାନା ସମସ୍ତାଧାରଣର ପ୍ର-
ଦେଶର ପୁନ ନୁହିବ । ଖଲସି କଇବା ରହି
ରହିର ଅଧ୍ୟନ୍ତରକ ବିଷୟାର ଅଳ୍ୟ କାହାର
ଜାଣିବାର ଉପାୟ ନାହି । କେଳଖାନାର
କର୍ମଶୂନ୍ୟମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଅପଣା ଦୋଷ ଆପେ
ଗଲୁବେ ନାହି କିମ୍ବା କଏବରେ ପତିଥିବା
ନେବା ରହାଇ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁଡ଼ାର କର ପାଇ-
ବେ ନାହି ଏହୁଲେ ସମ୍ମାନପତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧ ସେ-
ପର ଗୁଡ଼ାରର ସବ୍ୟତା ହୁଇ କର ପାଇବ ?
ଏତେ ଦେଲେ ସୁବା ସବାଦପତ୍ରରେ ସାହା
ବାହାରଥିଲ ରହିର ଅଧ୍ୟକାଶ ସର୍ବ ଦେଲେ
ମତି ୧୫ ଲଟ ସାହେବ ଅଳ୍ୟ ପ୍ରକାର ବିଗ୍ରହ
କଲେ । ବାସ୍ତବରେ ମାତ୍ୟବର୍ତ୍ତନସଙ୍ଗ ସାହେବ
ସେପରି ବିଶ୍ଵର କର ଅଛନ୍ତି ରହିର ଜଳା
ସାହିଥକୁ ସେ ସମ୍ମାଦପତ୍ରପତି ସହାନୁଭୂତି କାହି
ଏବ ସେବେ ଜାହାଙ୍କ ମଳକୁ ଅଳ୍ୟର ସମ୍ମା-
ଦପତ୍ରମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ରହିର
ଫଳ ଏହି ଦେବ ସେ ଅନେକ ସରକାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଅନେକ ନିର୍ମଳତା ଗୋପନ-
ରେ ରହ ଦିବ । ସେ ସବୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକ
ବାଦାର ସାହସ ଦେବ ନାହି ।

କେବ ମିତନିଦିପାଲଙ୍କୀ ।

ଏ କଗର ମେଘନାଦିପତ୍ର ବନିଧିନାମାତ୍ର
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପହିତ କେବା ସମ୍ମେ
ଯୋଡ଼ିଏ ଗୁରୁତ୍ବର ଭାବ ଏକାକିନ୍ତ ଉଧରେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଏହି ଭାବୀର କମଳାଜୀବି ଏମାନଙ୍କର
ପରିଶାର ସମସ୍ତ ହୃଦୟର ଚାଲିଥିଲା । ଏହି
କେ ପେଣେଇର ବୁଝିପାଇବା କରିବା କରିବା
ବନାହାମାନେ କେବା ଦେଖିଲାନ୍ତୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହି
ଲେଖକ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ତ ସବୁଧାପୂର୍ବ କରିଲାମାତ୍ରେ
ଦୁଷ୍ଟ ରକ୍ଷଣ ବ୍ୟଥିକାରୀ କରିବା ମେଘନାଦ-
ପାଲିତିର କାହିଁ କି ରଜ୍ୟ ଶାସକର ମୁଲମହ
ଅଟଇ । ଏଥିରୁ ବଳ କରି ଗୁରୁତ୍ବର କାର୍ଯ୍ୟ
କିଛି ନାହିଁ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଏହିକି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟୁର
ବାରଗା ଆଜି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏଥିର ଅନୁର୍ଗର
ରହିଥିଲା । ସେହିମାନେ କରୁଥାଳ କାର୍ଯ୍ୟ କର
ବୁଦ୍ଧିଶାରୀ ଲାଭ କରିଅଇଲୁ ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
କରିବାର ଅଭାବ ତ ଅସୁଦ୍ଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟୁତ୍ତମ କରି
ଅଇଲୁ ସେମାନଙ୍କରାର ଏ ସବୁ କିମ୍ବାକେ

ମୁକ୍ତବୀ ହେଉଥିଲା । ନୂତନ ଲେଖକ ସାହରେ ଏପକାର ଗୁରୁତବ ଭାବ ଅର୍ପଣ କରିବା ଅଟେ ଅଳ୍ପାୟୁ ଘୁଣ ଦିହର କରେବାକୁ ନିମିତ୍ତ ସମୟ କରିବା ଅନୁର ଅଳ୍ପାୟୁ ଅଟଇ । ନୂତନ କମିଶନରଙ୍କ ନିଯୋଜନ ପୂର୍ବରୁ ଯେହିଁ ମାନେ ମେଉଳିଷିପାଲିଟର ଭାରି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରସ୍ଥିତେ ଆଗାମୀ ବର୍ଷର ବଜେଟ ପ୍ରତ୍ୱର କରି ଦେବା ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ବାରାଣ୍ସା ସେହିମାନେ ଏବା ତତ୍ତ୍ଵବିଶ୍ଵର ଫଳାଫଳ ଦେଖି ଆଗାମୀ ବର୍ଷର ବଦ୍ୟବ୍ୟାକ ବହିବାକୁ ସହିମ ଥିଲେ । କୁନ୍ତି ଦୁଃଖର ଭାବେ ସେମାନେ ବଜେଟପ୍ରତ୍ୱର କରି ନ ଦେଇ ନୂତନ କମିଶନରଙ୍କ ଉପରେ ଭାବା ପକାଇ ଦେଲେ । ନୂତନ କମିଶନରମାନେ ସୁରକ୍ଷା ପୂର୍ବର ପୂର୍ବ ଭାବସ ତେବେରମାନଙ୍କ ଅଧିକା ସହିପତି ଦେଇ ଯେ ଭାବାକୁ ବୃଦ୍ଧିଶୀଘ୍ରର ଯାତ୍ରାଥିରେ ସେମାନେ ସାମାଜିକ ସହଜ ବିଷୟ ପ୍ରିୟତି କରିଛେ । କୁନ୍ତି ବାର୍ଯ୍ୟର ଦେଖି ଅକ୍ଷୁ ଯେ ନୂତନ ମହାପତି ସେମାନଙ୍କ ଆଗ୍ରା ପୂର୍ବ ଦେଇଗାକୁ ସତମ ହୋଇ ଲାଭାନ୍ତି । ବଜେଟର ବିଶ୍ଵର କରିବା ଭାବରେ ଯେ ସବ ଧାରାନ ବଳେ ନ୍ତି ବଜେଟ କି ପଦାର୍ଥ ଓ ଭାବରେ କରିବା ଅକ୍ଷୁ ଦିହର ବବରଗ ପୂର୍ବରୁ କମିଶନରମାନଙ୍କ କଣ୍ଠାଦିବାର କେତେକ ଥାଇ କରି । ସେହିପରିବରେ ସମ୍ଭାବରେ କମିଶନର ବିଶ୍ଵର ବିଧବୀଙ୍କ ଏକପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ମାର୍ଗରେ ଚାତିଚାତିବେଳେ ସମ୍ଭାବର ଭାବରେ ଯେ ବରତାକାମାନେ ଅପରି କଲେ ଆକୁ ଥିବେ ବିଶ୍ଵର କରନ୍ତି ଏକ ପରିହ୍ରବ ଏକ ଦେଖିବା କବା ଅନ୍ୟ ଦେଖିବା ବିଶ୍ଵର କେବା କମିଶନର ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ପଦର୍ଥ ମହାପତି ପ୍ରକାଶକ ନାହା ସାମାଜିକ ଏହି କରାନାକୁ କମିଶନରମାନେ ଅଗରଦା ବଜେଟ ମଧ୍ୟ ବଳେବା ଏଥର ଅମ୍ବାମାନେ ଏହିକୁ ଭାବରେ ବରାପର ଏଥର ଭାବରେ ସମ୍ଭାବ ଦେଲେ । ସହିପତି ଦେଖିବେ ବରାପର ମନ୍ତ୍ରିର ବିଶ୍ଵରବାକୁ ଏବେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଥିଲେ ଯେବେ କମିଶନରଙ୍କ ବିବେତନାର ଅପେକ୍ଷା ଥିଲେ ଥିଲେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵର କରିବାର ବିମୟ ନ ଦେବା କି ଉଚିତ ଦେଲେ ନୂତନ କମିଶନରମାନେ ବଜେଟ ଦେଖିବେ

ମାତ୍ରକ ସେ ସ୍ଥଳେ ହୁଏ ଏହି ଭଣ୍ଡବେଶ
ସନ୍ଧଗୁମାରୀ ଦେବାର ପ୍ରକାଶ ଦିଲେ ସେ ସ୍ଥଳେ
ଭାଦ୍ରାକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲ ଯେ କମିଶନରୀମାନେ
ସେ ସବୁ ଉଚ୍ଚବିଭକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଘର କରି ବୃକ୍ଷବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତେ ଏହି ଫେରେ
ଦେଲେ ଭାଦ୍ରାକର ହୃଦୟବାଧ କୁଞ୍ଜ୍ଵା ମେ
ସମସ୍ତେ ଭଲ କରି ବୃକ୍ଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେବେଳେ
ଅଧିକାଂଶ ସହ୍ୟକ ମତ ନେଇ ବାର୍ଷିକ ସମ୍ମା
ବରନ୍ତେ ଧାରଣା ଆମେମାନେ ଆଶା କର
ଥିଲ ସେ ସେ କମିଶନରୀମାନଙ୍କ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ
ଦ୍ୱାରା ଭାବାକୁ ସଙ୍ଗେ ଦେଇ ଯିବେ ମାତ୍ର ମେ
କହା ଦିଲେ ଜାହା । ଏହି ପ୍ରକାଶନ୍ତରରେ
ବସନ୍ତକୁ କହି ଦେଲେ ଯେ ଆମେ ମହୀୟ
କର ପଛେ ବିଜ୍ଞାବ କରବା । ଏଥିପାଇଁ ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଦୁଃଖର ମହିତ ହତୁ ଅଛୁଁ କି ସେ
ପଢ଼ିବ ସଜ୍ଜାକର ବାର୍ଷିକ କରି ଜାହାନ୍ତି ।
ଦେଖେଟ କମେଟୀ କମିଶନାର ଭା ୯୩ ଶତାବ୍ଦୀରେ
ହୋଇଥିଲ କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ କିନ୍ତୁ ଅଛୁଁ ଯେ
ଅନ୍ତରେ ଗର ଗୁରୁମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଦେଖେଟ
ସମ୍ମା କମିଶନରୀକୁ ଦ୍ୱାରା ହୋଇ ଲ ଥିଲା ।
ଭାବାରମାନଙ୍କ ବନେହାନ୍ତି ସାର ଦେଖେଟ
ବଥା ବୁଝି କହିବ ଅପରେ କରିବା ଯେତେବେଳେ
ସତକ ଭାବା ପ୍ରକାଶକୁ ଜଣା ଅଛୁଁ ଓ ସେମାନେ
ଅପରେ ଲ ବଲେ କମିଶନରୀଙ୍କେ ସାବ ମହୀୟ
ଭାବାରକୁ କହିବ ପୁନର୍ବ୍ୟବ୍ୟବ କରି ପାରିବେ
କ ?

ଗର ମଙ୍ଗଳବାର କମିଶନରୀମାନଙ୍କର ଯେତେ
ଅଧିବେଶକ ଚାଲାନ୍ତର ବହୁରେ ମନ୍ତ୍ରନବିଧିନ୍ତର
କାଳୀ ସାଇ ବନୋବାରୁ କରିବାର ସ୍ଥିର ହୋଇ
ଦେଖେଇବ କମିଶନରୀଙ୍କୁ କହିବ ଭାବା
ଅପରେ କହେ । ଏଥାରୁ କମିଶନରୀମାନେ
ଦେଇ ନାଥୀରେ ଶାକୁମ ଦିନ୍ଦ୍ରାଧ୍ୟ କରିବେ
ଓ କେବଳ ସମସ୍ତ କମିଶନରୀଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ଏକପ୍ରକାଶ
ଭାବ ଦେବ ସେ କଥା ସଜ୍ଜାର ଉପରେ କରି
ହେଠମାନକର ମତ ଗୁରୁର ପୂର୍ବବ ଗୋଟିଏ ମୁହଁ
ଦିବାନ୍ତ କରି ଦେବ ସଜ୍ଜାପରିବାର କାର୍ଯ୍ୟମୁକ୍ତ
ସେ କାହା ଉପରୁ, ମତେ କରି ଜାହାନ୍ତି ଏବା
ଏଥିପାଇଁ ଅମ୍ବମାନର ହୃଦୟ ଦେଇଥିଲୁ
କହିବ କମିଶନରୀମାନେ ଭାବୁ ଦିନ୍ଦ୍ରାଧ୍ୟ
ବାର୍ଷିକ କରିବେ ଓ କହିବ ପକ୍ଷ ଏହି ଦେଇ
ସେ କୌଣସି ମହାନରେ କରି ଜାର କରା
ଅଧିକ ହେବ । ଯେଉଁ କମିଶନରୀମାନେ
ବନୋବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟମୁକ୍ତ କରିବୁ ଦୋଷଅଗ୍ରହି

ଯେବେ ବେମାନଙ୍କ ଏହାର କିମ୍ବା ସଜ୍ଜଣା
ମହି ଶୟ ବିହିତ ଛପିଦର ଦେଇ ପ୍ରଥମେ
ହେବ ବେମାରକ ଏକ ଚାଷପରିଶ୍ରବ୍ରେ ଦାଖ୍ୟ
କରିଲୁ ସବୁ ପକବ ହାତରେ କରିଲାର
ଏକମାନ ଦେବାର ବିଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୁଅ
ଅଛି । ଏକଗରିରେ ଲୋକର ଅଭିନ୍ନ ଓ
ମିଥିରିପାଇଠି ଉପରେ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଟାକ୍ସି ବରୋଦର ଦେବାର ନୟମ ପରିଚି
ଅଛି । ଏହି ନୟମଟି ବହୁବୀରୁ ସ୍ଵତଃକ ମାତ୍ର
ବାର୍ତ୍ତାଟି ବଜା କଟିଲା ଅଟ୍ଟିଲା । ଏ ବିଷୟରେ
ଆମେ ବଥା ଆମେମାନେ ପୂର୍ବେ କହ ଅଛି
ଓ ଏ ହୃଦୟର ମଧ୍ୟ ବହରୁ ବିନ୍ଦୁ ଯେବେ ନିର୍ମି-
ନରର ଏଠାର କର ଧାର୍ଯ୍ୟ କେଉଁଅଛି ତାହା
ପ୍ରକୃତରେ ଲାଲକମ ଟାକ୍ସି ଅଟ୍ଟି ଦେବଳ
ପରେବ ଏହାର ଯେ ଏଥରେ ବଜା ଲୋକର
ହୁଏ ଓ ଗଲିବ ଓ ମନ୍ଦରି ଲୋକଙ୍କୁ ଅଧିକ
ଦେବାକ ପଢ଼ାଇ ।

ବ୍ୟାମକଳକା ନାମରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଯାହା ପଦକ-
ପୁରୁଷ ଜୀ ଗୋକନ ଉଥକବାହୀ ପାତାଳ
ହୋଇଅଛୁ ଓ ସମ୍ମରେ ଶୋଃଙ୍କ ହେଲା ବିଜୁ-
ମୂର ପଦ୍ମ ସନିକ୍ଷେତ୍ର କାନ୍ଦିଲାଙ୍କ ଏ କରିଯୁ
ଭାଷା ଓ ଜୀବ ପରଳ ହେ ହେବ ନାଥ
ହୋଇଥିବାରୁ ବିଦ୍ୟାନଦ୍ୱାରା ମାରୀ
ହୋଇଥିବି ସନ୍ଦେହ । ମୁହଁ
ହାତର ନାମରେ ହେ ହେବ

ଥିବା ଏହଳ ପୁସ୍ତକ ମେଲେ କିମ୍ବା
ବୋରବାର ଦେବା । ଏମାତ୍ର ପ୍ରମାଣ କାହୁରେ
କେବଳ ଦୂର ଗୁରୁ ପ୍ରାଚୀରେ ଭାବୁ ଏହି ଅନ୍ଧର
ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଶୋଭମାତ୍ର ଦେଖିଲୁ । ଯଥାପାଇଁ
ଏ ଦୃଷ୍ଟି । “ଛାତାଥ ହୁମୁର ବିମଳ ବରକ”
ଏଠାରେ “ଶ୍ରୀତାଥ” ଶବ୍ଦଟା ଜ୍ଞାପକାର୍ତ୍ତ
ବୋଲିଥିବାରୁ ଉତ୍ତର୍ତ୍ତ କହେଇ ବରକାରୀ
ବୋଲିଥିଲେ ।

ପୁଣ୍ୟ — “ହେ ନୃତ୍ୟ ପଶେ ତୋହା
ସମ୍ମାନ ” ଏହି “ ସ୍ଵର୍ଗ ଏ ସମ୍ମାନ ଦିକ୍ଷା
ସମ୍ମାନ ” । ଏଠାରେ “ ସମ୍ମାନ ” ପ୍ରାଚୀରେ
“ ସମ୍ମାନ ” ଓ “ ସମ୍ମାନ ” ସ୍ଥାନରେ “ ସମ୍ମାନ ”
ହୋଇ ଯାଇଥିବା କରିଥାମ୍ ।

ଅମେରିକାକେ ଦରଶା କରୁଁ ଗନ୍ଧିକାଙ୍କୁ
ସ୍ଵପ୍ନକରଣ ଏହି ପଦ ଦୋଷମାତ୍ର ଦର୍ଶାଧିକା
କର ଦେବାର ଶୀଘ୍ର ଦେଖା କରିବେ ।

କାନ୍ଦିଲା ପାତାରା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

909

ବୀ ୨ ହିଂ ମାର୍କ୍ଷ ଗ୍ରାମ ୪୫ ଏଟାନ୍ ମହିଳା । ମୁଣ୍ଡଲିଙ୍କୁ ବୀ ୨୯ ୨ ହିଂ ଏଟାନ୍ ସାଇ ଦନ୍ତବାର

४२०

ମଲ୍ୟ	ଅଣ୍ଟିମ	ବଜାର
ଗାସେକ	ଟ ୫୦	ଟ ୨୯
ତାଙ୍କମାରଳ	ଟ ୦ ୩	ଟ ୧୯

ସୁଦାନ ସମର ଛପନ୍ତରେ ଚିନ୍ମରର ସକ୍ଷମିତର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କାଳ ଆର୍ଥିକ ମେଧା
ଦଶରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବାରେ ତରିକାକରି ଦିଶାରୁ
ମର ବୃକ୍ଷଟ୍ ଦେଲ । ମରେମରେ କମଳୀ
ମରରେ କଳ ନିନ୍ଦାରୁ ସାମନ୍ୟରେ ଅବ୍ୟବତତ
ମାରଲେ ମାତ୍ର ଲର୍ଜଟ୍ ଦଶରେ ଶାହୁଙ୍କ ସପ୍ତ-
ଶରେ କେବଳ ଜ ଗା ଶ ମତ ଦେଇଥିଲେ
ମାତ୍ର ଜ ଏଣ ଶ ସେମାନଙ୍କୁ ନିନା କଲେ ।
ଦତ୍ତଶବ୍ଦ ନିନାପଞ୍ଚ ମନ୍ତ୍ରା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବଳ
ଦେବାର ବୋଲ ଯିବ ।

ଏକ ଗାରସମ୍ପଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ତାଙ୍କ
ନାହିଁ ଅମେରିକର ଆମଥା ତାଙ୍କପ୍ରତି ଦୂଷିତ କ
ରହ ଚାହିଁଥ ଏକ ରଂକଣ୍ଠ ଉର୍କସ୍ତାଳ ଅହରାଳ-
ପ୍ଲାଟର ସୀମା କିଣ୍ଟିଥି ବରବେ ବୋଲି ରୂପେ-
ଶର ଏକସମ୍ପଦପଢ଼ରେ ଲେଖାଅଛି ଏକ
ତଳେ ସମ୍ବାଦପଢ଼ ଆଜା କରାଇଲୁ କି ଅକ୍ଷୁ
ଭାବରେ ସେତେବେଳେ ଅମେରିକ ସହିତ
ହେଠ ଦେବ ଭାବରବର୍ଷୀୟ ଜଳପ୍ରତିନିଧି ଅମ୍ବ-
ରାଙ୍କ ଏ ବିଷୟରେ ସୁହିଲର ଏବଂ ନମ୍ରାବରେ
କାହିଁ ବରଦାକୁ କୃପତେଶ ଦେବେ । ଅମେରି
କାର ଗବର୍ନ୍ମନେରଙ୍କର ବଜାରାର ଅଧୀନ
ଅଛିଲୁ ଏକ ଏଥିରୁ ଆଜା କେତ୍କିଅଛି କି ଆପା-
ନ୍ତରପ୍ରାତି ଉର୍କସ୍ତାଳର ସୀମା ବିଷୟ ରଂକଣ୍ଠ
ତ ଦୂଷିଥ ମଧ୍ୟରେ ମୀମାଂସା ହୋଇ ଯିବ ।
ଅପାନାକରିତ ନଥ ଏହି ଆଶା, ଯାହାପ୍ରକଳରେ

ଅମେରିକ ଦଖଳିଲି କାହିଁ ତାଙ୍କ ଦାଖି କରି
ଦିଲି ଏ ଦିଲାଦିଲାର କୌଣସି ଫଳ ନାହିଁ ।

ଏବେଦନେ ସତ ମିଶ୍ରନିଷିଧାକୁଟର କାର୍ଯ୍ୟ-
ବଳ ସ୍ଥାନାୟ ଗଜେଟେ ଶପା ହେବାର
ଦେଖି ଅମ୍ବେମାକେ କଢ଼ ଅନନ୍ତ ଦେଲୁଁ
ମାତ୍ର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ ଥବା ଅପର ସ୍ଥାନର
ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କମିଶ୍ର କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ ଛଂଗ-
ଗରେ ଶପା ହେବା ଅମ୍ବେମାକେ ବିବେଚ-
ନାରେ ବିଶେଷ ଫଳପ୍ରଦ ନୁହୁଣ । ତେଣୁ
ଗଜେଟ ଛଂଗଳ କୁ ଜାଗିବା ମେବନ
ସୁଧାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ ପ୍ରତିକଷରେ
ଦେଖା ଯାଉଥିବ ତ ତେଣୁ ଗଜେଟର ଯେଉଁ
ଅକୁ ପାଠକ ଅଛି ଏମାକେ କେବଳ
ତେଣୁ ଜାଗିବା ଲେକ ଅଳ୍ପଏବ ମିଶ୍ରନିଷି-
ଧାକୁ ସ୍ଵଭାବର କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ ଛଂଗଳରେ
ଶପା ହେବାରୁ ସବସାଧାରଣ ହିଁର ମର୍ମ
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ପାଇବେ ନାହି । ଅଳ୍ପଏବ
ଅମ୍ବେମାକେ ଅନୁରୋଧ କରୁଁ ତ ଏ ସବୁ
ତେଣୁ ବାଙ୍ଗରେ ଅନବାଦି ହୋଇ ପ୍ରତାପ
ହେଲେ କଢ଼ ଛତମ ହେବ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନଙ୍କ ଅବଗତ ଦେଲୁ ହେ ଥମଳ-
ମାନଙ୍କ ଅବପ୍ରା ଓ ଉଚ୍ଛଵିତ ଅନ୍ୟକାଳ ସମ୍ବ-
ନ୍ଧରେ ଯେଉଁ କିମେହ ଦସିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ହୋଇଥିଲା କର୍ତ୍ତମାକଙ୍କ କମିଶନକ ଶ୍ରୀପାତ୍ର

ବିମ୍ବ ସାହେବ ତହୁଁ ର ଜଣେ ସହ୍ୟ ଦେବେ ।
ବିମ୍ବ ସାହେବଙ୍କ ପର କତ୍ତରିଶ ଲୋକ ଏ
କମେଟୀରେ ବର୍ଷଗାର ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ବିଶେଷ ଆନନ୍ଦର ହୋଇ ଅଛୁଁ । ଧୂମେ
ଶୁଣା ସାହେବଙ୍କ ପେ ହେଠଳ ହେଲାଗ ଅମ୍ବା-
ଲଭର ଅମଲର ସମ୍ବାଦରେ ଏହି କମେଟୀ
ବର୍ଷକ କେନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣା ପତ୍ରାଥାରେ
ସମସ୍ତ ମହିମାର ଅମଲଙ୍କର ଏଥରେ ସମ୍ବାଦ
ଅଛୁଁ । ବାପ୍ତିକରେ ଜାନା ହେବା ବାପ୍ତାମାୟ
ଅଟଇ । ସନ୍ତୋଷ ସାହେବ କମେଟୀ ଅମଲ-
ମାନଙ୍କର ଦେଇଲ ଦସ୍ତଖତରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତପ୍ରା
କରି ଯାଇଥାରୁ ତହୁଁରେ କାହାର ଅଧା
ପୁଣ୍ଡ ଦେବାର ନୁହଇ । ବେହକର ଉତ୍ତର ସୀମା
କେବଳ କର୍ତ୍ତରେ ଶୁଣା ଗଲା କିନ୍ତୁ ବ ୨୫ ଟଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କେହି ଧଳ ଲୋଗ କଲେ ନାହା ।
ଏ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ବୋତିବର୍ଷ ରହ ସମ୍ଭୁଲୁଁ ପର
ଧାରବା କାହାର ଜୀବନରେ କାହାର ସମ୍ବା-
ଦନା ହାହି ସହିମାଂ ସେଧର ଅଧା ଦେବା
ଦୁଥା ।

ଭାବରେ ସ୍ଵର୍ଗକାଳର ଏ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଥାରେ
ପ୍ରାଚୀରେ ନିମ୍ନର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହେବ ଅମ୍ବାଲାଙ୍କ
କମିଶୁର ଏଠା ମିଛନବିଧାଳିଙ୍କର ମହ ଧରୁଥାରୁ
ଦିନବିଷୟକ ବନ୍ଦିଜଳରମାନେ ଜଳକୋଣ୍ଡା
ବରିଗୁ ସଢ଼କ ପରିମଧାରିଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଥାନର
ଆର୍ଦ୍ଦିକ କର ପ୍ରସାଦ କରିଥିବାର କି ଯେତେ

କୁଟ୍ଟ ଅଛୁଳିବା ନିର୍ମିଣ ତଳ ଟଙ୍କା ପ୍ରାୟ ଲ
ଦେବ ତେବେ ଯେତେ ଟଙ୍କା ଜମା ଅଛୁ
ଗାହା ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ
ବରିବାରେ ଝର୍କ ହେବ ଏବଂ କ୍ଷେବଳ କରିବା
ଓ ଲବ୍ଦିମେଟ ପ୍ରମୁଖ କରିବାର ବ୍ୟକ୍ତି ନିରନ୍ତର-
ପାଇଛି ଯୋଗାଇବେ । ଅମୃତାନନ୍ଦ ତିବେ-
ତଥାରେ ମିଶ୍ରିଷ୍ଟିଆଲିକର ଏ ପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱର
ଅନ୍ୟକାର ଚର୍ଚା ଅଟଳ । ଅବୋ ଟଙ୍କା
ଉଠିବ ବ ନାହିଁ ସେ କଥା ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କର
ସମ୍ମର୍ମ ଲାହ ଏବଂ ଦେବାଦାତାଙ୍କ ମନ କେବଳ
ସେମାନଙ୍କ ଗଢ଼ିବ ଟଙ୍କାର ଅଳ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରହ
ସେମାନେ ବରି କି ଧାରନ୍ତି । ଅଛୁଳିବା ସଙ୍ଗେ
ସାଧାରଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେଲେ ସବୀଙ୍ଗ୍ରସ୍ତନର
ହେବ ଏବଂ ସେ ଭାବ ନେବା ମିଶ୍ରିଷ୍ଟିଆଲିକର
ବର୍ତ୍ତିର୍ଯ୍ୟ । ବିଶ୍ୱସଦେବାଦ୍ୱାରା ଅଛୁଳିବା
ହେବ ଓ ସେ ଅଛୁଳିବା ଓ ବିହିଁର ହେବା
ବାବତ ସେତେ ଟଙ୍କା ମିଳିବ ଗାହା ମିଶ୍ରିଷ୍ଟ-
ପାଇଛ ନେଇ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନିର୍ମିଣ କରିବେ ଓ
ବିହିଁର ବାର୍ଷିକ ମସମତର ରାଶ ସକା ନେବେ
ଏଥି ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ରିଷ୍ଟିଆଲିକ କରିବାଲେ
ଯେଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଗ୍ରା ଗାହା କି ବରି
ଯେ ଅଳ୍ପ ପଥପୂର ଟଙ୍କାକୁ ଅଳାତାକୁ ଉନ୍ନ-
ତ୍ରିପ ଦିନ୍ଦୁ କରିବାକୁ ଦେଖିବ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ବଜ ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଷୟ ଅଟଇ ଏବଂ ଯଥରେ
ଅଛୁଳିବାର ହେବା ଅଦ୍ୟ ପଞ୍ଚଶିଲେ ବ୍ୟାପାର
ହୋଇଥାରେ ।

—○●○—

ଅମ୍ବେମାଳେ ଅଭିନ୍ନ ଆକନ୍ଧ ସହିତଜଣାଇ
ଅଛି ସେ ଗରମାଣତା ଏବଂ ଲିଖିମାଟେହାର ବନ୍ଦ
୪ ୧୦ ଖା ସମୟରେ କମ୍ପୁଟର ଶାକାକ୍ଷର
ବୋଲିଏ ପୁରୁଷଙ୍କ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା । କମ୍ପୁଟର
କାନ୍ଦିଲା ଉତ୍ସବଧାରା ଜମିତ ବୃଦ୍ଧ ଦନ୍ତ
ବଢ଼ିପାରିବିଥିଲେ ଏହି ମନ୍ଦବର୍ଷ ପ୍ରତିବାମନାରେ
ବଢ଼ି ପରି ବ୍ୟାପକ ଅନ୍ତରାଳ ସହିତ ବର୍ଷାର
ପରି ପରି ପରି କରି ଥିଲା । ଅର୍ଥ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକାରୀ ଠିକ୍ ବକରବର୍ଷରେ ବାହୀର ଶୁଭଫଳ
ଲାଭ କରିବାର ଦେଖି ବରଷା ବୋଲିବାକୁ
ଦେବ ଯେ ମର୍ମମନ୍ଦୀ ଧରମେଷ୍ଟର ସେମନ୍ତ
କୃଧା ଦର ହଥାକ ଏହି ମୁଳାଟ ଦେଉଥିଲା
ଦେମନ୍ତ ଏଥାକ ବାହୀର କରିବେ । ଏହି ଶୁଭ
ଘଟନାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାମ୍ବୁଗତ ଆକନ୍ଧାବାର
କରେ ବ୍ୟାକ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ସମସ୍ତେ ବନ୍ଦିର ସମ୍ମନ୍ଦ୍ର
ଅର୍ପିତ ବାହୀର ବଚ୍ଛବନ୍ଧୁରୁ । କଥାଗପାଇ

ବଜାୟେ ଏ ସମୟରେ ତୁଳିଷ୍ଠ ହୋଇ
ଆପଣ ଗଡ଼ରେ ମରକାନ୍ତି ଲଗାଇ ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି ଏ ବିଥ ଚାଲିବା କଢ଼ିଲା । ଆମ୍ବ
ମାନଙ୍କ ସହପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଓ କହ-
ଶୁମାର ହୁମୀଶୁ ହେବାର ତସିହିର ରାତ୍ରି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମୁଣ୍ଡି ଦେଲେ ଏହି ଦଶଦ
ଓ ବାଲକମାନଙ୍କୁ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦାଖି ଦେବେ
ଏପରି କଳାକର ତୁଳିଷ୍ଠ ବାଗଂର ଚଢ଼ି
ଟ ୧୦୦୦ ଟାର ଅଧିକ ସୁଲା ଓ ପଇସା ରାତ୍ରର
କାନ୍ଦିବରେବେଳାଲାଟି ବୁଝିବାକ ସୁରକ୍ଷାରେ
ଦେଖି ଦେଲେ ଏକ ମତିଥିମାନଙ୍କର ଦୋହାନ
ଲୁଟି ଦେଲ ଯେ ଛହପାଇଁ ସକର୍ତ୍ତାରୁ
ଅଂଶତ ଟଙ୍କା ଫଳିପରିଣ ଦିଅ ଗଲା । ଫଳ୍ଟି
ଆବହନ ପ୍ରାୟ ଘାତକରାର ବ୍ୟାକୁଶଳ୍ମା ମେଲ୍ପାନ
ରୋଜଳ କଥ ଗଲା । ଏହପରି କାଳାର୍ଥୀରେ
କମ୍ପିଗତ ହିମମାନ ହେଉଅଛି ।

ଅହାଲକର ଧନ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକବିଦ୍ୟୁତ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରସରିତରେ ଅଭିନାତ ଦେଇ
ସ୍ଵଭାବ ପ୍ରେସ୍‌ରମାନରୁ ଅବଳକ ଦେଲୁ ।
ଭବୁପ୍ରୋକ୍ଷ ଦାସଙ୍କ ଜନେକ ସାହେବର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଭିନିଷ୍ଠେଟର ଜନରଳ ସାହେ-
ବଳ ଦସ୍ତେ ଲାପ୍ତ ଥିଲୁ ଏବଂ ବ୍ୟାକେ ସାହେବ
କୃପରେ ଉଚ୍ଛି ଅଭିନିଷ୍ଠେଟର ଦେଇନଗର
ଟ ୧୦୦୦୦ ଲାର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାପି ଦେଇ ତାହା
ଜାଣ କରିବାରୁ ପିଆମାନେ ଅଭିନିଷ୍ଠେଟ
ଟର କେଳିବଳ ମହୋଦୟର ଏକବିଦ୍ୟୁତ
ସମ୍ମୋଷଜନକରୁଥେ ଟକା (ଉଚ୍ଛିତ)
ପ୍ରାପ୍ତ ଲ ଦେଲେ ନୋଟିବଜାଣ କରିବାକୁ
ଏକାବେଳକେ ନାସ୍ତିକରେ । ତତ୍ତ୍ଵ ଏହେବୁ
ନାହିଁକୁ ମୌଖିକ ଓ ପଦିହାର ପିଥଦାଙ୍କ
ଅତିରିକ୍ତ ବିଷୟରେ ମୁହାର କଲେ ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ
ଫଳଦେଇ କାହିଁ । ସୁଧାର୍ ଏକବ୍ୟା ଅଧି-
ବେଦିଟ ଦେଇ କାଳସ ଦେବକାରୁ ଉପସର
ସବକଳକ ଅନାନ୍ଦଶରେ ଏଥିକ କିମ୍ବା କେତେ
ଥିଲୁ ଓ ପିଥଦା ଇତ୍ୟାଦିକରୁ ଦୋଷ ସାକ୍ଷୀ
ଦେଇଲେ ତୁମ୍ଭ କିମ୍ବା କବ ବର୍ଣ୍ଣନ ପାଦେବ
ସମ୍ମାନ ଅନାନ୍ଦ ବର୍ଣ୍ଣାତୁ ଉତ୍ତରକାର ସତ୍ୱ
କରି ଥାଇଲୁ । — ଶଶତର୍କରୁ ଅମ୍ବେମକେ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଘେବେବେବେଗେଯୁଦୁ ଅଭିନିଷ୍ଠେଟର
କେଳିବଳ ଆହେବକର ଏହିଜା ତେବେବେ
କେ ସାଧାରଣ ଦେବକଳା ହାତ ଦେବସରକ
ଯାଦୁଥିବ ତାହା ଅନୁମାନ କରିବା ସହି

ଅଟଳ । ଶ୍ରୀମନେ ବିସ୍ତାରକରୁ ଯେ ପ୍ରାଚୀ
କୌଣସି ଅଦାଳତର ଅମଲ ଏ ଧାରାରୁ ମୁଣ୍ଡ
ନହିଁ ଏବଂ ଦାଖିନ ଓ କ୍ରୀତିକାନେ ଏଥିର
ଜାଗର ଦୃଷ୍ଟି କି ଉତ୍ତିଲେ ଦୃଷ୍ଟି କେବଳମାନଙ୍କର
କଷ୍ଟ ସହିବ ଦାଖ ଏବଂ କମେ ଲେବିଛିର
ଅଦାଳକ୍ଷେତ୍ର ଅଟେବା ଅଗ୍ରକ ଜଗପତ ଗାଲେ
ଅଦାଳକ୍ଷେତ୍ର ମର୍ମିଦା ନାହିଁ ହୋଇ ଯିବ ।

ଗତ ପ୍ରିଯାରେ ଏଠା ମିଛନ୍ତିଷିଧାଇଛି ସାହୁ
କରେ ଅମେମାନ ପେହିଁ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିଥିଲୁ
ଦିନ ପ୍ରତି ଏହି ପ୍ରକାଶିତ ଦସ୍ତାବଳ ଓ ସେବ-
ବରେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରବାସ ହୋଇଥିଲା ତା
ଅମେମାନଙ୍କ ଲେଖାଟା କୁଣ୍ଡି ଫୂଲାଳ କାରାଗ
ତହିଁରୁ ଏ ଭାବ ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲା ବିଜେ-
ପକ୍ଷକ ବିମାନେ ଆପଣା ଏଇକାର ଟାକ୍ତି ବିଜେ-
ବିତ୍ତ କରିପାରୁ ଏବିଷ୍ଟର ଅଭୋଗ୍ୟ ଏବି
ଏପରି ଅମେମାନ କରିବା କିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ର ଏବି
ବିନୋଦସ୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ହେବା ଅର୍ଥକୁ
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଉପସ୍ଥିତ ଲାଭ । ସବୁ
ପୋଶା ଏ କାହା ଗୃହର ଲଙ୍ଘନରେ ଲେଖି-
ଅବଶ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ପେରିମନେ ଉପରାଜୀ ନ
କାହାକୁ ମେଗାର୍ଡିଆରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଲୁଚ-
ନାର ହାରିବା ଲାହୁ କିନ୍ତୁ ପେରିମନେ ହେବିଲ
ଉପରାଜୀ ପଣିମାର୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ବିବର୍ତ୍ତି ଏହି ଉପରକୁ
ରେ ସବାବପଢ଼ିରେ କି ଲେଖା ଅଛି ତାହା
ପଢ଼ିବି ନାହିଁ ଅଥବା ଅମ୍ବାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ର
ପ୍ରବନ୍ଧ ପଢ଼ି କାହାକୁ ମେମନେ ଉପରକଳିଲୁକ
ଉପରାଜୀ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପଢ଼ି ଅମ୍ବାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶକୁ
ହୋଇ ପାରନ୍ତି ଏବି ଏପକାର ବିବର୍ତ୍ତି ଜନା-
ଇବା ସେ ସବାବପାରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏ କାହା
ଅମ୍ବାନେ ଠିକ୍ କହିବାକୁ ସାଦସ୍ତ ନ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ପେଶିଲେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବିଥାକୁ
ଉଦ୍ଦୃତ କଳିବ ଲାଜୁନ୍ତାରେ ପାଇଁର ଗୋଟିଏ
ଅଥ ବା ଅଳିର୍ଥ ଆପଣା ପାଠକଳାରେ ଛପା-
କୁଣ୍ଡ କରିଥିଲୁକୁ ସେ କ୍ରମକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅତ୍ୟକ୍ରମ
ଦିଦିଶ୍ୟ ଦେବାର ପାଇଁ ପାଠନାକେ ବନ୍ଦର-
ତା କରିବେ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ମହାପର୍ଦ୍ଦ
ଏବି ଏଗେବିବିଲେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁଶର୍ମୀ ମେ ଆମ୍ବା-
ନରେ ଅବସା ଓ ସମ୍ମତି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଠାକୁ ଆପଣି
କରିବାର ରଥମ ଧନୀ ପରିଷେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ଦେବିକ ଧୟ ଦୂରୀରେ କର ଧାର୍ତ୍ତାର ହେଉ-
ଅତ୍ୟ ସୁଦି କିମ୍ବା ନମିକରିବାକେ ଅବସ୍ଥାର
ରହେ ଅତି କରୁଥିଲୁକୁ । ଏଥର ଧାର୍ତ୍ତା

ଦେବା ଅଯୋଗିତାର ଫଳ ନୁହଇ କେବଳ
ଏକବିଶ୍ଵରରେ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ କି କରିବାର ଫଳ
ଅଟକ ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏହିତ ବହିଥିଲୁ ।

ଜମେଦାରଙ୍କର ରଖା ନାହିଁ ।

ଡ୍ରିଶା ନାଲର ଫଳାଫଳ ଅନୁସନ୍ଧାନ ନମିତ୍ତ
ଯେହିଁ ଜମେଶଳରମାନେ ଅସେଥିଲେ ସେମାନେ
କି କୁହି ଗଲେ ତାହାର ରଣ୍ଗେଟ ବାହାରକା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ବୋଲିଗାଇ ନ ପାରେ । ପ୍ରକା-
ଶରେ ଅନୁସନ୍ଧାନର ପ୍ରଣାଳୀ ଯାହା ଦେଖା
ଯାଇଥିଲୁ ବହିରେ ସବ୍ୟାଧାରଙ୍କର ମନ
ମାନ ନାହିଁ । ନାଲହାର ପ୍ରକୃତିରେ କି ପଣିମା-
ନେରେ ଉତ୍ସବର ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଜମେଦାର ଓ
ପ୍ରଜାମାନେ କେବେ ଲଭ ପାଇଥିଲୁ କମେଶ-
ଳରମାନେ ନିଷ୍ଠ୍ୟ କର ଜଣାଇଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ମେଣ୍ଟ ବହିରେ ବିନ୍ଦୁର କରିବେ । ଏଥରୁ ଏହି
କମେଶଳରମାନଙ୍କ ସଞ୍ଚାରି ନାଲ ମହିମାର
ପ୍ରଥାର ବର୍ମଣ୍ସ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ସେ ସ୍ଵଭାବରେ ଅପଣା
ମହିମାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ବିଶେଷ କରିଦେଖା-
ଇବାକୁ ଦେଖୁା କରିବେ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ନିରପେକ୍ଷ ବିନ୍ଦୁ କରିବେ ଏହିକି ଅମ୍ବମାନ-
ନର ଆଶା ଥିଲ କିନ୍ତୁ ପଟ୍ଟାଖାର ଆରକ ସଙ୍ଗ
ରୁହି ମାନ୍ୟକର ଟାମସନ ସବେବକ କୁହା
ପାଠକର ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଗଲା ହେଉଥିଲୁ ସେ
ଗାହାତାରୁ ଏ ବିଷୟରେ ସ୍ଵଭାବର ପାଇ-
ବାର ସମ୍ବନ୍ଧାନୀ ନାହିଁ । ସେ କୁହି କୁହାରେ
ନାଲ କାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ସବରଙ୍ଗ ଦେଇ ବହିଅ-
ଛନ୍ତି କି “ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅନେକ ଝର୍ଣ୍ଣା କର
ନାଲ କାର୍ଯ୍ୟର ଦ୍ୱାରା କରିଥିଲୁ । ଉତ୍ତର
ପଦିନ ପ୍ରଦେଶର ଜମେଦାରମାନେ ନାଲକଳ
କରିବାରଙ୍କାର ଘେରେ ଲଭ ପାଇଥିଲୁ
ସେଠା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବହିରେ ବହି ଜମେ-
ଦାରଙ୍କାରୁ ଗହି ପୂର୍ବ ନାଲ କରିବାର
ପରିମାଣରେ ଅଧିକ କରିବାର ସମ୍ଭାବନାର
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବଜାରରେ ଜମେଦାରମାନେ
ଅବୌ କୌଣସି ଝର୍ଣ୍ଣା ଦେଇ କାହାନ୍ତି ।

ଦେବଳ ଝର୍ଣ୍ଣା ଦେଇ କାହାନ୍ତି ଏହିବେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ନାଲ କାଟ ଲକ ଘୋଗାଇବାରେ
ସେତେ ଝର୍ଣ୍ଣା କରିଥିଲୁ ଏଠା ଜମେଦାର-
ମାନେ ମାହାକୟାରେ ବହିରେ ଫଳ ହେବ
କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ନାଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ସେତେ
ଝର୍ଣ୍ଣା ଦୁଇ ହୋଇଥିଲୁ ବହିରେ ସମ୍ମୁଖୀନ
ଦେଖାଇଲୁ କୌଣସି ଝର୍ଣ୍ଣା ଦେଇ କାହାନ୍ତି

ଜମେଦାରମାନେ ଅନୁମୂଳିତ ଶ୍ରେଣୀର ଲେବ
ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଭାରତବର ଅନୁସର ଅଗ୍ରର
ଜମେଶଳକୁ ଅଟନ୍ତି ଜଣା ଖଜଣା
ଠଥନ୍ତି ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ସାହେବଙ୍କ ଉପରକାରୀ ମନ୍ତ୍ର-
ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରମୁଖ ଜଣାଯାଇ ଅଛି ସେ କାଳ ଯୋଗେ
ଏଠା ଜମେଦାରମାନେ ଅନେକ ଲଭ ପାଇ-
ଥିବାର ତାହାକୁ ଧାରଣା ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ
ସେ ନାଲ-ଜମେଶଳରମାନଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନର
ଫଳକୁ ଅପେକ୍ଷା ନ କର ପ୍ରକାଶ ସଭାରେ
ଦୃଢ଼ିବୁପେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କର ଦେଇଥିଲୁ ।
ସେ ସୁଲେ ପୂର୍ବ ତାହାକୁ ଏପରି ମତ ସେ
ସୁଲେ ତାହାକୁ ଏବଂ ଅନୁସର ଅଶା ବିପର
ଦେବ । ନାଲ ଯୋଗେ ଏଠା ଜମେଦାର ବା
ପ୍ରଜାମାନେ ସେ ବିଶେଷ ଲଭବାନ ହୋଇ
ନାହନ୍ତି ଏ କଥା ଆମେମାନେ ପୁଣି ଦର୍ଶାଇ
ଅଛି । ଏବଂ ନାଲଯୋଗେ ସୁଲକ୍ଷଣରେ
ବୌଣି ପ୍ରଜାର ବିଜ୍ଞ ଲଭ ହୋଇଥିଲେ
ଜମେଦାର ତାହାକୁ ଅଧିକା କର କେବଳ
ମନ୍ତ୍ରମ ହୋଇ ନାହିଁ ଏହା ସୁଦ୍ଧା ସରକାର
କାଗଜରୁ ପ୍ରକାଶ ଅଛି । କେବଳ ନାଲ ଏନ୍ତାର
ବରମାନଙ୍କର ଅପଣା ମହିମାର ଟେକ
ଦେଖାଇବା ନମିତ୍ତ ଜମେଦାର ଓ ପ୍ରଜାମାନେ
ଅନେକ ଲଭ ପାଇବାର କଥାଟିଏ ଭଟନା
କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ହେଲୁ
ଦୂର ପାଇଥିଲୁ ସେ ଅଛି ସ୍ଵଭାବର ଅପେକ୍ଷା
ରଖି ନାହାନ୍ତି । ଫଳଟା ସେମୁଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ନ୍ଦରକର ଏପରି ଧାରଣା ସେ ସୁଲେ ଜମେଶଳର
ମାନେ କେମନ୍ତଭାବରେ ଅପଣା ରାମେଟ
ରଖିବେ ତାହା ଅନ୍ୟାୟରେ ଦୁଃଖାପାଇଥିଲୁ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ନ ବହିରୁ ନାଲକାର୍ଯ୍ୟରେ ମା-
ତିଲେ ସତେବେଳେ ଦୋଷ ହେଲ ଜମେଦାର-
ମାନଙ୍କରିବା । ଧଳ୍ୟବିନ୍ଦୁ ।

ଜଳକର ଅଧିକର ।

ଏଥୁ ପୁଣେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ କଲେକ୍ଟର ସା-
ହେବ ଜଳକର ସମ୍ମାନୀୟ ସର୍ଟିଫିକେଟ ମୋବ-
ଦିମାନୀନ ସେପ୍ରକାର ନିଷ୍ଠି କରିଥିଲେ ତାହା
ଦେଖି ଲେବକର ବିଧାସ ଦୋଷମୁଖ ଯେ
ସାହେବ କେବଳ ନାଲ ସମ୍ମାନୀୟ କର୍ମକାରୀ
କଥାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଜାମାନେ
କଥା ଅଧିକ କରି ନିଧାନୀ ଜଳକର ଉତ୍ତମ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ସର୍ଟିଫିକେଟ ନାଲ ବିଧା-
କରିବାର ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରିବୁ ହୋଇ ତାହାକୁ
ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଦେଇ କରିବାର ଏବଂ ବିନ୍ଦୁରେ

ଧାରଣା ଦୋଷଥିଲା । ବିନ୍ଦୁ ଗତ ମାସରେ
ପରେପୁର ମୌଜର କେତେକ ରୟାଗକ
ନାମର ସାରିପିକଟ ମୋବଦିମାନୀର ଆବେଦ
ସେପରି ନିଷ୍ଠି କଲେ ରହିଲୁ ସେ ଅବଶ୍ୟକ
ଥିବେ ସେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଆପଣ୍ଟ ସକଳ-
ରେ ବଥା ବା ଅନ୍ୟାୟ ନୁହଇ ବୋଧ କୁଥର
ସେହି ମୋବଦିମାନୀ ସପ୍ରକାର ମୋବଦିମାନୀ
ଭଲ କର ଭଦନ୍ତ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକତା
ବୁଝି ପାଇ ଜଳକର ମୋବଦିମାନୀ ସମ୍ମର
ବିନ୍ଦୁ କରିବାରୁ କରିପରୁଣ୍ଡ ମାନ୍ୟ ରହି
ଅଛନ୍ତି ।

ପରେପୁର ମୌଜର ମୋବଦିମାନୀ ହରାନ୍ତି
ଏହି ବିନ୍ଦୁରେ ପରେପୁର ମୌଜର ପ୍ରକାର
ଉପରେ ଗ୍ରେନାଇଲ କେବାହେତୁ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା । ସେମାନେ କର ନ ଦେବାରୁ
ସାରିପିକଟ ଜାଣ ଦେଲ ଏବଂ ତହିଁ ବିନ୍ଦୁରେ
ସେମାନେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ
ମୋବଦିମା ଦାସର କଲେ । ଜଳକର ମନ୍ତ୍ର-
କୁମା ଧରି ସବ୍ୟ ଅଧିକା ଧବିରେବୁଦ୍‌
ରୁକ୍ଷ ପୋବାକବନ ହେଲ । ସେ ଶପଥ ପକାର
ଯୋବାକବନ ଦେଇ ଯେ ଯେହି ପ୍ରକାର
ଉପରେ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ସେମା-
ନଙ୍କ ବିଲକୁ ପାଇ ମାତ୍ର ଅଧିକାର ସେ ଦେଖି
ଅଛନ୍ତି । ଶାଖା ନାଲର ଜଳ ବୁଝି ପ୍ରକାର
ରହିଥିବାରୁ କୁହି ହୁଦୁକାଟ ପ୍ରକାର ଗେଜ-
କୁ ମାତ୍ର ଗଲ ଏବଂ ସେମାନେ କରାଣ ହୃଦ-
ବାର ଲଭ କଲେ । କର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ବିନ୍ଦୁର
ମରମନ ହୋଇଥିଲୁ । ସେହି ପାଇ ମାତ୍ର ଅଧି-
କାର କାହାକୁ ଅଟକାର ରଖିବା ପ୍ରକାର
ସାଧ ନ ଥିଲ । ସବ୍ୟକରିବୁଦ୍‌ର ଏପରି
ସୋବନବନ ଦେବାରୁ ହରୁ ପ୍ରକାର ଉପରେ
ସେହି ସର୍ଟିଫିକେଟମାନ ଜାଣ ହୋଇଥିଲୁ
କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ସେ ସମ୍ମୁ ଉତ୍ତମ
କଲେକ୍ଟର କରିବାର ସାହେବଙ୍କ ନାହିଁ

ଏଥୁ ପୁଣେ ଅମ୍ବମାନେ ସଦଜରେ ଗୁଣ
ପାରିବେ ସେ ସୁଲକ୍ଷଣରେ ପ୍ରକାର ଉପରେ
କଳକର ସମ୍ମରରେ କେମନ୍ତ ଅଭିଭାବ
ଦୂରର । ସର୍ଟିଫିକେଟ ଆଲକର ମରମନରେ କଳ-
କର ଦାମକର କରିବେ ସେ ପ୍ରକାର
କଥାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଜାମାନେ
ଦୂର ପାଇଥିଲୁ ଏବଂ ପ୍ରକାର କରିବେ
କଥା ଅଧିକ କରି ନିଧାନୀ କଳକର ଉତ୍ତମ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ସର୍ଟିଫିକେଟ ନାଲ ବିଧା-
କରିବାର ସେତେ ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରିବୁ ହୋଇ ତାହାକୁ
ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଦେଇ କରିବାର ସେ ଅବଶ୍ୟକ

ଜୀ ସେହି ସବୁରେଇବୁରତାରୁ ପ୍ରକୃତ କଥା
ବର୍ତ୍ତମାନ ବାହାରଙ୍ଗ ଜୀବ ବର୍ମଣ୍ୟ ବାହା-
ତାରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଲେଖନ ଘଟିଛିକଟ ଜାଗ୍ର
ବରଥିଲୋ ଯେବେ ସେ ବନ୍ଦିତାରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଲେଇ ଆମେ ତେବେ ସେ କଲେକ୍ଟର
ଆବେଦନ କିବିକରେ ଯାଏ କହିଲ ବାବ
ବର୍ମଣ୍ୟରୁକୁଠାରେ ବେହି କଥା ବହିଅନ୍ତା
ସୁତରଂ ସାହିତ୍ୟକଟ ଜାଗ୍ର ହୋଇ ପାଇବା ନାହିଁ
ଅର ସେବକ ବାହାତାରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କେଇ
ବାବ ବର୍ମଣ୍ୟ ସାହିତ୍ୟକଟ ଜାଗ୍ର ବରଥିଲେ
ତେବେ ଅନ୍ତର ଦୁଃଖର କଷ୍ଟମୁଣ୍ଡଟାର । ଅଜ୍ଞା-
ସୃଜୁତକ ଜଳ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଛହି ପାଇଁ
ବଜୀୟ ସନ ଟଙ୍ଗେ ସାନ୍ଦର୍ଭାନ୍ତରେ ଥା ଏକ
ବେ ଏବ ଉତ୍ତର ଅନୁଷ୍ଠାନାମାରେ ବାବ ବୋଲ-
ଥିବା ବ୍ୟାପାଦିତର ଧାଁ୨୭ ର ଅନୁଷ୍ଠାରେ
କଥ ଥାଏ ହେଉ ପାରେ । ଏଠାରେଇଲୁ
ଦୂରିଥାକ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଗାଁନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ
ପ୍ରତା ଅନ୍ତରୁ ଦୂର ଜଳ କେଇ ନାହିଁ ।
ବାଜୀ ଜଳର ଦୋଷରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକଟ
ବାହାର ବିନାରୁ ଧାରି ମାତ୍ର ଅନ୍ତରୁ । ଏଥୁ-
ରେ ବାହାର କେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତରୁ ଦେଇ
ସେ କେବଳକରର ବାପୀ ହେଲା ? ଯେହିଁ
ପ୍ରତରେ ଅବୀ ଚର ମାର୍ତ୍ତି ହୋଇଲ ପାରେ
ସେ ପ୍ରକେ ପ୍ରତା କୃଷବେ କର ବଥାଇ ବାହାରୁ
ମୋକଦମା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା କେମନ୍ତ
କଞ୍ଚକର କଥା ପାଦା ସମସ୍ତେ କୁହେ ଯାଇବେ
କର୍ତ୍ତବୀ ପ୍ରତା ଅପାନୀ ଅନ୍ତର କଷ୍ଟ ଓ
ଶର୍କାର ସାବାର ଦର ସହିତରେ ମୋକଦମା
କର ଓ ପରିଷେଷରେ ଅନ୍ତରୀ ଦାଖାରୁ ମୁକ୍ତ
ମାନଙ୍କରେ ସୁନ୍ଦର ବାହାର ବିଶେଷ ଉପକାର
ହେଲ ନାହିଁ ବାରଣ କେବଳ ଜଳକରିବୁ
କିମ୍ବା ପାଇଲ ବିନ୍ଦୁ ମାମନ୍ତରେଇ କଷିଗ୍ରହ୍ୟ
ହେଲା । ଏବା ଅନ୍ତରୁ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ସେ
କେବଳ ଏହ ପ୍ରକଟି ଦୋତରାକୁ ଅର
କୌଣସି ପ୍ରକରେ ହୋଇ ଜାହ ଏ କଥା କିମ୍ବା
କହ ପାରିବ ? ପରିନ୍ଦ୍ରିଯରେ ବେଳେ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ପ୍ରତା ଅପର୍ତ୍ତି କରୁଥିଲୁନ୍ତି ସେ ପ୍ରକେ ଅନୁମନ
କରିଥିଲେ ସେ ପ୍ରତାର ମଧ୍ୟରୁ ଅନୁର
ଦେଖେ କେବଳ ସର୍ବପରିଷେଷ କରିଥିବେ
ଏହ ଦେଖେ ପ୍ରତା ସେ ଅନ୍ତରୁ ହାତାର
ପରିଷେଷ କିମ୍ବା କରୁ ଓ କର୍ତ୍ତବୀ
କରିବାକୁ କରୁ ଏ କର୍ତ୍ତବୀ ଅନ୍ତରୀ
କରିବାକୁ ଏହିଏ ଅନୁଷ୍ଠାନିକଟ ମଧ୍ୟ ଅନୁମନ
କରାଯାଇଲା

ମୁହଁଇ । କାପ୍ରିକରେ ହେତେ ପ୍ରଜାତାରୁ ଏହି
ଧରି କଥା ଶୁଣାସନ ଅଛି । ଅଛିଏକ ଆମ୍ବେଲୀ
ମାନେ ବଢ଼ିଲେ ଯେ ଜଳକର ମେଳଦିମାନଙ୍କ
ହିଲଗୁପ୍ତ ବିଶ୍ୱର କରିବା ନିଶାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ
ଭାବା କି ହେଲେ ପ୍ରଜାଜବ ପୁରୁଷ ଚିତ୍ତ
ହେବ କାହିଁ ଏବଂ ଜାକିଲୁ ବେଳୋଜି ସବ୍ବ-
କାଷର ମଳ ମଧ୍ୟଥିବେ ।

ପାତ୍ରାଦିକ ସଂବାଦ

ଏ ବର୍ଷା ଖୋଲିଯାଇଲେ ସମୀକ୍ଷାରୁ କହ ଅଧିକ ହୋଇ
ଥିଲା ଏହି ତୋଳିବେଳୀ ଏହି ଏ କରିବାରୀ କାହା
ନିଶ୍ଚିହ୍ନପୂର୍ବ ତୋଳେ ଅପରାଦ ଉପାଦାନକାରୀ କରିବା
କେ ଏ ବର୍ଷାରୀ ହେଲା ପୁଣ୍ଡରମାନ ମନେ କିମ୍ବାକର୍ତ୍ତା
ଅପରାଦ ସବୁ ଅମ୍ବରୀ ହେଲା କୁଟି ଗୋଟାରି ନନ୍ଦନଙ୍କ
ଦେଖିଲା ଖାତାରେ ଅମ୍ବରୀର ବିଅଧିଲେ । ଏପରା ବର୍ଷା
କାରିବ ଖୋଜିମାରେ ଏ ମନ୍ଦିରଗେବେର ବାହୁ ଦହାଏ
ଏବଂ ପାତ୍ରିତ କିମ୍ବା ମନ୍ଦିରର ବିଅଧିଲେ ।

ବୀର କାମକଳୀ ଦକ୍ଷ ପତି ଜୀବନକଥା ପାଇଁ ଏହା
ଠାରୁ ଦୂର୍ଧର୍ଷଶେଖାର ପତି କେବଳବଳେବ ପ୍ରସ୍ତରଗୋଟ
ପରିଶ୍ରାଣ କରି ବୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଜର୍ବିଷ୍ଯ ଦୂର୍ଧର୍ଷ କରିବା
କେବଳପୁଣ୍ୟ କାହାରେ ମନ୍ଦିରକ ହୋଇ ଅଛି ।

ବ୍ୟାକରଣ କେତେହୁଳୁ ଏ ଜୟନ୍ତିମଦ୍ୟର ତାତ୍ପର୍ୟର
ଏହି ଯୋଗମାତ୍ରର ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥର ସାମାଜିକ ବିଭିନ୍ନଙ୍କ ଏବଂ
ସାମାଜିକ ସମସ୍ୟାର "ତାତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକ ବିଭିନ୍ନଙ୍କ ବ୍ୟାକରଣ
କେତେହୁଳୁ ଏ ବାକାରୀର କ୍ଷିତିଜାଲ ପ୍ରପଦିତୀରେ କହି
ଅଛି :

ବେଳେ ଏ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମରେ ହୁଲଥର
କମଳା ମୀଳ ଲାପିଦାର କନୋପ୍ରତି ହୋଇ ଆଜି
ହୁଲଥ କାଳାନ୍ତର ଶ୍ରୀ ଲାଲପାତ୍ର ବାହୀନର ପରି
ଜ୍ଞାନପାତ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ତରେ ଏ ପରମାତ୍ମାର ମୁଦ୍ରାଙ୍କଣ
ରାଖିଛା ।

ବାଟୁଳଶାହର ବନ୍ଦାଇନ୍ଦ୍ରମାହଳ ଅଧିକାରୀ ପାତ୍ରମାତ୍ର
ଏବଂ ଅଧିକାରୀ ଉପରେ କାହାର କାହାର ହିଂମରେ ହେବାର
ପାର୍ଶ୍ଵଦେଶୀୟ ଗୁଡ଼ି ବନ୍ଦାଇନ୍ଦ୍ରମାହଳ ମେତ୍ରକର ହୁଲିଲେ
ଏବଂ ପଦାର୍ଥର କାହାର କାହାର ।

କାଳେବୁରଙ୍ଗ ଲାଗଣୀ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଏ ଉତ୍ତର ଜାମ ଏ ପ୍ରଦାନ
କେବିବା ପରିଶୋଭେ ଲୁହାଟ୍ଟି ହେବାର ହୁଏ ହୋଇ
ଏ ବାହୁଦା

ବ୍ୟାକୀ ପିଲାହାର ଯେ ଖଣ୍ଡକର ଫୋହଗାର
ହାତିଙ୍କାଳୁ କଲନ୍ଦିରାର କାହିଁ ମୁକୁତା କେବେଳ
କାହିଁ କାହିଁ କୋରାଯାଇବା।

ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରଦେଶ ସାଂକ୍ଷେତିକ ସାହିତ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପାଠୀରେ ପରିଚ୍ୟାତିକାରୀ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ସବ ହେଲା.

ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା ଦୂରେ ପାହାନ୍ତିରେ ମରିଥିଲେ ଏହା ଏହା
ଏହା ପାହାନ୍ତିରେ ତାହାର ପାହାନ୍ତିରେ ଚାହାର ପାହାନ୍ତିରେ
ଯାଇବା ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବା କେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆହୁତି
ପାହାନ୍ତିରେ ମୂଳବିଦୀ ଲିଖି ଅବଧି କରିବାରୁ
କରିବ ହେଉଁ କେ ଶାକୋଟିରେ ମୋହି ଫେରାରୁ
କରିବାକିମ୍ବା କାହିଁ ଅନ୍ତରେ କରିବ ତୋର ପୃଷ୍ଠାର
ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା କରିବାକିମ୍ବା କରିବାକିମ୍ବା

ମହେଶ ପ୍ରଦେଶର କଳ୍ପନାର ସହିତ ଚନ୍ଦ୍ରମା
ଦେଖିବାକୁ ଉପରେ ଦୋଷକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଦେବତାଙ୍କ ସାହାରୀ ଗର୍ଭର
ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ତାହାର ଦେଖାର କଳ୍ପନାକୁ ବରୁଣଙ୍କର୍ତ୍ତା
ଅନେକ ପ୍ରକାର ପାଇଁ କରିବ ଅପ୍ରକାଶରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଛେଇଥାର ।

ଅମ୍ବେଳାରେ ତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁଭବ କହିଲ ସମ୍ବାଦପତ୍ର
ମାହିଳେଣ ଆଠକଟ୍ଟୁ” ଏହି ପରିଚୟ କି ଏ ସ୍ଥାନ
ବେଶକ କରିଛି ପରିଷାରେ ବିଭିନ୍ନର ଜାଗାରେ ହେଉଥି
ଦିଇଛି । କିମ୍ବାର ମାନ କରଦେଖାନ ଆମ୍ବେଳାର କର୍ମଚାରୀ
ବନ୍ଦିନ୍ଦୀଙ୍କରେ ଓ ତତ୍ତ୍ଵକରେ କାହିଁ ସମ୍ଭାବନା ଉପରେ
ବିବାଧ ହେଉଥାଏ ।

ମୁହଁଦୂର ମାର କଣ୍ଠରେ ନିଜାଳ କୁଟ
କାହିଁବୋଲିବେ ଏହି ଅଛିବିତ ମୋକଷମା ନିଯନ୍ତ୍ର ହୋଇ
ଥିଲ ଶବ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧର ନିରାପଦ । ସେଇ ସୁଲେଖ ହାତରେ
କିମ୍ବା ନସିଲମାର ଦେଇଛେବେ ତତ୍ତ୍ଵ ମାହେଲେ ଶବ୍ଦର
ଗାୟତ୍ରୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଣ୍ଟେ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରାଚ୍ଯ ମହାରାଜଙ୍କର
ଲେଖିଛେବେ ଏହିରେ ମାହେଲେ ତାଙ୍କୁ କାହାର କାହାର ଦେଇବେ
ଦେଇ ସୁଲେଖ ଏହାକିମ ମହେଲର ହାତରେ କି ॥ ୫ ॥

ପଞ୍ଚାୟ ବନ୍ଦରମ୍ଭକ ଅଳ୍ପ ତଥ୍ୟରେ ପଦିଷ୍ଠ
ଜଳବସତିରେ ଏହା ଜଳବସତିର ବିଭିନ୍ନ ଶିଖିତ
ଏ ଅଳ୍ପର ଯେ କୋଣମନ୍ତ୍ରିତ ଫିଲ୍ମ କରିବା
ପାଇଁ ।

ମଧ୍ୟ କୀଣୀ ପଦ୍ମନାଭ ଏହି କୁରେସୁଲୋଚ୍ଛ
ଦେଖିବେ ଆହୁତି ଅଶ୍ଵାସୀ ଡଳ ଅଶ୍ଵତ୍ତ ଓ ଲ୍ଲବ୍ରତ
ବାହେବ ଦୂଷ୍ୟ ଓ ଅଶ୍ଵାସକ ନାମରେ ଦେବତ ଅଶ୍ଵା
କର ଶୁଦ୍ଧତ ଦିବ୍ଯକଳୀ ପଦ୍ମରେ ଅଶ୍ଵଯ କଳ ଅଶ୍ଵତ୍ତ
ଏ ଲ୍ଲବ୍ରତ ସଜ୍ଜିତକାରୀ ଅଶ୍ଵଯ କଳାପାଦ ଶାହୁ ।

ଦେଇଲେ ଯତ୍ନାବଳୀରେ ଅବସଥି ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଲେ
ଶୀତଳେଇ କଥା ହେଉଛି ଏ ପାଇବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ ନାହିଁ
ଦୋଷର ପ୍ରାକୃତ୍ୟେ ଓ କେବଳମେଇ ଆହୁତିରାତେ
ଧୂଗ୍ରାୟ ନାହିଁବଳେ ହେଉଛାଇ ରହିଥିଲେ ।

ମନ୍ଦର ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହୃଦୟ ସାହୁଙ୍କ
ମିଳାଇ ସମୟରେ ଉଦ୍‌ଘର୍ଷ ମୁଖ ମାରୁ ଏବଂ ଶାଶ୍ଵତ
ଯେତ ବର୍ଷାକଳାର ମୁହଁକାର ପଦେର ବସ ତାହାର ଜ୍ଞାନ
କ୍ଷତି ବନ୍ଦରା ହୁଏଇ ନାହିଁ ଏହାକାରେ ତଥମନ୍ତ୍ରୀ
ବ୍ୟାପକ ପଦକାରୀ ହୃଦୟରେ ସମାଚାରରେଣେ ଓ କଥା ମେଲେକୁଠ
ଅଭିନାଶ ମୋକଳିନୀ ପଢ଼ି ବହୁଅନ୍ତର ।—ଏହା ମନ୍ଦର
ପଦକାରୀ କଥା ହୋଇ ରିକାର୍ଦ୍

ମୁଦ୍ରନ ପାଇଁ ସୁହିତ୍ତକୁ ଜଳ ସୁତ୍ରଗ୍ରେହ କରିବ
କରିବାକୁ ହୋଇଯାଇ ବାବା ଏହି କଣ ପାଇଲେବେଳେ
ହେଲିଏ ମୋହନିମାରେ କରାଇବ ବରଧାକୁ ବରତୀ
ବରତୀରେ କଟ କରିବାରେ କଟି ମୋହନିକୁ କାହାରେ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ମହିମା — ୩୫

କେବଳମାତ୍ର ଏହାପଠ ହେଉଥିଲା ଏବେ ଦାନ୍ତରେ
ମଧ୍ୟରେ କଣେକଣ ସମେତ ଏହାପଠ ଏହା ହେଲା
ହେବା ଯୁଗରେ ହାତାଟ କରିବାରେ ଥାଏ—
ଏହାପଠରେ ବ୍ୟାପକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଜାଗରଣରେ
ପାଇବା ପାଇଁ ଏହା ବ୍ୟାପକ ହେଲା ।

ଭାବୁରେ କାଠିଲ ନମର ଉତ୍ତାଳ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ
ପାତ ଦଳପଥ ପ୍ରକାଶକର୍ତ୍ତର ବନାଏଇଲାଇବିଧି (ପ୍ରଧାନ
(ସମ୍ପାଦକ) କୁକୁପ ପଦୋନ୍ତି ପାଇବାର କଳାକାର
ତେଣୁମା ।

ବାରାଟୀର ମେଘଦୂନ୍ତ ଶାଖି କଥକ ନିର୍ମିତ
ହେଉଥାଏ ହେଉ ଓ ବନ୍ଧନ କାଣ୍ଡ ପ୍ରେସର ହୋ-
ଇଛି ପ୍ରେସ ସ୍ଵାର କିମ୍ବା ପ୍ଲଟିପୁର ନାହିଁ ।

ସୁଧାର ଏହିପରେ କ୍ରିୟଦେଖିବ ଦଳ ଥିଲାପରେ
କେବଳଧାର ଦୀର୍ଘତେ ଜୀବନରେ ଶତାବ୍ଦୀ ଯୋଗାଙ୍କ
ଦଳ ମନ୍ଦାମ ଦେଖିଛି । ମାତ୍ର ବହିରାଜ ନିରାପଦୀ
ଦଳାୟ ଦଳ ମୃଦୁତ୍ତ ହୋଇପାରି ଥାହାର । ବ୍ୟବ୍ୟବ୍ୟ
ଭବିଷ୍ୟ ଯେଉଁ କଥାରେ କେବଳ କଳ୍ପନାରେ ଦଳ କିମ୍ବା
ହୋଇବିଲାମରେ ମେ ସମ୍ମରଣ କବିତା ପାଠିବ ପାଇଁ
କୁପ୍ରତରିତ କଳା ବର୍ଣ୍ଣତା ମର୍ମର ପାଇବ ପ୍ରେସି
ଦେଇଅଛି । ଏହି ସାହେଜ ମୁଦ୍ରକ ପାଇବାର ପଢାଇ
ଆମାରିରୁ ଦେଇଅପରି । — କ ମୁଦ୍ରାରୀ ।

ପେଣିଷ୍ଠଳ ଦେଖସା ଅସୁରତ ମହାପ୍ରେତ ନିକଟରେ
ଏହା ଛନ୍ଦମୁଦ୍ରାବୁଟା ପୂର୍ବ ବାହୀରବାର ସହାଯେତୁମାନଙ୍କରେ
୩୦ ଦୟାପଥ । ଜାନ୍ମସୁନ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଚାମନ କଣେ ପାତ୍ର
ଆହେବ ସମ୍ପ୍ରଥମେ ସୁଲମ୍ବନ୍ଧୁ ଫେରିଅସିବା ସମୟରେ
ଏହାକୁ ଫେରିଅଲେ ଓ ତେବେଳେ ଦୂର ଏହାକରର
ଲାଖାର ଓ ଲାଗର ହାତରେ ଅସାର ମନ୍ତ୍ରକ ଧରିଅବାର
ଦୋଷାବ । ପାତ୍ର ସାହେବର ସଙ୍ଗେ ଦୂର ତାକ ହାର
ମାର ଯାଇଥିବାର ବନ୍ଧୁ କୃତର । ଏ କୁଠକୁ ସେଠା
୩୧ ସୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱରରେ ଦେଖି ମହାନ୍ତି ସମସ୍ତ କଷ୍ଟରେ
ଆଗୁ ହୋଇ ଥାଇ ।

ବାହିନୀର ମୋଦିଗାତଳ କିମ୍ବା ମେହାଜଳ
ପ୍ରେତାକରଣ ହୁଏ ସବୁର ବିଶେଷତା ଏହାପରେ
ପରିଚୟ ଦିଲେ ମୋତ ଉଦ୍‌ଦିନକା ସବୁ ହେଉ
ଥିଲା ଏହି ମାନିବର ଜୀବର ଅନ୍ତର ଭିନ୍ନ ସଥି
ହେବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲା ।

ମହାନାର୍ଥ ବିଭିନ୍ନ ସାହେବଙ୍କ ସମେ ବାହୁଦିନ
ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତ ସମ୍ମନଶ୍ଳେଷିଲେ ଯାଏକୁ କମିଶ କାହାର
ମନ୍ଦିର ପୋତାକୁ ଏହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂଗୀରତାରେ
ପାରିବାକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ହେବ । କାହୁଲର ଅମୀର
ପରିପଦର କାମ ବିଭିନ୍ନ ସାହେବଙ୍କ ସମେ ବାଜାର
ପାରାକ ଆବଶ୍ୟକ ଭାବେ ଡକ୍ଟର ମନ୍ଦିର କଥାରୁ
ଏହା ଭାବର ଅବଶ୍ୟକ କାହିଁମାତ୍ର କଣ ଏହା

ପ୍ରକଳ୍ପକ ।

ପ୍ରେରଣପଥର ମରାମତ ନିମିତ୍ତ ଆମେମାନେ
କାହା କୋଡ଼ି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ରହିଲାପିବା ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟଦ
ସମୀରଣ

১৪১৩

ପୁଣ୍ୟ ତଳା ଦୋଷଦେଶ ପ୍ରଗନ୍ଧ ଅନେକ
ଦର୍ଶକର ଧାନ ପାଥିଲ ଦୂରବର୍ଷ ଦେଇ ଖୋଲ
ମାହିମାଗ୍ରୁ ଉଚ୍ଛବ୍ୟ କୃଷକ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାମକ-
ରେ ସମ୍ମାନିତ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବ ଦୋଷଦେଶ । ପ୍ରଥମ

ବର୍ଷ ସେମାନେ ସହିତ ସଙ୍ଗ ରୁଅ କରଇଲା ମନରେ
ଦିନା ଜିଥାର କରି ଭାବା ଫଂଶଲୁ ଗୁଣ୍ଠି ଦସି-
ଥିଲେ ବାନ୍ଧୁ ତଳାପରିଷ ସେହିପରି ଦେବାରୁ
ସେମାନଙ୍କର ବିଷ୍ଣୁର ପୀମା କାହିଁ ଦିଶେଷରେ
ସୁଜା ନଗର ମରଜା ଗୁଣୀ ଓ ଭାବରସାହି
ମରଜାର ବାହେନାମାଳକର ଅଛିଶୟ ଅର୍ଥନାବ
ପଢ଼ିଥିଲା ।

କୁରିଷୁଦ୍ରନାଥ ପାମ ବିନାର୍ଥ । ମୌ । କରଣ
ପୁରତାରୁ ଗିରଖାଲୁବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ କି ଅବା
ଏ ଧୋଇର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ଅଟର । ଏହା-
ହାର ସେ ଏ କିଳାର କେତେବେଳେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ
ସଙ୍ଗାଦିତ ହେଉଥାଏ ରାହା ଏଇଲ୍ଲାକାର ସ୍ଥାଳୀୟ
ହାତମମାନେ ଦୃଷ୍ଟିପାଇ ବରୁ ନାହାନ୍ତି । ଧୋଇ
ଯାଉଥିବା ମରଜାର ଚିରୁଆୟ ଗରବ ପ୍ରକା-
ମାନେ ଏବେଳେ ହୋଇ ଲାଲ କଳେକ୍ଟର
ସାହେବଙ୍କ ନିବଟରେ ଦରଖାସ୍ତ କରିଥିଲେ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ରକ୍ତ ଦରଖାସ୍ତକୁ ଏ
ଲାଲବାର ଏବଳିକର୍ତ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ମୀୟର ସାହେବଙ୍କ
ଠାରୁ ପଠାଇ ଦେଲେ । ଶର୍ଵ ବିତ୍ତନପରେ
ଜଣେ ସହାଯକରିଯାଇ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ

କେବଳ ତଥାରୁ କରି ଅସେଥିଲୁଣି । ବନ୍ଦ
ତୟାର ଦେଖାଇ ଶୋଷି ଆଶା ଦେଖାଇ
ଯିବାରୁ ପ୍ରକାମାଳେ କ୍ୟାନ୍ତିକର ଦେଖାଇ ପୁନଃସ୍ଵାଧୀ
ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ ଅରୁଚ ଦାଖଲ ଭଲେ
ନାହା ମଧ୍ୟ ଶୁଣା ଯିବା ନ ଯିବାର ଶୋଷି
ଦରସା ପାଇଲେ ଲାହା । କି ଦେଇ ଯେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ
ବାରତମାସ୍ତୁର ଦାମମାଳେ ଏହି ମହିତ ଦ୍ୱାରା
ପଞ୍ଚେ ବିଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵ ନାହାରୁ ବିଜ ବିଜର ବିଜଦ୍ୱାରା
ଅଛଇ । ଯଦି ଏହି କହନ୍ତି ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରମୁଖ
ନ ହୁଏ କେବେ ଆଗର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ଭାବ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦ୍ୱାରା ଦୂରେ ଥାଇ ଆଗେ ପାଇବାକାର ଜାରିକାର
ପ୍ରକାମାଳକର ବାସପ୍ରାନମାଳ ଜଳାଦର ହୋଇ
ଯିହି ଅରୁଚି ଏ ଜଳର ପ୍ରାୟ ଦାମମାଳ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ସେ ଶୀଘ୍ର ଏଥର ପରିବଧାଳ
ଦରକୁ ଚୋହିଲେ ଅରୁ ଗରବପ୍ରକାମାଳକର
ସମ୍ପାଦନର ଉତ୍ସାହ କାହିଁ ଅରୁ ଏହି କଳ କି
ସମ୍ବାରୁ ଗୋଧୁଗପ୍ରାସତ୍ତକ ସକେଳର ବେଦଧୁର
ନିକଟରେ ଦୂର ଅରୁଥି ଏ ବନ୍ଦ କୋତୁଳେ
ଏ ସତ୍ତବ ଦିଦାପି ରାଶା ପାଇ ପାଇବ ନାହିଁ ।
ଲକ୍ଷ ।

ପୁଣ୍ୟ କଳା } କରନ୍ତି
ବନମାଳୀପୁର } ଶଦ୍ଧିତ କଥା କରନ୍ତି
 ବାହିତା ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ।

କଟକ ମୁଦ୍ରଣସିପାଲିଟି

ପେହେବୁ ଅଛି ମୁୟକିସିପାଲିଟ ଲକ୍ଷକାରେ
ଥୋତୀଆ ସାହି କାମଧେୟ ସ୍ନାନରେ ସମିଶ୍ର
ଭଲଭଳ ପ୍ରଥାନ କାଳର ଏକ ନମ୍ବର ଶାଖାକାଳ
ଓ ଉଚ୍ଚ ଦ୍ଵିପଦରେ ଗୋଟିଏ ପକାପୋଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବାର ଏଣ୍ଟିମେଟ ଦୋଇଥିଲୁ ଓ ତହିଁରେ
ଭଲଭଳିତ ବିଷ ଓ ପରମାଣୁ ବର୍ମମାନ
ଥବଣ୍ଡବ ଅଛି ତକୁ ବର୍ମମାନ କାନଭସଟ
ଦିଅଯିବି । ସେ କେହି ବଞ୍ଚି ହଜୁ ବର୍ମମାନ
ଭାନଭସଟ ନେବାକୁ ମଜା ବରୁଥିବେ ସେ-
ମାକେ ଏହି ମାସ ତାଙ୍କ ରଜ୍ଯପୂର୍ବ ଶୟତ ଭାବସ-
ତେପ୍ୟରମାନଙ୍କ ଦୟରେ ବନ ଲଘାତାରେ
କେହିଁ କର୍ମ କେବେ ରେଟମ୍ବେ କର ପାଇବେ
ଭାଦ୍ର ପୁଅକୁ ଲେଖି ଟେଣ୍ଟର ଦିରଙ୍ଗାୟ
କରିବେ । ସବ୍ୟାପେକ୍ଷା କମ୍ବ ରେଟରେ କାଳ-
ଭବଟ ଦେବାଳ୍ ନ୍ୟାନ୍ସିପାଲିଟ କାନ୍ଧ ନହରା ।

ବାଣରୁଷ ମାତ୍ରେ ମାର୍ଗ ସନ ୧୯୮୫ ମେଦିଆ
ଉପସିଲ

ବୁନାଥାବ ମାଟିକର୍ମ	୩୧୭୯ ଦଳପୁଣୀ
ମାଟିଗୋଡ଼	୨୦୨୫ ଏକଳ
ବୁନାଥାବ ଖୁଆ	୫୩ ଏକଳ
ପକା ଇତା ଗାନ୍ଧ୍ରେମା	୧୫୦୯ ଏକଳ
ଭଟ୍ଟାର ପକା ଲିଙ୍ଗକ ଜୀନ୍ଦ୍ରୋମା	୨୨୫ ଏକଳ
ମେଯିଅ	୨୯ ବର୍ଗପୁଣୀ
ବାଲି, ଚକପଳପୁଣୀ	୧୨୫୩ ଏକଳ
ବସ୍ତ୍ରା ଛପରେ କରିବିଲୁ	୪୩୦ ଦଳପୁଣୀ
ନାଇ ଖେଳାଇ ମାଟି	୨୦୦୦୦ ଏକଳ
ସୁଅଁସ ଓ ତେଳାକର୍ମ	୩୫୭୭୫ ବର୍ଗପୁଣୀ
ପଥରପୋଲ ଦଙ୍ଗାର	୨୧୩ ଦଳପୁଣୀ
କୁଳ ପାଣି ଶୀଳରୁ ଲଭା }	୫୪୨୭୫ ବର୍ଗପୁଣୀ
ଝେଲୁବାଦ ପରିଷାର କରଣ }	

ଯେବେହୁ ଅତି ନ୍ୟାନଦୀପାଳିତ ଉଲ୍ଲବ୍ଧାରେ
କଳକ୍ଷେତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାନାଳ କର୍ମିକ ମୟମନ୍ଦା ନମନେ
ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧି ଦୋହରାଗର ଚହୁ ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ
ପରମାଣୁରେ ଉବଳଧର୍ଥର ଅବଶ୍ୟକ ଏହି
ଦ୍ୱାରା କର୍ମନାଳ ଚାଲିବରୁଣ୍ଡା ହେଲାଯିବ ଏହି
କେବେ କିମ୍ବା କେବେ କର୍ମନାଳ ଚାଲିବାକୁ ପାଇଁ
ନେବାକୁ କଲା କରିଥିବେ ଖେଳାଇଁ ଏହି ଆ
ମୟ ଘାଁ ୧୦ ଜାର ପଥର ପାଇଁ କାମାନାଳ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ହସ୍ତରେ ବନ୍ଦ ଲଘାପାରେ
କେବେ ରେଟେବେ କର୍ମ କର ପାନବେ ବାହା
ନେତି ଚିତ୍ରର ଦରଖାସ୍ତ କରିବେ ତକ୍ତ
ଦରଖାସ୍ତରେ ତଳନେତିବ ମଧେ ରେଟ
ଦେବାକୁ ହେବ ସଥାପେନ୍ନା ଜମି ରେଷରେ
ବାନହଙ୍ଗଠୀ ଦେବାକୁ ମୁକିଷିପାଲିତ ବାନ୍ଧ
ନୁହନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶିତ

୧ ମହାନାନୀ ଦିମ୍ବ କାଠମୋଡ଼ ନଦୀ ଏହି
ପାରିରେ ଅର୍ଥାତ୍ କଟକ ପାରିରେ ୧୧

୨ କେବଳ ମାତ୍ରା ଶେଲୀ ଦିଗ୍ନାନ
ଓ ଗନ୍ଧାର ଓ ବିଶ୍ୱାସ ରେଗେର ୧୨

୩ ମାଲ୍ ଆମଦାମା ସହିତ ସମସ୍ତ
କର୍ମ ଏକାଗ୍ରହ ୧୩

— 80 —

ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରାଣବିହାର	ପ୍ରାଣବିହାର	୧୯୨୫ ମୁଦ୍ରା
ବାଲୁବିହାର	"	୧୦୮୦
ଶ୍ରୀମା	"	୨୦୪୮
କାନ୍ତବିହାର	"	୨୦୦୩
ମହାମାତ୍ରା	"	୨୪୭୫
ବାଲୁବିହାର	"	୨୨୫୫
ମହାମାତ୍ରା	"	୨୮୨୦
ପାଠ୍ୟ ପାବଜାର	"	୨୨୫୦
ଅଶ୍ଵମହିଳା ଗଲୀ	"	୧୬୦୭
ପରେବିହାର	"	୧୫୮୮
ଘରେଶ ପାଠ୍	"	୧୨୬୨
ପିଠାପୁର	"	୧୦୮୦
ସୁରପାଠୀରୁ	}	୨୪୫୮
କେଳିଗେଟିକବ		
ମହାବିହାର	"	୧୦୭୮
କେଳିଗ୍ରାମ ଅପିଷ୍ଟ	"	୧୨୭୮
ମହାଲାଭାଗ	"	୧୫୦୭
ସଦର ରମ୍ପା	"	୨୦୩୦
କୋଥୁପୁରବିହାର	"	୧୨୫୭
କାମାଳ }		N. K. Das V. Chairman.

ପ୍ରଦର୍ଶନ ସମ୍ବାଧିକ ମୂଲ୍ୟ ମୁହଁ
ଥର୍ଡିଲାଇ ।

ମେଲ୍, ୧୦୪ ସାର ଟା ୨ ଟଙ୍କ
ଅବୋବଜ
ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରକରଣ ଉତ୍ତରାୟି ଶକ୍ତି

କୁଷିଷଙ୍କାଳୁ କାର୍ଯ୍ୟବିଲ୍ଲାଗରେ ଭ୍ରମିତ
ସ୍ମୃତିମେଶ୍ଵର ବୁଦ୍ଧବାଦରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ ।

ଭରତବର୍ଷ ପରିବେଳେ ଶାଶ୍ଵତ ମହାରାଜୀଙ୍କ
ଖୁଟି ସେହେଠାଙ୍କ ୫୦୯ ବାଲ ଜୁଲାଇ
ମୟ ୨୯ ଭାରିଅ ଲାଗୁ ୧୦୫ ଲମ୍ବ ପତ ।
ଭରତବର୍ଷ ପରିବେଳେ ଶାଶ୍ଵତ ମହାରାଜୀଙ୍କ
ଖୁଟି ସେହେଠାଙ୍କ ଆଦେବଳ ପ୍ରତି ୫୦୮
ବାଲ ଅଗମ୍ବୁ ମାସ ୩୦ ଭାରିଅ ଏଠ ଲମ୍ବ
ପତ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କବିତାମେହା ସମ୍ମୁଦ୍ର ଓ କଟ୍ଟିପଣମାଳକ
ନିକଟରେ ୫୦-୮ ମାଲ ସେଣ୍ଟମେଟ ମାସ *
ପାରାମ ଲିଖିଛି ୧୯୮୦ ଜନେଶ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ସମ୍ମାନ ସର୍କାରରେ ।

ଭାବରେ ପରିମଳା କାହାରେ କାହାରେ
କ୍ଷେତ୍ର ସେଇଟିଥା ସାହେବଙ୍କ ପତ୍ର ୧୯୮୪
ମାର୍ଚ୍ଚ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ୨୩ ଡାଇଲୋଗ୍ ୧୦
କମବି ପାତ୍ର !

ପ୍ରାଚୀଯ ନବିର୍ମିମେଳ ସମବ ଓ କଞ୍ଚିତ୍ପରାଜ୍ୟ-
କଳ ନବକଳୁ ୧୮୮୫ ବାଲ ସେପ୍ଟେମ୍ବର
ମୟ ୨୫ ଭାରତ ଲାଖିର ୧୦୦ ଲକ୍ଷ ନମର
ପ୍ରକରଣୀ ସମ୍ବଲ୍ପୁ ବର୍ଣ୍ଣିଲଭ ।

ବର୍ଷାଦେଖ ଗବ୍ରୁମେଳକ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ୧୯୮୪
ସାଲ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ୧୫ ତାରିଖ ଲଙ୍ଘିତ
୧୯୮୪ EX
କ୍ଲନ୍ଦ ପତ୍ର ପାଠ ହେଲା ।

କର୍ମାଚାରୀ

୪୮୭ ସାଲରେ ଗଜଖୟ ଅଳ୍ପପ୍ରକଳ୍ପିତ
ଲକ୍ଷ୍ମନରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବ ବହିରେ
ସବୁଗୀ ଦେବା ନମିତ ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରିସ୍
ଅବ୍ ଓ ଯେତ୍ରଥିରେ ଯେଉଁ ଆମଦର ପଠାଇଥିଲେ
ଏ ଆମଙ୍କ ମହାଶୀଳ ପ୍ଲେଟ ସେଫେଟଣ୍ଡାର୍
ହାର ବ୍ରାହ୍ମକପୀୟ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଭାବୀ ପ୍ରକଳ୍ପ
କରିଥିଲୁଛି । ୧୯୮୫ ମୁଣ୍ଡପ୍ରକଳ୍ପ ଅଧିବିମାନର
ସମଜାଧିକରେ ଏ ଶବ୍ଦମ ମହାଶୀଳଙ୍କ ଉପର
ଦେଖିଲ ଓ ବ୍ରାହ୍ମକରର ସାମ୍ନ ମଧ୍ୟରେ
ଯେଉଁ ଧ୍ୟାନ ପାରଣିକ ଜ୍ଞାନକାରୀ ଜନାନ
କମାନ ଅତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଘାହୀ ପୂର୍ଣ୍ଣମ ପରମା
ବରେ ଦେଖାଇବା ମହାମାନ୍ୟଙ୍କ ଜାତୀୟବାଚି
ବେଳେ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ କରିବାକାରି ।

୨। ଏହି ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀଯ ଜଗତୀ
ମେଷ୍ଟ ଓ କର୍ତ୍ତୃତଥିଲା ସାହାର୍ଦ୍ଧ ପାର୍ଶ୍ଵନାଥ
ମାଦିଦ୍ଦି ଏବଂ ସମ୍ମତ ଜଗତୀମେଷ୍ଟର ମହି

ଏହି ସେ ଜୀବଜଗତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଂବାଧ-
ବଶକୁ ଏହି ବିଷୟ ଜଣାଇ ଦିଅଯିବ ଓ ବେଳେ
ସମୟରେ ସହପ୍ରେସ କରି ବାନ୍ଦାଜିଥିବ ଦିପୁନ,
ଶିଖ ଓ ଚୋଇଗଲ ଦେଖାଇବାକି ହେବ ।

୨ । ୧୮୮୭ ବାର ମେ ମାସ ଅରସୁରେ
ସାତଥ ହେଲେଣ୍ଡିଙ୍କଟଠାରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପେଟ୍ଟିବ
ଓ ଘେହୁ ବସ ଛାନ୍ଦେବ ମାତ୍ର ପୁଅରଗ
ଭାଇବବର୍ଷାୟ ସମ୍ପ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନୟ ପ୍ରତ୍ୟେ ବଂଳ-
ସରେ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ ।

୪ । ସେଇଁ, ଶର୍ତ୍ତରେ ପ୍ଲାନ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପାଇବ ଓ ତାହା ସେଇଁ ପରମାଣୁରେ ନିଳବ, ସଜ୍ଜାଯୁ କରିଛନ୍ତିରମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଳ୍ୟ ଉପଦେଶ ନିତିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଜଣାଇ ଦିଥ ସାଇ ପାଇବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ଲାନୀଯ କାହିଁ ପରମାଣୁକେ ଯାହାଙ୍କ ନିଷଟକୁ ପଠାଇବାର ସ୍ଥିର କରିବେ ଆହୁଙ୍କ ନିଷଟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନାରେ ଯାଥିଫରେ ଗୀତ୍ର ବୋଲିଥି ତାରଖରେ ପ୍ଲାନ ପ୍ରାପଣାର୍ଥ ଶର୍ତ୍ତୟନ୍ତୁ ପାର୍ଥକାଳିତ୍ତ ପଠାଇବା କାହିଁଯ । ମାତ୍ର ପାର୍ଥପରମାଣୁ ପ୍ଲାନ ପୂର୍ବରୁ ପେ ନିଜ ପାଇବ ନାହିଁ ହୋଇ ୧୦୦ ସାଲ ମାର୍ଗ ମାତ୍ର ୧ ଭାରିଷ୍ଟ ପୂର୍ବେ ସେଇଁ ସବୁ ପାର୍ଥକା ଏହି ବୁଝିବ ହୋଇଥିବ ତାହା ଅଗ୍ରବନ୍ଦି ହେବ ଏହି ସାଇ ଚିନିତ ଯେଉଁ ଖଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ପଢିବ ଅବା ଗ୍ରାହ୍ୟ କି ଦେଲେ ପାର୍ଥକାଳିତ୍ତ ଭାବର କିଥାଯିବ ।

* । ପ୍ରଦର୍ଶନ ସମ୍ବାୟ ଘେରେ ସବୁ ତା
ମହ ଜୀବତରେ କବିତାମେହକୁ ଲେଖିବାକୁ
ହେବ ଥାଏ ଏକଥିଏ ଓ କୃତିକାଳୀ ଅଧିଷ୍ଠବ
ପ୍ରଦର୍ଶନଗାଲାର ଲୁହପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଶ୍ରୀଗୋ-
ଲାମାରେ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରକଳ୍ପ।	ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଖି କଥାରେ ଲାଗିଛି ।
ଦୋଷାଧାର।	କଥାରେ କଥାରେ, ମୁମ୍ଭେତ୍ତିକାରେ ।
ବସନ୍ତରେ ।	କର୍ମ ।

ପରିବହନ	ପ୍ରକାଶନ	ପରିବହନ
ପରିବହନ	ପରିବହନ	ପରିବହନ

